

การพัฒนาการเรียนการสอน คณะบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

สนทนา	เขมวิรัตน์
ดวงใจ	เขมวิรัตน์
พรประภา	แสงสินเจริญชัย
สมใจ	ฉินธนะปทุมพร
เดือนรุ่ง	ช่วยเรื่อง

งานวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนจากงบประมาณเงินรายได้ (งานวิจัยสถาบัน)

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2554

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

The development on learning and teaching in Faculty of Business
Administration of Rajamangala University of Technology
Phra Nakhon

Sontaya	Khamwirat
Duangjai	Khamwirat
Pornprapa	Saengsincharoenchai
Somjai	Chintanapatumporn
Duanrung	Chouyruang

This Research in Funded by Institute of Research and Development
Rajamangala University of Technology Phra Nakhon

Year 2011

ชื่อเรื่อง : การพัฒนาการเรียนการสอน คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
ผู้วิจัย : สนทยา เขมวิรัตน์ สาขาวิชาการเงิน คณะบริหารธุรกิจ มทร.พระนคร
 ผศ.ดวงใจ เขมวิรัตน์ สาขาวิชาคณิตศาสตร์และสถิติ คณะวิทยาศาสตร์ มทร.พระนคร
 ผศ.พรประภา แสงสินเจริญชัย สาขาวิชาการจัดการ คณะบริหารธุรกิจ มทร.พระนคร
 สมใจ ฉินธนะปทุมพร สาขาวิชาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มทร.พระนคร
 เตือนรุ่ง ช่วยเรื่อง สาขาวิชาการเงิน คณะบริหารธุรกิจ มทร.พระนคร
พ.ศ. : 2554

บทคัดย่อ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบสภาพการเรียนการสอนของคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ตามความคิดเห็นของนักศึกษาและคณาจารย์ ใน 6 ด้าน คือ ด้านหลักสูตร ด้านกิจกรรมการสอน ด้านการวัดผลประเมินผล ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านอาจารย์ผู้สอน และด้านนักศึกษา โดยจำแนกตาม เพศ ระดับชั้นปี สาขาวิชา ประเภทหลักสูตร ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา และจำแนกตาม เพศ อายุราชการ สาขาวิชาที่สังกัดและตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 387 คน และอาจารย์ จำนวน 50 คน สุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น และการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 90 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน, t - test for independent sample, F- test และทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธี Scheffe's test

ผลการศึกษาพบว่า

1. ระดับความคิดเห็นของนักศึกษาและอาจารย์ เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนของคณะบริหารธุรกิจ โดยรวม และรายด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้านกิจกรรมการสอน ด้านการวัดผลประเมินผล ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านอาจารย์ผู้สอน และด้านนักศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง
2. นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนของคณะบริหารธุรกิจ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05
3. นักศึกษาที่มีระดับชั้นปี และสาขาวิชาต่างกัน มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ของคณะบริหารธุรกิจ โดยรวม ด้านหลักสูตร ด้านกิจกรรมการสอน ด้านการวัดผลประเมินผล ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านอาจารย์ผู้สอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

4. นักศึกษาที่มีประเภทหลักสูตรต่างกัน มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ของคณะบริหารธุรกิจ โดยรวม ด้านกิจกรรมการสอน ด้านการวัดผลประเมินผล และด้านอาจารย์ผู้สอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

5. นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมต่างกัน มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ของคณะบริหารธุรกิจ ด้านนักศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

6. อาจารย์ที่มีเพศต่างกัน มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนของคณะบริหารธุรกิจ โดยรวม ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านอาจารย์ผู้สอน และด้านนักศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

7. อาจารย์และนักศึกษามีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ด้านกิจกรรมการสอน ด้านการวัดผลประเมินผล ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านอาจารย์ผู้สอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

Title : The development on learning and teaching in Faculty of Business Administration of Rajamangala University of Technology Phra Nakhon

Researcher : Sontaya Khamwirat. Faculty of Business Administration, RMUTP
Duangjai Khamwirat. Faculty of Science and Technology, RMUTP
Pomprapa Saengsincharoenchai. Faculty of Business Administration, RMUTP
Somjai Chintanapatumporn. Faculty of Business Administration, RMUTP
Duanrung Chouyruang. Faculty of Business Administration, RMUTP

Year : 2011

Abstract

The purpose of this study was to study and compare situations on learning and teaching in Faculty of Business Administration of Rajamangala University of Technology Phra Nakhon in 6 aspects: curriculum, instructional, facility, measurement, instructors, and students. The undergraduates were classified by gender, academic years, major subjects, curriculum, student achievement. The Instructors were classified by gender, affiliations subjects, work experiences and academic positions. The samples in this research were 387 undergraduates and 50 Instructors. The study participates selected by stratified random sampling and simple random sampling. The 90 item questionnaires of rating scales was used as the research instrument. Percentage, mean, standard deviation, t - test for independent sample, F - test and Scheffe's test analysis were statistical method to analyze data.

The results were as follows:

1. The undergraduates and Instructors agreed with the situations on learning and teaching in Faculty of Business Administration of Rajamangala University of Technology Phra Nakhon in the aspect of curriculum, instructional, facility, measurement, instructors, students, and all aspects were in moderate levels.

2. There was significant difference for undergraduate agreed with situations on learning and teaching in Faculty of Business Administration of Rajamangala University of Technology Phra Nakhon in the aspect of facility at the 0.05 level among students in different gender.

3. There was significant difference for undergraduate agreed with situations on learning and teaching in Faculty of Business Administration of Rajamangala University of Technology Phra Nakhon in the aspect of curriculum, instructional, facility, measurement, and instructors at the 0.05 level among students in different academic years and major subjects.

4. There was significant difference for undergraduate agreed with situations on learning and teaching in Faculty of Business Administration of Rajamangala University of Technology Phra Nakhon in the aspect of instructional, measurement, instructors and all aspect at the 0.05 level among students in different curriculum.

5. There was significant difference for undergraduate agreed with situations on learning and teaching in Faculty of Business Administration of Rajamangala University of Technology Phra Nakhon in the aspect of students at the 0.05 level among students in different student achievement.

6. There was significant difference for Instructors agreed with situations on learning and teaching in Faculty of Business Administration of Rajamangala University of Technology Phra Nakhon in the aspect of instructional, instructors, students, and all aspects at the 0.05 level among Instructors in different gender.

7. There was significant difference for undergraduates and Instructors agreed with situations on learning and teaching in Faculty of Business Administration of Rajamangala University of Technology Phra Nakhon in the aspect of instructional, measurement, facility, and instructors at the 0.05 level among Instructors in different gender.

กิตติกรรมประกาศ

รายงานการวิจัยฉบับนี้สำเร็จได้ เนื่องจากคณะผู้วิจัย ได้รับความอนุเคราะห์จาก มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในการอุดหนุนเงินทุนเพื่อการวิจัย รวมทั้งคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่ให้คำแนะนำตรวจแก้ไขแบบสอบถาม ให้ความรู้ และแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ตลอดจนแก้สำนวนภาษาเพื่อให้สามารถสื่อสารได้ดีขึ้น ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล คณะผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งและขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากรายงานการวิจัยฉบับนี้ คณะผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชา ครู อาจารย์ ผู้ประสาทความรู้แก่คณะผู้วิจัย

นายสนทยา เขมวิรัตน์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดวงใจ เขมวิรัตน์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรประภา แสงสินเจริญชัย

นางสมใจ จินณะปทุมพร

นางสาวเดือนรุ่ง ช่วยเรือง

คณะผู้วิจัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	(1)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	(3)
ขอบคุณทูน	(5)
กิตติกรรมประกาศ	(6)
สารบัญ	(7)
สารบัญตาราง	(9)
1 บทนำ.....	1
ภุมิหลัง.....	1
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	3
ความสำคัญของการวิจัย	3
ขอบเขตของการวิจัย	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
สมมติฐานในการวิจัย.....	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน.....	8
ด้านหลักสูตร.....	8
ด้านกิจกรรมการสอน.....	9
ด้านการวัดผลประเมินผล.....	13
ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก.....	17
ด้านอาจารย์ผู้สอน.....	22
ด้านนักศึกษา.....	31
แนวคิดเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.....	32
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	38
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	42

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
3	วิธีดำเนินการวิจัย..... 43
	ประชากร..... 43
	กลุ่มตัวอย่าง..... 43
	เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล..... 45
	วิธีดำเนินการสร้างเครื่องมือ..... 46
	การเก็บรวบรวมข้อมูล..... 51
	การวิเคราะห์ข้อมูล..... 52
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล..... 52
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล..... 57
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล..... 57
	การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล..... 57
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล..... 58
5	สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ..... 86
	วัตถุประสงค์ของการวิจัย..... 86
	วิธีดำเนินการวิจัย..... 86
	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย..... 87
	การเก็บรวบรวมข้อมูล..... 88
	การวิเคราะห์ข้อมูล..... 88
	สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล..... 89
	อภิปรายผล..... 93
	ข้อเสนอแนะ..... 97
	บรรณานุกรม..... 100
	ภาคผนวก..... 104
	คณะผู้วิจัย..... 147

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง(นักศึกษา)ที่ใช้ในการวิจัย	44
2	แสดงค่าคุณภาพของแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน.....	48
3	แสดงค่าคุณภาพของแบบสอบถามความคิดเห็นของคณาจารย์เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน.....	50
4	แสดงจำนวน ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษา จำแนกตามตัวแปร เพศ ระดับชั้นปี สาขาวิชา ประเภทหลักสูตร และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา.....	58
5	แสดงจำนวน ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างคณาจารย์ จำแนกตามตัวแปร เพศ อายุราชการ สาขาวิชาที่สังกัด และตำแหน่งทางวิชาการ.....	59
6	แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนของคณะบริหารธุรกิจ จำแนกเป็นรายด้านและโดยรวมทุกด้าน	61
7	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของคณาจารย์เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนของคณะบริหารธุรกิจ จำแนกเป็นรายด้านและโดยรวมทุกด้าน	62
8	แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน จำแนกตามตัวแปรเพศ เป็นรายด้านและโดยรวม.....	63
9	แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน จำแนกตามตัวแปร ระดับชั้นปี เป็นรายด้านและโดยรวม.....	64
10	แสดงการเปรียบเทียบพหุคูณ (Scheffe's) ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน โดยรวม จำแนกตามระดับชั้นปี.....	65
11	แสดงการเปรียบเทียบพหุคูณ (Scheffe's) ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ด้านหลักสูตร จำแนกตามระดับชั้นปี.....	66
12	แสดงการเปรียบเทียบพหุคูณ (Scheffe's) ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน จำแนกตามระดับชั้นปี.....	66
13	แสดงการเปรียบเทียบพหุคูณ (Scheffe's) ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ด้านการวัดผลประเมินผล จำแนกตามระดับชั้นปี.....	67
14	แสดงการเปรียบเทียบพหุคูณ (Scheffe's) ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก จำแนกตามระดับชั้นปี.....	68

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
15	แสดงการเปรียบเทียบพหุคูณ (Scheffe's) ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ด้านอาจารย์ผู้สอน จำแนกตามระดับชั้นปี.....	68
16	แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน จำแนกตามตัวแปร สาขาวิชา เป็นรายด้านและโดยรวม.....	69
17	แสดงการเปรียบเทียบพหุคูณ (Scheffe's) ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน โดยรวม จำแนกตามสาขาวิชา.....	70
18	แสดงการเปรียบเทียบพหุคูณ (Scheffe's) ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ด้านหลักสูตร จำแนกตามสาขาวิชา.....	71
19	แสดงการเปรียบเทียบพหุคูณ (Scheffe's) ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน จำแนกตามสาขาวิชา.....	71
20	แสดงการเปรียบเทียบพหุคูณ (Scheffe's) ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ด้านการวัดผลประเมินผล จำแนกตามสาขาวิชา.....	72
21	แสดงการเปรียบเทียบพหุคูณ(Scheffe's) ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก จำแนกตามสาขาวิชา.....	73
22	แสดงการเปรียบเทียบพหุคูณ (Scheffe's) ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ด้านอาจารย์ผู้สอน จำแนกตามสาขาวิชา.....	73
23	แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน จำแนกตามตัวแปรประเภทหลักสูตร เป็นรายด้านและโดยรวม.....	74
24	แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน จำแนกตามตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นรายด้านและโดยรวม.....	75
25	แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของคณาจารย์เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน จำแนกตามตัวแปรเพศ เป็นรายด้านและโดยรวม.....	77
26	แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของคณาจารย์เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน จำแนกตามตัวแปรอายุราชการ เป็นรายด้านและโดยรวม.....	78
27	แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของคณาจารย์เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน จำแนกตามตัวแปร สาขาวิชา เป็นรายด้านและโดยรวม.....	79
28	แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของคณาจารย์เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน จำแนกตามตัวแปรตำแหน่งทางวิชาการ เป็นรายด้านและโดยรวม.....	80

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
29	แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนระหว่าง นักศึกษา และคณาจารย์ เป็นรายด้านและโดยรวม.....	81

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ปัจจุบันโลกมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและรุนแรงในทุกมิติ ทั้งทางสังคม เศรษฐกิจ การเมือง และเทคโนโลยี อันเป็นผลมาจากการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ และการปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจ การเมืองโลก มีผลทำให้ประเทศต่างๆในโลกต้องพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน และมีความเชื่อมโยงระหว่างกันมากขึ้น ทำให้ประเทศต่างๆจึงต้องพยายามปรับเปลี่ยน และดำเนินนโยบายให้เท่าทันกระแสความเปลี่ยนแปลงของโลก เพื่อให้ประเทศของตนสามารถยืนหยัดอยู่ได้ในสังคมโลกอย่างมีศักดิ์ศรี คุณภาพของประชากรจึงเป็นปัจจัยสำคัญที่จะสนับสนุนการขับเคลื่อนนโยบายไปสู่ความสำเร็จและสามารถแข่งขันกับนานาชาติได้ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2553:ก)

การพัฒนาคุณภาพของประชากรเพื่อให้สามารถก้าวทันกระแสความเปลี่ยนแปลงของโลก จำเป็นต้องอาศัยปัจจัยที่สำคัญคือการศึกษา เพราะการศึกษานับว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาคุณภาพของประชากร และช่วยส่งผลต่อการพัฒนาประเทศ ดังที่ศาสตราจารย์เกียรติคุณ นายแพทย์ประเวศ วะสี ได้กล่าวไว้ในตอนหนึ่งของบทความเรื่อง การสร้างพลังการศึกษาพาชาติ ออกจากวิกฤติ ว่า “การศึกษาเป็นโครงสร้างและทรัพยากรอันมหาศาลที่ใหญ่ที่สุด ไม่มี sector ใดใหญ่เท่ากับภาคการศึกษา” (ประเวศ วะสี, 2553:27) รัฐบาลแต่ละสมัยจึงตระหนักและเล็งเห็นความสำคัญของการศึกษา ที่เป็นธงนำในการขับเคลื่อนพัฒนาประเทศในทุก ๆ ด้าน โดยได้เร่งรัดขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง ไปสู่การปฏิบัติให้เกิดผลอย่างจริงจัง และมีเป้าหมายในการจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพตลอดชีวิตที่มุ่งเน้นที่ผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยมีการกำหนดตัวชี้วัดของการพัฒนาการศึกษาทุกระดับอย่างชัดเจน ส่วนแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550 - 2554) ได้กำหนดวิสัยทัศน์ประเทศไทยที่มุ่งเน้นการพัฒนาสู่ “สังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน (Green and happiness society)” โดยมีเป้าหมายการพัฒนาคุณภาพคน ในด้านการพัฒนาการศึกษา เพื่อให้คนไทยทุกคนได้รับการพัฒนาทั้งร่างกาย จิตใจ ความรู้ความสามารถ ทักษะการประกอบอาชีพและมีความมั่นคงในการดำรงชีวิต ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย เพื่อเสริมสร้างศักยภาพให้ตนเอง ที่จะนำไปสู่ความเข้มแข็งของครอบครัว ชุมชน และสังคมไทย นอกจากนี้แผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. 2545-2559) ได้กำหนด การพัฒนาคนอย่างรอบด้านและสมดุล เพื่อเป็นฐานหลักของการพัฒนาทุกคนตั้งแต่แรกเกิดจนตลอดชีวิต ให้มีโอกาสเข้าถึงการเรียนรู้ โดยรัฐบาลนาย อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ได้กำหนดนโยบายให้ทุกคนเรียนฟรี 15 ปี และยกระดับคุณภาพมาตรฐานการศึกษา ระดับอาชีวศึกษาและอุดมศึกษาสู่ความเป็นเลิศ

(สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2553:1) โดยเปิดโอกาสให้คนไทย ทุกคนได้รับการศึกษาในระดับอุดมศึกษาอย่างเท่าเทียมกัน และมีการจัดการศึกษาที่หลากหลายรูปแบบ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเลือกเรียนได้ตามความเหมาะสมกับคุณลักษณะ และความต้องการของแต่ละบุคคล

จากรายงานการสรุปผลการปฏิรูปการศึกษาระยะที่ผ่านมา ของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาซึ่งได้ดำเนินการติดตามและประเมินผลการปฏิรูปการศึกษาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2542 เป็นต้นมา พบว่า ผู้สำเร็จอาชีวศึกษาและอุดมศึกษา มีความสามารถและสมรรถนะยังไม่สอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้และขาดทักษะความรู้พื้นฐานที่จำเป็น จึงกำหนดวิสัยทัศน์ “คนไทยได้เรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ” โดยกำหนดเป้าหมายภายในปี 2561 จะมีการปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ โดยมีประเด็นสำคัญที่ต้องพัฒนา คือ การพัฒนาคุณภาพคนไทยยุคใหม่ มีแนวทาง คือ พัฒนาคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ มาตรการหลัก คือ จัดให้มีระบบการศึกษาเรียนรู้ และการวัดผลประเมินผลการศึกษาเรียนรู้ของผู้เรียน ที่เป็นมาตรฐานสามารถเทียบเคียงกันได้ โดยระดับอุดมศึกษาและการอาชีวศึกษา ให้มีการวัดผลระดับชาติเมื่อจบหลักสูตร (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2553:5-6)

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เป็นสถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษาที่มุ่งมั่นจัดการศึกษาเพื่อพัฒนากำลังคนของชาติ ให้มีคุณภาพตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ เป็นแหล่งรวมขององค์ความรู้ทางวิชาการ เป็นแหล่งการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพที่สำคัญเพื่อการพัฒนาประเทศ กลไกสำคัญที่เป็นเครื่องมือในการผลิตบัณฑิต และบุคลากรที่มีคุณภาพ คือการจัดกระบวนการเรียนการสอน (ไพฑูริย์ สิ้นลรัตน์, 2550:ก) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มีการจัดการเรียนการสอนที่หลากหลายคณะวิชา เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเลือกเรียนได้ตามความถนัดและศักยภาพของแต่ละบุคคล โดยหนึ่งในคณะที่ผู้เรียนสนใจเลือกเรียนเป็นจำนวนมาก คือ คณะบริหารธุรกิจ

คณะบริหารธุรกิจ จัดการเรียนการสอนทางด้านการบริหารธุรกิจที่หลากหลายสาขาวิชา เช่น สาขาวิชาการเงิน สาขาวิชาการจัดการ สาขาวิชาการตลาด สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ และสาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ มีนักศึกษาสนใจเข้าศึกษาจำนวนมาก แต่ช่วงตั้งแต่ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 เป็นต้นมา พบว่า มีนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวนหลายสาขาวิชา เช่น สาขาวิชาการเงิน สาขาวิชาการจัดการ และสาขาวิชาสารสนเทศ เป็นต้น ทำเรื่องเพื่อขออนุญาตเปลี่ยนอาจารย์ผู้สอนในรายวิชาต่างๆ หลายราย รวมทั้งมีการขออนุญาตรายวิชาบางรายวิชา ห้องละหลายๆคน เป็นต้น

ด้วยเหตุและความจำเป็นดังกล่าว จึงทำให้คณะผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษา แนวทางการพัฒนาการเรียนการสอน คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เพื่อนำผลการวิจัยที่ได้เป็นแนวทางในการปรับปรุง ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอน ของคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครให้เป็นที่พอใจและมีคุณภาพ ตอบสนอง

ความต้องการของผู้เรียนได้อย่างเหมาะสม สามารถผลิตบัณฑิตที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล
สู่ตลาดแรงงานเพื่อเป็นกำลังสำคัญของชาติต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบสภาพการเรียนการสอน ของคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ตามความคิดเห็นของนักศึกษา จำแนกตาม เพศ ระดับชั้นปี สาขาวิชา ประเภทหลักสูตร และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2. เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบสภาพการเรียนการสอน ของคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ตามความคิดเห็นของคณาจารย์ จำแนกตาม เพศ อายุราชการ สาขาวิชาที่สังกัด และตำแหน่งทางวิชาการ

3. เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอน คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ความสำคัญของการวิจัย

1. คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร สามารถนำผลการวิจัยที่ได้ไปใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริม และพัฒนาการเรียนการสอน เพื่อให้สามารถจัดการเรียนการสอนได้ตรงตามความต้องการของผู้เรียน และสามารถผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ เป็นบุคลากรที่ดีของสังคมต่อไป

2. สถาบันการศึกษาที่จัดการเรียนการสอนทางด้านบริหารธุรกิจ สามารถนำผลการวิจัยที่ได้ไปใช้เป็นแนวทางในการวางแผนส่งเสริมและพัฒนาการเรียนการสอน เพื่อให้สามารถผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ เป็นบุคลากรที่ดีของสังคมต่อไป

3. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทางการศึกษา สามารถนำผลการวิจัยที่ได้ไปใช้เป็นแนวทางในการศึกษาวิจัย เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้มีคุณภาพ ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ จำแนกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

1. กลุ่มประชากรนักศึกษา คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 2,461 คน จำแนกตามสาขาวิชา ได้ดังนี้ สาขาวิชาการเงิน จำนวน 207 คน สาขาวิชาการจัดการ จำนวน 424 คน สาขาวิชาการตลาด จำนวน 470 คน สาขาวิชาการบัญชี จำนวน 885 คน สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ จำนวน 420 คน และสาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ จำนวน 85 คน (สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน, กรกฎาคม 2553)

2. กลุ่มประชากรคณาจารย์ คือ คณาจารย์ที่ทำการสอน ณ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 100 คน (สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน, กรกฎาคม 2553)

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ จำแนกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามสาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาการเงิน จำนวน 29 คน สาขาวิชาการจัดการ จำนวน 60 คน สาขาวิชาการตลาด จำนวน 66 คน สาขาวิชาการบัญชี จำนวน 124 คน สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ จำนวน 59 คน และสาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ จำนวน 12 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 350 คน ประมาณขนาดตัวอย่างด้วย สูตร Yamané' (ชานินทร์ ศิลป์จารุ, 2547:36) ณ ระดับความเชื่อมั่น 95 % ยอมให้เกิดความคลาดเคลื่อนได้ 5 % สุ่มตัวอย่างด้วยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) มีสาขาวิชาของนักศึกษาเป็นชั้น (Strata)

2. กลุ่มตัวอย่างคณาจารย์ที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ ได้แก่ คณาจารย์ที่ทำการสอน ณ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 50 คน ประมาณขนาดตัวอย่างด้วย สูตร Yamané' (ชานินทร์ ศิลป์จารุ, 2547:36) ณ ระดับความเชื่อมั่น 90 % ยอมให้เกิดความคลาดเคลื่อนได้ 10 % สุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) คือ ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1.1 ข้อมูลส่วนบุคคลของนักศึกษา ได้แก่

- 1.1.1 เพศ
- 1.1.2 ระดับชั้นปี
- 1.1.3 สาขาวิชา
- 1.1.4 ประเภทหลักสูตร
- 1.1.5 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1.2 ข้อมูลส่วนบุคคลของคณาจารย์ ได้แก่

- 1.2.1 เพศ
- 1.2.2 อายุราชการ
- 1.2.3 สาขาวิชาที่สังกัด
- 1.2.4 ตำแหน่งทางวิชาการ

2. ตัวแปรตาม (Dependent Variable) คือ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ของคณะกรรมการธุรกิจ จำแนกเป็น 6 ด้าน ได้แก่

- 2.1 ด้านหลักสูตร
- 2.2 ด้านกิจกรรมการสอน
- 2.3 ด้านการวัดผลประเมินผล
- 2.4 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก
- 2.5 ด้านอาจารย์ผู้สอน
- 2.6 ด้านนักศึกษา

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การจัดการเรียนการสอน หมายถึง การจัดการเรียนการสอนของคณะกรรมการธุรกิจ โดยจำแนกเป็นด้านต่างๆ 6 ด้าน คือ ด้านหลักสูตร ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการวัดผลประเมินผล ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านอาจารย์ผู้สอน และด้านนักศึกษา

2. การจัดการเรียนการสอนด้านหลักสูตร หมายถึง การพิจารณาจัดทำหลักสูตรเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีคุณภาพ เช่น การจัดหลักสูตรเพื่อตอบสนองความต้องการของสังคม การจัดหลักสูตรเพื่อตอบสนองความสนใจของผู้เรียน มีการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรอยู่เสมอ

3. การจัดการเรียนการสอนด้านกิจกรรมการสอน หมายถึง กระบวนการในการดำเนินการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมการเรียนการสอนให้มีคุณภาพ เช่น การสอนที่ครอบคลุมเนื้อหาด้วยวิธีการสอนที่หลากหลาย ใช้วิธีการวัดผลที่มีคุณภาพยุติธรรม การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่เหมาะสมกับนักศึกษาและการเปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนดังกล่าว

4. การจัดการเรียนการสอนด้านการวัดผลประเมินผล หมายถึง กระบวนการในการวัดผลประเมินผลนักศึกษา โดยจัดให้มีการวัดผลประเมินผลที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และคุณลักษณะของนักศึกษา โดยจัดให้มีการวัดผลด้วยวิธีการที่หลากหลายอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ ควบคุมการวัดผลประเมินผลให้เกิดความยุติธรรม เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนานักศึกษาได้อย่างเหมาะสม และเปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์และวิธีการวัดผลประเมินผล

5. การจัดการเรียนการสอนด้านสิ่งอำนวยความสะดวก หมายถึง การจัดการที่ส่งเสริมงานวิชาการในลักษณะต่าง ๆ เช่น อาคารสถานที่ สภาพแวดล้อม การจัดการสื่อต่างๆ การให้บริการ เพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักศึกษา เช่น ห้องเรียน ห้องน้ำ ห้องอาหาร ห้องสมุด และสถานที่พักผ่อน เป็นต้น

6. การจัดการเรียนการสอนด้านอาจารย์ผู้สอน หมายถึง กระบวนการในการจัดอาจารย์ผู้สอนที่มีคุณลักษณะที่เหมาะสมในแต่ละรายวิชา เพื่อให้การจัดการศึกษา เป็นไปอย่างมีคุณภาพ คุณลักษณะที่เหมาะสมของอาจารย์ผู้สอน เช่น มีความรู้ความสามารถในสาขาวิชานั้นๆ มีคุณธรรมจริยธรรม มีบุคลิกลักษณะที่เหมาะสมแก่การเป็นครูประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี

7. การจัดการเรียนการสอนด้านนักศึกษา หมายถึง ความพร้อมในการศึกษาของนักศึกษาทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และพินความรู้ ตลอดจนความถนัดและความสนใจส่วนบุคคล

8. เพศ หมายถึง คุณลักษณะทางกายภาพของบุคคลจำแนกได้เป็น 2 ประเภท ได้แก่ เพศชาย และเพศหญิง

9. ระดับชั้นปี หมายถึง จำนวนปีที่นักศึกษาได้เข้าศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกได้เป็น 4 ระดับ ได้แก่ ระดับชั้นปีที่ 1 ระดับชั้นปีที่ 2 ระดับชั้นปีที่ 3 และระดับชั้นปีที่ 4

10. สาขาวิชา หมายถึง สาขาวิชาที่เปิดสอนอยู่ในคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกได้เป็น 6 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาการเงิน สาขาวิชาการจัดการ สาขาวิชาการตลาด สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ และสาขาวิชาสารสนเทศ

11. ประเภทหลักสูตร หมายถึง ประเภทหลักสูตร ที่เปิดสอนอยู่ในคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกได้เป็น 2 ประเภท ได้แก่ หลักสูตรปริญญาตรี 4 ปี และหลักสูตรเทียบโอน

12. ตำแหน่งทางวิชาการ หมายถึง ตำแหน่งทางวิชาการ ที่พบในคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกได้เป็น 2 ประเภท ได้แก่ อาจารย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์

สมมติฐานในการวิจัย

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทำให้ผู้วิจัยสามารถกำหนดสมมติฐานการวิจัยได้ดังนี้

1. นักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการเรียนการสอนแตกต่างกัน
2. นักศึกษาที่มีระดับชั้นปีต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการเรียนการสอนแตกต่างกัน
3. นักศึกษาที่มีสาขาวิชาต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการเรียนการสอนแตกต่างกัน

4. นักศึกษาที่มีประเภทหลักสูตรต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการเรียนการสอนแตกต่างกัน
5. นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการเรียนการสอนแตกต่างกัน
6. คณาจารย์ที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการเรียนการสอนแตกต่างกัน
7. คณาจารย์ที่มีอายุราชการต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการเรียนการสอนแตกต่างกัน
8. คณาจารย์ที่มีสาขาวิชาที่สังกัดต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการเรียนการสอนแตกต่างกัน
9. คณาจารย์ที่มีตำแหน่งทางวิชาการต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการเรียนการสอนแตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่อง “การพัฒนาการเรียนการสอน คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร” ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าในหัวข้อต่าง ๆ ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน
 - 1.1 ด้านหลักสูตร
 - 1.2 ด้านกิจกรรมการสอน
 - 1.3 ด้านการวัดผลประเมินผล
 - 1.4 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก
 - 1.5 ด้านอาจารย์ผู้สอน
 - 1.6 ด้านนักศึกษา
2. แนวคิดเกี่ยวกับ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
4. กรอบแนวคิดในการวิจัย

แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน

การจัดการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัย ให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามเป้าหมาย และสามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียนได้มากที่สุดน้อยเพียงใดนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับหลายองค์ประกอบที่จะเป็นเครื่องชี้วัด เช่น องค์ประกอบด้านหลักสูตร ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านกระบวนการสอน ด้านนักศึกษา และปัจจัยที่สนับสนุนการสอน (สุปราณี นาคแก้ว. 2548: 91)

ซึ่งในที่นี้ คณะผู้วิจัยสนใจศึกษาการจัดการเรียนการสอนโดยจำแนกเป็นด้านต่างๆ 6 ด้าน คือ ด้านหลักสูตร ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการวัดผลประเมินผล ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านอาจารย์ผู้สอน และด้านนักศึกษา

ด้านหลักสูตร

หลักสูตรเป็นหัวใจสำคัญของการศึกษาซึ่งเกี่ยวข้องกับบุคคลหลายฝ่าย เช่น ผู้เรียน ครู ผู้บริหารการศึกษา ผู้ปกครองและประชาชน การจัดการศึกษาจะสำเร็จลงไม่ได้ ถ้าปราศจากหลักสูตร เพราะหลักสูตรเปรียบเสมือนเครื่องชี้แนะแนวทาง ว่าควรจะทำเนิการจัดการศึกษาไปในแนวทางใด มีผู้ให้ความหมายของหลักสูตรหลากหลายกันไป เช่น

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2525 ได้นิยามว่า หลักสูตร คือ ข้อกำหนดวิชาที่วางไว้ให้ศึกษา

กู๊ด (Good.อ้างอิงจากชมพันธ์ุ กุญชร ณ อยุธยา . 2540 :1) ได้นิยาม คำว่า Curriculum ในลักษณะ ดังนี้

1. กลุ่มรายวิชาที่จัดไว้อย่างเป็นระบบ เพื่อให้ผู้เรียนได้สำเร็จการศึกษา ตามสาขาวิชาที่ศึกษา

2. แผนการสอนที่ประกอบด้วย เนื้อหา และกิจกรรมการเรียนการสอน ที่สถาบันการศึกษาจัดให้ผู้เรียนได้ศึกษาเล่าเรียนจนสำเร็จการศึกษาเพื่อเข้าสู่งานอาชีพ

3. กลุ่มรายวิชาและประสบการณ์ที่ได้วางแผนไว้ ซึ่งผู้เรียนจะต้องศึกษาภายใต้คำแนะนำของสถาบันการศึกษา

หลักสูตรที่ดี อารุง จันทวานิช.(2541: 77) กล่าวว่าหลักสูตรที่ดีควรมีลักษณะกว้าง ยืดหยุ่น และมีความเป็นสากล ทัดเทียมมาตรฐานโลก มีเนื้อหาสาระที่จำเป็นต่อการเรียนรู้โลกปัจจุบันและอนาคต เปิดโอกาสให้ชุมชนหรือสังคมมีส่วนร่วมในการกำหนดและพัฒนาหลักสูตรให้ยืดหยุ่นและหลากหลายสอดคล้องกับสภาพความเป็นอยู่ที่เป็นจริงของชุมชนหรือสังคม

จากการศึกษาดังกล่าวทำให้สรุปได้ว่า การจัดการเรียนการสอนด้านหลักสูตร หมายถึง การพิจารณาจัดทำหลักสูตรเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีคุณภาพ เช่น การจัดหลักสูตรเพื่อตอบสนองความต้องการของสังคม การจัดหลักสูตรเพื่อตอบสนองความสนใจของผู้เรียน มีการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรอยู่เสมอ

ด้านกิจกรรมการสอน

วิธีสอนและกิจกรรมการสอน หมายถึง วิธีดำเนินการที่ผู้สอนนำมาใช้ถ่ายทอดความรู้ ทักษะ เจตคติ จากหลักสูตรไปสู่ผู้เรียน โดยอาศัยแผนการสอนเป็นแนวทางประกอบ เช่น พฤติกรรมร่วมกันระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน จัดทำขึ้นเพื่อให้เกิดความรู้ และประสบการณ์ตามความมุ่งหมายของการสอนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้

อัมพร ปุยศิริรักษ์ (2542: 5-6) ได้ให้ความหมายการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยการจัดให้ผู้เรียนมีบทบาทที่สำคัญ คือ จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับความสนใจและความถนัด คำนี้ถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน ให้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ กระตือรือร้น และผูกพันกับสิ่งที่เรียนในลักษณะ ดังต่อไปนี้

1. ให้ผู้เรียนได้สร้างความรู้ด้วยตนเอง โดยการออกแบบกิจกรรมให้ศึกษาค้นคว้า ทำความเข้าใจ คิดวิเคราะห์ แผลความ ตีความ เชื่อมโยงความรู้ สร้างความคิดรวบยอดและสรุปเป็นความรู้

2. ให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ทั้งด้านข้อมูล ความรู้ ความคิด และประสบการณ์

3. ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา

4. ให้ผู้เรียนได้รู้กระบวนการ ควบคู่กับการมีผลงาน อันเกิดจากกระบวนการเรียนรู้

5. ให้ผู้เรียนมีโอกาสนำความรู้ไปใช้ในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง

สุทธิพร คล้ายเมืองปัก (2544: 26-29) เสนอแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ดังนี้

1. จัดสภาพการณ์หรือสภาพแวดล้อมทางการเรียนการสอน ด้วยการใช้อุปกรณ์หรือเครื่องมือ เพื่อเสริมการเรียนรู้ที่หลากหลาย

2. วางแผนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน สำหรับผู้เรียนแต่ละคน โดยเน้นที่ความสนใจอยากรู้ อยากเรียนของผู้เรียน และควรคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลเป็นสำคัญ

3. พัฒนาตนเอง เพื่อให้มีวิสัยทัศน์ทางการศึกษาที่กว้างไกล ไม่ว่าจะเป็นด้วยการอ่าน เพื่อการศึกษา เข้ารับการประชุมอบรมสัมมนา หรือพูดคุยสนทนาเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น กับเพื่อนร่วมงาน แล้วนำมาประยุกต์ใช้ในการทำกิจกรรมการเรียนการสอน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กับสื่อการสอนที่มีบทบาทต่อการเรียนการสอนยุคใหม่

4. เปลี่ยนผู้สอนมาเป็นผู้จัดประสบการณ์ในการเรียนรู้ โดยการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน ให้รู้จักการเรียนรู้วิธีที่จะเรียน โดยเป็นผู้กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความอยากเรียนรู้ เป็นผู้ชี้แนะแหล่ง ข้อมูล และประสานแหล่งวิทยาการในการเรียนรู้ และเป็นผู้คอยให้คำปรึกษาเมื่อผู้เรียนพบกับ ปัญหาที่ไม่สามารถแก้ไขได้เอง ได้ในเวลาและโอกาสที่เหมาะสม

5. ให้ผู้เรียนได้มีอิสระในการเรียนรู้ ทั้งด้านความคิด จิตใจ การแสดงออกในกรอบของ ความถูกต้องและให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมที่หลากหลาย

6. ใช้วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย ไม่ยึดติดอยู่กับวิธีใดวิธีหนึ่ง เพราะไม่มีวิธีการสอนวิธีเดียว วิธีใดที่ดีที่สุดในโลก จึงควรพิจารณารูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับเรื่องราว เนื้อหาสาระการเรียนรู้ และสถานการณ์ที่เหมาะสม

7. เป็นผู้ประเมิน โดยครูและผู้เรียนจะเป็นผู้รับผิดชอบในการสร้างกฎเกณฑ์การประเมิน ในรูปแบบต่าง ๆ ร่วมกัน และให้ผู้เรียนได้ทราบผลการเรียนรู้ของตนเองอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม
ทิตินา แคมมณี (2542) ได้เสนอแนวทางการจัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็น ศูนย์กลาง: โมเดลชิปปา (CIPPA MODEL) ดังนี้

C มาจากคำว่า Construct ซึ่งหมายถึงการสร้างความรู้ตามแนวคิดของ Constructivism กล่าวคือ กิจกรรมการเรียนรู้ที่ดีควรเป็นกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาสรสร้างความรู้ด้วยตนเอง ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจ และเกิดการเรียนรู้ที่มีความหมายต่อตนเอง การที่ผู้เรียนมี โอกาสได้สร้างความรู้ด้วยตนเองนี้ เป็นกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมทางสติปัญญา

I มาจากคำว่า Interaction ซึ่งหมายถึง การปฏิบัติสัมพันธ์กับผู้อื่น หรือสิ่งแวดล้อมรอบตัว กิจกรรมการเรียนรู้ที่ดีจะต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับบุคคล และแหล่งความรู้ที่หลากหลาย ซึ่งเป็นการช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมทางสังคม

P มาจากคำว่า Physical Participation ซึ่งหมายถึง การให้ผู้เรียนมีโอกาสได้เคลื่อนไหวร่างกาย โดยการทำกิจกรรมในลักษณะต่างๆ ซึ่งเป็นการช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมทางกาย

P มาจากคำว่า Process Learning หมายถึง การเรียนรู้กระบวนการต่าง ๆ ซึ่งกิจกรรมการเรียนรู้ที่ดี ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้กระบวนการต่าง ๆ ซึ่งเป็นทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต เช่น กระบวนการแสวงหาความรู้ กระบวนการคิด กระบวนการแก้ปัญหา กระบวนการกลุ่ม กระบวนการพัฒนาตนเอง เป็นต้น การเรียนรู้กระบวนการ จัดว่าเป็นสิ่งที่สำคัญ เช่นเดียวกับการเรียนรู้เนื้อหาสาระต่าง ๆ การเรียนรู้เกี่ยวกับกระบวนการ เป็นการช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมทางด้านสติปัญญาอีกด้านหนึ่งด้วย

A มาจากคำว่า Application หมายถึง การนำความรู้ที่ได้เรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์จากการเรียน และช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ โดยตลอด กิจกรรมการเรียนรู้ที่มีแต่เพียงการสอนเนื้อหาสาระให้ผู้เรียนเข้าใจ โดยขาดกิจกรรมการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ จะทำให้ผู้เรียนขาดการเชื่อมโยงระหว่างทฤษฎีกับการปฏิบัติ ซึ่งจะทำให้การเรียนรู้ไม่เกิดประโยชน์เท่าที่ควร การจัดกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียน สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้นี้ เท่ากับเป็นการช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ในด้านใดด้านหนึ่งหรือหลาย ๆ ด้านแล้วแต่ลักษณะของสาระและกิจกรรมที่จัด

หน่วยศึกษานิเทศก์ (2542) ได้เสนอแนวทางในการเรียนการสอน ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ดังนี้

1. ผู้เรียนมีประสบการณ์ตรงสัมพันธ์กับธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
2. ผู้เรียนฝึกปฏิบัติจนค้นพบความถนัดและวิธีการของตนเอง
3. ผู้เรียนทำกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากกลุ่ม
4. ผู้เรียนฝึกคิดอย่างหลากหลายและสร้างสรรค์จินตนาการ ตลอดจนได้แสดงออกอย่างชัดเจนและมีเหตุผล
5. ผู้เรียนได้รับการเสริมแรงให้ค้นหาคำตอบ แก้ปัญหา ทั้งด้วยตนเอง และร่วมด้วยช่วยกัน
6. ผู้เรียนได้ฝึกค้นคว้า รวบรวมข้อมูลและสร้างสรรค์ความรู้ด้วยตนเอง
7. ผู้เรียนได้เลือกทำกิจกรรมตามความสามารถ ความถนัดและความสนใจของตนเองอย่างมีความสุข
8. ผู้เรียนฝึกตนเองให้มีวินัยและมีความรับผิดชอบในการทำงาน
9. ผู้เรียนฝึกประเมิน ปรับปรุงตนเอง และยอมรับผู้อื่น ตลอดจนสนใจใฝ่หาความรู้อย่างต่อเนื่อง

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2543) ได้จัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีผู้เรียนเป็นสำคัญควรคำนึงถึงประเด็นที่สำคัญ ดังต่อไปนี้

1. สมรรถนะของมนุษย์มีศักยภาพในการเรียนรู้สูงสุด สมรรถนะของมนุษย์ประกอบด้วยเซลล์สมองประมาณหนึ่งแสนล้านเซลล์ เป็นโครงสร้างที่มหัศจรรย์ โดยธรรมชาติสมองมีความพร้อมที่จะเรียนรู้ตั้งแต่แรกเกิดมีความต้องการที่จะเรียนรู้ สามารถเรียนรู้ให้บรรลุอะไรก็ได้ มนุษย์ต้องการเรียนรู้เกี่ยวกับตนเอง ธรรมชาติ และทุกอย่างรอบตัว

2. ความหลากหลายของสติปัญญา คนแต่ละคนมีความสามารถ หรือความเก่ง แตกต่างกัน และมีรูปแบบการพัฒนาเฉพาะของแต่ละคน สิ่งแวดล้อมที่แตกต่างกันส่งผลต่อการพัฒนาเสริมสร้างความสามารถให้แตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัด

3. การเรียนรู้เกิดจากประสบการณ์ตรง จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความแตกต่างระหว่างบุคคล ให้ผู้เรียนได้พัฒนาเต็มตามความสามารถทั้งด้านความรู้ จิตใจ อารมณ์และทักษะต่าง ๆ

สรุปการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสำคัญที่สุด เป็นการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่

1. มุ่งประโยชน์สูงสุดแก่นักเรียน
2. ผู้เรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพ
3. ผู้เรียนมีทักษะในการแสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย
4. ผู้เรียนสามารถนำวิธีการเรียนรู้ไปใช้ในชีวิตจริงได้
5. ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในทุกขั้นตอนเพื่อพัฒนาผู้เรียน

หน่วยศึกษานิเทศก์ (2542) ได้ให้แนวทางการจัดกระบวนการเรียนการสอนเพื่อการมีรายได้ระหว่างเรียน

1. การให้ความรู้ด้านอาชีพ สามารถใช้กิจกรรมการเรียนการสอน เช่น การบรรยาย การใช้อุปกรณ์สอนประเภทใบความรู้ ใบงาน การศึกษาค้นคว้าจากเอกสารต่าง ๆ การเชิญวิทยากรท้องถิ่นมาให้ความรู้ การจัดป้ายนิเทศ หรือแบ่งกลุ่มให้นักเรียนค้นคว้าแล้วนำความรู้ที่ค้นคว้ามาจัดทำป้ายนิเทศ ไปศึกษา ดูงาน

2. การเสริมสร้างทักษะในวิชาชีพ สามารถใช้กิจกรรมการเรียนการสอน เช่น การฝึกงานในโรงเรียน การฝึกงานในสถานประกอบการ การรวมกลุ่มสร้างงานหรือผลผลิต

3. การปลูกฝังเจตคติที่ดีต่ออาชีพ สามารถใช้กิจกรรมการเรียนการสอน เช่น ส่งนักเรียนไปฝึกงานในสถานประกอบการ การดูงานในชุมชน การฝึกปฏิบัติในโรงเรียน

4. เห็นช่องทางและวงการทางอาชีพ สามารถใช้กิจกรรมการเรียนการสอน เช่น ไปดูงานในสถานประกอบการ การเชิญผู้ประสบความสำเร็จในอาชีพต่าง ๆ มาแลกเปลี่ยนกับนักเรียน ให้นักเรียนไปฝึกขายในตลาด

5. คิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น ตลอดจนการวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ สามารถใช้กิจกรรมการเรียนการสอน เช่น การสำรวจชุมชนแล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ การทำโครงการการผลิตชิ้นงาน ทำโครงการ การอภิปราย วิเคราะห์ข้อมูล ตัดสินใจเลือกงานเพื่อการมีรายได้

6. การเสริมสร้างลักษณะนิสัยที่พึงประสงค์ เช่น ความขยัน ความอดทน การทำงานเป็นทีม สามารถใช้กิจกรรมการเรียนการสอน เช่น การให้นักเรียนไปฝึกงานในโรงเรียนหรือในชุมชน การมอบหมายการทำโครงการ การทำโครงการการผลิตชิ้นงาน

7. การเสริมสร้างความสามารถในการจัดการเชิงธุรกิจ เช่น การรวมกลุ่มประกอบอาชีพ การตั้งบริษัทจำลอง

8. ส่งเสริมให้นักเรียนมีรายได้ระหว่างเรียน โดยการผลิตผลงานต่าง ๆ ออกมาจำหน่าย พรหมนอร์ อุชฎาภ (2547)กล่าวว่า ควรต้องเน้นการสอนเป็นทีมมากกว่าการสอนคนเดียวในแต่ละรายวิชา เพราะการจัดการเรียนการสอนเป็นทีมเป็นการบูรณาการ การเรียนการสอนช่วยให้นักศึกษาได้รับประโยชน์จากอาจารย์ผู้สอนที่มีความรอบรู้และความเชี่ยวชาญมากยิ่งขึ้น ทำให้สามารถพัฒนานักศึกษาได้อย่างสมบูรณ์มากที่สุด นอกจากนี้จะต้องเน้นทักษะต่าง ๆ ที่จะช่วยในการพัฒนาบัณฑิต ได้แก่ ทักษะการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง และทักษะการแสดงความคิดเห็น เพราะทักษะเหล่านี้ช่วยให้นักศึกษาทำงานร่วมกับผู้อื่น การใช้ชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุขและมีความเข้าใจ ความเป็นประชาธิปไตย การแสดงความคิดเห็นหรือการยอมรับฟังความคิดเห็นของคนอื่นมากยิ่งขึ้น

กล่าวโดยสรุป การจัดการเรียนการสอนด้านกิจกรรมการสอน หมายถึง กระบวนการในการดำเนินการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมการเรียนการสอนให้มีคุณภาพ เช่น การสอนที่ครอบคลุมเนื้อหาด้วยวิธีการสอนที่หลากหลาย ใช้วิธีการวัดผลที่มีคุณภาพยุติธรรม การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่เหมาะสมกับนักศึกษาและการเปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนดังกล่าว

ด้านการวัดผลประเมินผล

ความหมายของการวัดผลและประเมินผล

การวัดผลและประเมินผล เป็นกระบวนการที่สำคัญ ของการจัดการเรียนการสอน เพราะเป็นตัวบ่งชี้และตรวจสอบระดับความสำเร็จของกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของการวัดผลและประเมินผลไว้ดังต่อไปนี้

สุนทร จันทรศรี (2530) กล่าวว่า การวัดผล หมายถึง กระบวนการใด ๆ ที่จะทำให้ได้มาซึ่งปริมาณจำนวนหนึ่ง เช่น คะแนน เป็นต้น ที่มีความหมายแทนคุณภาพ หรือลักษณะของสิ่งที่วัดนั้นแล้วจึงนำผลที่ได้มาวินิจฉัย ตีราคา ให้คุณค่าตัดสินว่ามีคุณภาพ มาก น้อย สูง ต่ำ เพียงใด เรียกว่า การประเมินผล

บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์ (2524) ได้กล่าวว่าการประเมินผลเป็นกระบวนการที่ควรทำ ต่อจากการวัดผลและวินิจฉัยตัดสินสรุปคุณค่าที่ได้จากการวัดอย่างมีหลักเกณฑ์

ไพศาล หวังพาณิชย์ (2526) ได้ให้ความหมายของการประเมินผลว่า เป็นกระบวนการ ตัดสินใจตีราคาผลงานเพื่อพิจารณาความเหมาะสม หรือหาคุณค่าของคุณลักษณะและพฤติกรรม เช่น ผลการเรียน ผลการปฏิบัติ โดยอาศัยข้อมูลหรือรายละเอียดที่ได้จากการวัดเป็นหลัก และใช้ วิจารณ์ญาณประกอบการพิจารณา

สุวิทย์ มูลคำ (2543) กล่าวว่า การประเมินผลตามสภาพที่แท้จริง หมายถึง การวัดและ ประเมินผลการทำงานในด้านสมอง หรือการคิดและจิตใจของผู้เรียนอย่างตรงไปตรงมา ตามสิ่งที่ ผู้เรียนกระทำ โดยพยายามตอบคำถามว่าผู้เรียนทำอะไรและทำไมจึงทำอย่างนั้น การได้ ข้อมูลว่า “ เขาทำอะไร” และ “ทำไม” จะช่วยให้ผู้สอนได้ช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาการเรียนของผู้เรียน และการสอนของผู้สอน ทำให้การเรียนการสอนมีความหมายและทำให้เกิดความอยากในการ เรียนรู้ต่อไป

ลักษณะสำคัญของการประเมินตามสภาพที่แท้จริง

1. เป็นการประเมินที่กระทำไปพร้อม ๆ กับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการ เรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งสามารถกระทำได้ตลอดเวลาทุกสถานการณ์ ทั้งที่โรงเรียน บ้านและชุมชน
2. เป็นการประเมินที่ยึดพฤติกรรมแสดงออกของผู้เรียนที่แสดงออกมาจริง ๆ
3. เน้นการพัฒนาผู้เรียนอย่างเด่นชัด และให้ความสำคัญในการพัฒนาจุดเด่นของผู้เรียน
4. เน้นการประเมินตนเองของผู้เรียน
5. ตั้งอยู่บนพื้นฐานของสถานการณ์ที่เป็นชีวิตจริง รวมทั้งการเชื่อมโยงการเรียนรู้ไปสู่ ชีวิตจริง
6. ใช้ข้อมูลที่หลากหลาย มีการเก็บข้อมูลระหว่างการปฏิบัติในทุกด้าน ทั้งที่โรงเรียน บ้าน และชุมชน อย่างต่อเนื่อง
7. เน้นคุณภาพของผลงานที่ผู้เรียนสร้างขึ้น ซึ่งเป็นผลมาจากการบูรณาการความรู้ ความสามารถ หลาย ๆ ด้านของผู้เรียน
8. เน้นการวัดความสามารถในการคิดระดับสูง (ทักษะการคิดที่ซับซ้อน) เช่น การวิเคราะห์ การสังเคราะห์
9. ส่งเสริมปฏิสัมพันธ์เชิงบวก มีการชื่นชม ส่งเสริมและอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ ของผู้เรียน และช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนอย่างมีความสุข
10. เน้นการมีส่วนร่วมระหว่างผู้เรียน ครู ผู้ปกครอง

ราชบัณฑิตยสถาน (2530) นักการศึกษาได้ให้ความหมายของการประเมิน ว่าเป็นการ ตัดสินคุณค่าของสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือเป็นกระบวนการให้ได้มาซึ่งสารสนเทศ สำหรับตัดสินคุณค่าของ โปรแกรมการศึกษา ผลผลิตกระบวนการ จุดมุ่งหมายของโครงการหรือทางเลือกต่าง ๆ ที่ ออกแบบเพื่อนำไปปฏิบัติให้ได้บรรลุจุดมุ่งหมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการประเมินผลการศึกษา

หรือตรวจสอบโครงการในระหว่างที่โครงการกำลังดำเนินอยู่ หรือภายหลังจากโครงการได้สำเร็จเสร็จสิ้นไปแล้ว

ธำรง บัวศรี (2532) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การวัดผลและประเมินผลคือ การพิจารณาตัดสินเกี่ยวกับคุณค่า ความจริง และการกระทำ บางที่ขึ้นอยู่กับ การวัดเพียงอย่างเดียว ส่วนการประเมินผล ประกอบด้วย

1. ผลการวัดที่ได้จากกระบวนการต่าง ๆ เช่น การสังเกต การทดสอบ
2. เกณฑ์การพิจารณา เพื่อให้เป็นแนวทางหรือหลักการพิจารณา แล้วเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ เช่น พอใจ ไม่พอใจ
3. การตัดสินใจ เป็นการสรุปผลเปรียบเทียบระหว่างผลของการวัดกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้

ชุมพล ศรีทองกุล (2544 : 5) กล่าวว่า การประเมินผลเป็นกลไกสำคัญในการประเมินผลความสามารถและทักษะของผู้เรียน ข้อควรคำนึงคือ การพัฒนาศักยภาพของผู้สอนด้านการวัดผลและประเมินผลโดยอาจใช้เครื่องมือที่หลากหลาย และเหมาะสมกับลักษณะของตัวบ่งชี้ที่จะวัด เช่น ถ้าวัดเรื่องความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาวิชา ก็อาจจะใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นเครื่องมือหลักและใช้เครื่องมืออื่น ๆ ประกอบ เช่น การพิจารณาผลงานของผู้เรียน การตั้งคำถามในห้องเรียน การสังเกตพฤติกรรม ถ้าวัดความคิดเห็น ความรู้สึก เจตคติเป็นหลัก โดยจัดทำเป็นแบบบันทึกพฤติกรรมของผู้เรียน หรือใช้แบบทดสอบทางจิตวิทยาในการวัด ที่สำคัญคือผลจากการประเมินจะต้องสะท้อนให้เห็นความสามารถและพัฒนาการของผู้เรียนได้เป็นอย่างดีโดยสรุป คือ เน้นการประเมินเพื่อพัฒนาโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

การวัดผลและการประเมินผลการเรียนการสอนมิได้เน้นการสอบไล่ปลายปีเป็นสำคัญ แต่ต้องการให้ผู้สอนประเมินผล เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนตลอดปี นั่นคือ ต้องการประเมินผล การเรียนเพื่อให้รู้ว่าผู้เรียน คิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น มีวินัย และนำสิ่งที่เรียนไปใช้ในชีวิตประจำวันได้หรือไม่เพียงใด มากกว่าการสามารถตอบคำถามได้ และในการที่พยายามให้ผู้สอนเองก็เพื่อจะให้ผู้สอนเห็นว่าไม่จำเป็นต้องสอนเพื่อสอบ แต่จะสอนเพื่อให้ได้เรียนในสิ่งที่จะเป็นประโยชน์ เหมาะสมกับสภาพของผู้เรียนและสังคมนั้น ๆ (กรมวิชาการ, 2535)

การจัดการเรียนการสอน เพื่อให้การเรียนการสอนมีคุณภาพ และมีประสิทธิภาพ จะต้องมีการวางแผนการเรียนการสอน มีการประเมินผลการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอ และสามารถนำผลมาใช้ปฏิบัติได้จริง (สุปราณี นาคแก้ว. 2548: 92)

ประโยชน์ของการวัดผลและประเมินผล

สุวิมล ตั้งสัจพจน์ (2526) ได้กล่าวถึง ประโยชน์ของการวัดผลและประเมินผล ดังนี้

1. เพื่อช่วยให้ทราบสถานภาพของนักเรียนได้อย่างถูกต้อง
2. เพื่อช่วยกระตุ้นให้นักเรียนมีความสนใจในการเรียนมากขึ้น
3. เพื่อช่วยในการแบ่งนักเรียนตามลำดับความสามารถและสะดวกในการจัดกลุ่ม
4. เพื่อให้สามารถประเมินผลการเรียนของนักเรียนและการสอนของครูได้

5. เพื่อช่วยให้สามารถวินิจฉัยและทำนายผลการเรียนการสอนได้
6. ช่วยให้สามารถให้คะแนนนักเรียนได้อย่างถูกต้อง
7. เพื่อใช้เป็นวิธีหนึ่งของการเรียนการสอน โดยสร้างสถานการณ์อย่างหนึ่ง เพื่อให้นักเรียนได้ทดลองความสามารถอย่างเต็มที่

จีระพันธ์ พูลรัตน์ (2523) กล่าวว่า การวัดผลประเมินผลมีประโยชน์อย่างมากในการศึกษา เพราะการวัดผลและการประเมินผล มีบทบาทในการพัฒนาการเรียนการสอน ทำให้ครูได้ทราบว่าตนเองมีข้อบกพร่องอะไรบ้าง ที่จะต้องแก้ไข ในเรื่องเนื้อหาวิชาที่สอน วิธีการสอน หรือสาเหตุอื่น ๆ และในทำนองเดียวกันทำให้ทราบว่า นักเรียนยังขาดความเข้าใจเรื่องใด ซึ่งครูจะได้นำผลที่ได้รับนี้ไปปรับปรุงการสอน เพื่อให้นักเรียนเกิดความเข้าใจยิ่งขึ้น หรือจะได้จัดให้มีการสอนซ่อมเสริมให้นักเรียนเป็นรายบุคคลต่อไป

ประเภทของการประเมินผล

รุ่งทิwa จักรกร (2527) แบ่งกระบวนการประเมินผลออกเป็น ดังนี้

1. การประเมินผลแบบอิงกลุ่ม การประเมินผลแบบนี้เชื่อว่าบุคคลมีความแตกต่างกัน ฉะนั้นการประเมินผลแบบนี้ จึงยึดถือคนส่วนใหญ่หรือกลุ่มใหญ่ในการเปรียบเทียบ โดยพิจารณาจากคะแนนของแต่ละคนกับคะแนนของคนอื่นภายในกลุ่ม
2. การประเมินผลแบบอิงเกณฑ์ ถือว่าเนื้อหาเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นที่ผู้เรียนจะต้องเรียนรู้ ดังนั้น ผู้เรียนควรจะเรียนรู้ให้ได้ และเกณฑ์ขั้นต่ำที่ยอมรับว่าผู้เรียนได้เรียนรู้แล้ว คือ ร้อยละ 80 ของเนื้อหาที่ได้เรียนรู้

พรธนอร อุชุกภาพ (2547) สำหรับการวัดผลประเมินผลมีการเปลี่ยนไปกล่าวคือ การวัดผลมีความหลากหลายขึ้น โดยเกี่ยวข้องกับกิจกรรมการเรียนการสอน และเครื่องมือวัดผลและประเมินผลที่สอดคล้องตามหลักการวิเคราะห์หลักสูตร และวัดได้ครอบคลุมทั้งด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัยและทักษะพิสัยตรงตามมาตรฐานวิชาชีพ ที่เป็นไปตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (ฉบับปรับปรุง) พ.ศ. 2545 ที่กล่าวไว้ในมาตรา 26 ที่ว่า ให้สถานศึกษาจัดการประเมินผู้เรียน โดยพิจารณาจากการพัฒนาของผู้เรียน ความประพฤติ การสังเกตพฤติกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรมและการทดสอบการศึกษา (สำนักคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2545) มีกฎเกณฑ์ที่ชัดเจนในการตัดสินผลการเรียนในแต่ละรายวิชา มีการติดตามผลบัณฑิตเพื่อนำมาปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนให้ทันสมัยตามความต้องการของสังคม มีการประเมินผลก่อนสำเร็จการศึกษา จากการศึกษาค้นคว้าอิสระหรือการวิจัยเบื้องต้น หรือการผลิตชิ้นงานที่เน้นการประยุกต์ระหว่างองค์ความรู้สากลและภูมิปัญญาไทย นอกจากนี้มีข้อเขียนกล่าวว่า การที่อาจารย์ผู้สอนได้แจ้งผลการเรียนอย่างรวดเร็วและตรงเวลาทุกรายวิชา เป็นลักษณะการสอนที่ดีเพราะการให้คำติชมหรือข้อเสนอแนะที่มีคุณภาพที่ดีกับผลงานที่นักศึกษาส่งอาจารย์ จะนำไปสู่การพัฒนาการเรียนการสอนให้ดีขึ้น ดังที่ไลท์ (Light) ซึ่งได้เขียนบทความไว้ใน Light report ที่ว่า การเรียนรู้ของนักศึกษาจะเพิ่มมากขึ้นเมื่อได้รับข้อมูลป้อนกลับในทันทีภายหลัง จากการสอบหรือการส่งผลงาน

(Ramsden,1993) เพราะช่วยให้นักศึกษามีโอกาสนำไปทบทวน และแลกเปลี่ยนข้อมูลกับเพื่อน ทำให้มีพัฒนาการ การเรียนรู้เพิ่มขึ้น (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ,2544) อีกประการหนึ่งสำหรับการเรียนการสอนที่สถาบันอุดมศึกษาใช้ระบบการเรียนในชั้นเรียน ควรต้องมีการประเมินผลการเรียนโดยใช้เกณฑ์เวลาเข้าเรียนของนักศึกษาร้อยละ 80 ขึ้นไป จะช่วยให้สถาบันสามารถพัฒนานักศึกษาตามเป้าหมายที่ต้องการอย่างเป็นระบบ และสามารถตรวจสอบได้ (บุญชม ศรีสะอาด,2535) กล่าวคือ การพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมอีกทั้งช่วยให้นักศึกษาสามารถพัฒนาตนเองให้เป็นคนที่สมบูรณ์แบบ (Educated man) ตามปณิธานของสถาบันอุดมศึกษา โดยสามารถเติมบางส่วนของที่ขาดหายไป อันเป็นการสร้างมูลค่าเพิ่ม (Value added)

กล่าวโดยสรุป การจัดการเรียนการสอนด้านการวัดผลประเมินผล หมายถึง กระบวนการในการวัดผลประเมินผลนักศึกษา โดยจัดให้มีการวัดผลประเมินผลที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และคุณลักษณะของนักศึกษา โดยจัดให้มีการวัดผลด้วยวิธีการที่หลากหลายอย่างต่อเนื่อง สม่่าเสมอ ควบคุมการวัดผลประเมินผลให้เกิดความยุติธรรม เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนานักศึกษาได้อย่างเหมาะสม และเปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์และวิธีการวัดผลประเมินผล

ด้านสิ่งแวดล้อมความสะดวก

สิ่งแวดล้อมความสะดวกนับเป็นสิ่งแวดล้อมอย่างหนึ่งในสถานศึกษา โดยทั่วไปสิ่งแวดล้อมในสถานศึกษาจำแนกได้เป็น 2 ประเภท (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. 2550 : 61-63) ดังนี้

1. สิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ ได้แก่ สภาพแวดล้อมที่มีชีวิต คือคนทุกคน พืชและสัตว์ทุกชนิดที่มีในสถานศึกษา และสภาพแวดล้อมที่ไม่มีชีวิตซึ่งเกิดขึ้นตามปกติ เช่น สภาพอากาศ ลักษณะที่ตั้งและภูมิประเทศ เป็นต้น

2. สิ่งแวดล้อมที่มนุษย์สร้างขึ้น แบ่งเป็น 2 ประเภท ได้แก่

2.1 สภาพแวดล้อมทางกายภาพ มีหลายลักษณะ คือ

2.1.1 สถานที่ เช่น ภูมิทัศน์ บริเวณต่าง ๆ ภายในสถานศึกษา

2.1.2 สิ่งปลูกสร้างต่าง ๆ เช่น อาคารเรียน อาคารประกอบ ห้องประชุม โรงอาหาร ห้องน้ำห้องส้วม ที่จอดรถ เป็นต้น

2.1.3 ห้องต่าง ๆ และส่วนประกอบ เช่น ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ แหล่งเรียนรู้ สถานที่พักผ่อนในอาคาร เป็นต้น

2.1.4 สาธารณูปโภค เช่น ถนนหนทาง ไฟฟ้า ระบบติดต่อสื่อสาร เป็นต้น

2.1.5 ลักษณะบริการด้านสุขภาพอนามัยและความปลอดภัย เช่น โรงอาหาร ห้องพยาบาล อาหารและน้ำดื่มที่ใช้ ขยะและมลพิษ เวย์ยาม เป็นต้น

2.1.6 เครื่องมือ สื่อการเรียนการสอน และวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ ที่มีอยู่ในสถานศึกษา

2.2 สภาพแวดล้อมทางสังคม มี 3 ลักษณะ คือ

2.2.1 สภาพแวดล้อมด้านการบริหารจัดการ เช่น การจัดโครงสร้างองค์กร ปรัชญา ระบบและวิธีการบริหารจัดการ เป็นต้น

2.2.2 สภาพแวดล้อมด้านการเรียนการสอน เช่น การกำหนดวัตถุประสงค์ด้านการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมกระบวนการเรียนรู้ การจัดแหล่งเรียนรู้ การจัดสิ่งอำนวยความสะดวก และวัสดุอุปกรณ์เพื่อการเรียนรู้ เป็นต้น

2.2.3 สภาพแวดล้อมด้านปฏิสัมพันธ์ของบุคคล เช่น การปฏิสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา เป็นต้น

การพัฒนาสภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษา มีแนวทางในการดำเนินการพัฒนา ดังนี้ (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. 2550 : 65-66)

1. การกำหนดนโยบาย สถานศึกษาควรมีการกำหนดเป้าหมายในการพัฒนาสภาพแวดล้อม ให้เหมาะสมกับสถานศึกษา และท้องถิ่น
2. การวางแผน ผู้รับผิดชอบควรกำหนดเป้าหมาย วัตถุประสงค์ ขั้นตอน และวิธีการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อมที่ชัดเจน จัดทำเป็นเอกสาร นำไปชี้แจงผู้เกี่ยวข้อง และเผยแพร่แก่สาธารณชนได้ทราบ เพื่อสร้างแกนนำและหาแนวร่วมสนับสนุนการดำเนินงาน
3. การดำเนินงาน ผู้บริหารสถานศึกษาควรแสดงเจตนาและพฤติกรรมเพื่อให้ทุกคนเห็นว่าจะมีความมุ่งมั่นจะพัฒนาสภาพแวดล้อมอย่างจริงจัง โดยกำหนดเป็นข้อปฏิบัติ และควบคุมดูแลให้มีการดำเนินการอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง
4. การตรวจสอบแก้ไข ควรกำหนดให้มีกระบวนการตรวจสอบติดตามที่มีหลักฐาน มีการบันทึกผลการป้องกันและการแก้ไข เพื่อให้สามารถตรวจประเมินผลการจัดการสภาพแวดล้อมได้
5. การทบทวนผลการดำเนินงาน ผู้บริหารสถานศึกษาควรเป็นผู้นำ ในการทบทวนระบบการจัดการสภาพแวดล้อมตามเวลาที่เหมาะสม

การอำนวยความสะดวกหรือการบริการทางวิชาการ นับว่าเป็นปัจจัยเกื้อหนุนในการเรียนการสอนในสถาบันอุดมศึกษาและมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ดังที่พรพนอร อุซุภาพ (2547) กล่าวว่า การบริการทางวิชาการเป็นตัวกระตุ้นให้นักศึกษา สามารถเรียนและค้นคว้าอย่างมีความสุข ในสภาวะยุคโลกไร้พรมแดนนี้ ซึ่งปัจจัยเกื้อหนุนในการเรียนการสอน ได้แก่ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ เช่น เครื่องคอมพิวเตอร์และระบบอินเทอร์เน็ต ซึ่งจะมีความสำคัญในการสนับสนุนการเรียนการสอนอย่างเต็มรูปแบบในสถาบันอุดมศึกษา ในปี ค.ศ. 2016 การลงทุนในเรื่องฮาร์ดแวร์และซอฟต์แวร์ จะต้องใช้เงินมหาศาล รวมทั้งจะต้องสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายในการบำรุงรักษาอีกจำนวนมาก จึงต้องมีโปรแกรมเพื่ออบรมบุคลากรและอาจารย์ให้สามารถใช้สื่อได้อย่างคุ้มค่า (ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์.

2539) สถาบันอุดมศึกษาจะต้องวางแผนทั้งการใช้และการจัดหา แม้ว่าสถาบันอุดมศึกษาซึ่งมีอิสระในการบริหาร (Autonomy) คงต้องเตรียมการบริหารจัดการ การใช้จ่ายงบประมาณแบบยืดหยุ่นให้สามารถบริหารและจัดหาสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เพื่อสนับสนุนการเรียนการสอนให้กับผู้เรียนที่ขาดโอกาส เพื่อให้ได้โอกาสในการใช้บริการที่สามารถนำมาสร้างและพัฒนา จินตนาการและความคิดสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ การเตรียมห้องปฏิบัติการซึ่งจะมีมากขึ้น ส่วนเอกสาร ตำราและวารสารนอกจากจะช่วยให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพแล้ว ยังจะเป็นสื่อกลางระหว่างอาจารย์และนักศึกษา จึงจำเป็นต้องจัดหาให้ได้อย่างเพียงพอเช่นเดียวกับสื่ออิเล็กทรอนิกส์ นอกจากนี้สถาบันอุดมศึกษาต้องเน้นการส่งเสริมและการพัฒนา นวัตกรรมการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.2544)

สื่อการเรียนการสอน มีบทบาทสำคัญที่จะช่วยให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของผู้สอนบรรลุตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ ดังที่ได้มีนักการศึกษากล่าวถึงสื่อการเรียนการสอนไว้ดังนี้

ธีรศักดิ์ ลิขิตวัฒนเศรษฐ (2544 : 10) กล่าวว่า ไม่ว่ายุคใดสมัยใด สื่อการเรียนการสอนย่อมมีความสำคัญต่อการเรียนรู้เสมอ ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 สนับสนุนให้ผู้สอนในการจัดสื่อการเรียน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้ จัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ทุกเวลาทุกสถานที่ จากสื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิทยาการประเภทต่าง ๆ ให้การผลิตสื่อทุกประเภท พัฒนาบุคลากรทั้งด้านผู้ผลิต ผู้ใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ส่งเสริมให้มีการวิจัยและพัฒนาการผลิตและการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ผู้สอนจะต้องจัดหาสื่อที่หลากหลาย สื่อที่ผู้เรียนจับต้องได้โดยตรง ไม่ใช่สื่อที่ผู้สอนใช้แต่เพียงผู้เดียว เป็นสื่อที่ผู้เรียนจะต้องศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง มากกว่าเป็นสื่อที่ผู้สอนคอยบอกคอยป้อนให้ตลอดเวลา เป็นสื่อที่เรียนรู้ได้ดี เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลและเน้นกระบวนการกลุ่ม เพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาสได้เรียนรู้ร่วมกัน อันจะนำไปสู่การอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

สำหรับสื่อที่ใช้ประกอบการเรียนการสอนทางด้านธุรกิจมีดังนี้

1. ผู้สอนและวิทยากร

ผู้สอนและวิทยากร คือ บุคคลสำคัญที่เป็นสื่อกลางของการจัดการเรียนการสอน การสอนอาจเริ่มต้นโดยการกล่าวนำของครูหรือวิทยากรไปสักระยะเวลาหนึ่ง หลังจากนั้น ผู้สอนลดบทบาทลง แล้วใช้สื่ออื่น ๆ เป็นเครื่องมือในการดำเนินการเรียนการสอนต่อไปก็ได้ อย่างไรก็ตาม ผู้สอนยังคงทำหน้าที่สำคัญในการอำนวยความสะดวก ให้การเรียนการสอนเป็นไปตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ในแผนการสอน และสื่อที่สามารถตอบโต้ผู้เรียนให้มีความกระจำจันทน์ที่ทันใจ ก็คือผู้สอนนั่นเอง ในการเรียนการสอนวิชาชีพพื้นฐานก็เช่นเดียวกัน ผู้สอนยังมีบทบาทสำคัญในการชี้แนะผู้เรียนให้สามารถแสวงหาความรู้ได้อย่างไม่มีขอบเขตจำกัด ผู้สอนที่ดีควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีทางเลือกหลาย ๆ ทางในการแสวงหาความรู้ เพราะผู้เรียนมีความสามารถในการ

เรียนรู้แตกต่างกันทางอัตราและวิธีการโดยธรรมชาติ ดังนั้นผู้สอนและวิทยาการจึงมีส่วนสำคัญ ในความสำเร็จของผู้เรียนตลอดจนการบรรลุเป้าหมายของการจัดการเรียนการสอนด้วย

2. ตำราเรียน

ตำราเรียนหรือเรียกว่าแบบเรียน ในระดับชั้นมัธยมศึกษามีความสำคัญอย่างมากต่อผู้เรียน รายละเอียดต่าง ๆ ที่เป็นเนื้อหาสาระ ผู้เรียนเกิดเรียนรู้ได้โดยการอ่านตำราเรียน ผู้เรียนสามารถอ่านตำราหลาย ๆ เล่ม เพื่อเป็นการเพิ่มพูนประสบการณ์ให้กับตัวเอง หรือเป็นการตรวจสอบความเข้าใจในเนื้อหาต่าง ๆ ให้ลึกซึ้งมั่นคงยิ่งขึ้น วิชาธุรกิจมีตำรามากมายให้เลือกเรียนได้ ผู้สอนควรตรวจตราตำราเหล่านั้นก่อนแนะนำให้ผู้เรียนอ่าน

3. สื่อพิมพ์ต่าง ๆ

3.1 หนังสืออ่านประกอบ มีบทบาทสำคัญในการเพิ่มพูนประสบการณ์และความรู้ใหม่ ๆ ที่ร่วมสมัย ทันเหตุการณ์ ตำราเรียนแต่ละเล่มกว่าที่จะแก้ไขปรับปรุงให้เป็นปัจจุบัน อาจใช้เวลานาน ดังนั้นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ไม่สามารถบรรจุลงในตำราได้ ตรงกันข้ามถ้ามีเรื่องใหม่ ๆ เกิดขึ้นผู้เขียนหนังสือสามารถเขียนหนังสืออ่านประกอบได้ทันที ผู้สอนควรชี้แนะหนังสืออ่านประกอบให้มีความเหมาะสมกับวัย และวุฒิภาวะของผู้เรียนด้วย

3.2 วารสารทางธุรกิจ ซึ่งมีมากมายให้เลือกอ่าน ราคาไม่แพง มีสาระและความรู้มากมาย การแนะนำให้อ่านเล่มใด หรือตอนใด เป็นหน้าที่ของผู้สอนด้วย ข่าวสารที่ตีพิมพ์ช่วยเสริมตำราได้มาก ให้แง่คิด ในเหตุการณ์ต่าง ๆ ทางธุรกิจแก่ผู้เรียนเป็นอย่างดี

3.3 บทความทางธุรกิจที่ตีพิมพ์ในหนังสือเป็นรายวัน รายสัปดาห์ รายปักษ์ หรือรายเดือน ให้ข่าวสารให้สาระแง่คิดที่สำคัญ จึงเป็นข่าวสารที่เป็นปัจจุบันมากที่สุด เหมาะแก่การติดตาม เช่น ราคาหุ้น ราคาทองคำ อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ การค้าระหว่างประเทศ ข้อตกลงทางการค้าต่าง ๆ เป็นต้น ผู้สอนควรแนะนำให้ผู้เรียนได้ติดตามอ่านอย่างสม่ำเสมอเพราะมีข้อมูลเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนมาก

3.4 สมุดแบบฝึกหัด หลังจากศึกษาหาความรู้ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งแล้ว การทบทวนให้มีความรู้จริงและยั่งยืน คือการทำแบบฝึกหัด แบบฝึกหัดที่ดีควรประกอบด้วย การทบทวนสาระสำคัญในเรื่องนั้น ๆ ให้รู้จักคิดพิจารณาสิ่งที่เรียนมากับสิ่งที่เรียนอยู่ ค้นคว้าเพิ่มเติมให้มีความรู้ลึกซึ้งซึ่งยิ่งขึ้นไปอีก พยายามนำสิ่งที่เรียนมาใช้ประโยชน์ ดังนั้นผู้สอนควรจัดทำสมุดแบบฝึกหัดใช้เอง ถ้าหากสั่งให้ผู้เรียนซื้อควรพิจารณาถึงหลักที่กล่าวมาแล้ว

4. เครื่องมือหรืออุปกรณ์

เครื่องฉาย เครื่องเสียง เครื่องมือปฏิบัติ ซึ่งใช้ร่วมกับวัสดุต่าง ๆ เป็นผลดีในแง่ของวิธีการนำเสนอในรูปแบบแตกต่างกันไป จากครุภัณฑ์มาเป็นการใช้เครื่องมือ หรืออุปกรณ์ช่วยกระตุ้นการเรียนรู้ ประกอบช่วยสร้างบรรยากาศไม่ให้จำเจ เป็นต้น อย่างไรก็ตามการใช้ อุปกรณ์และเครื่องมือควรใช้อย่างพอเหมาะ พอควร ผู้เรียนจึงได้รับประโยชน์เต็มที่

5. วัสดุ

วัสดุ ได้แก่ ฟิล์ม สไลด์ เทปเสียง แผ่นใส หรือรูปภาพ แบบจำลอง ฯลฯ สิ่งเหล่านี้เพิ่มสีสันในการเรียนรู้ บางสื่อมีความสมบูรณ์ในตัวมากช่วยให้เห็นภาพพจน์ชัดเจน เช่น ภาพยนตร์ วีดิทัศน์ เป็นต้น อธิบายเรื่องยาก ๆ ให้มีความเข้าใจง่ายขึ้น เช่น วีดิทัศน์เกี่ยวกับการซื้อขายหุ้น ขั้นตอนในการผลิตสินค้า ฯลฯ

6. กลวิธีหรือวิธีการ

เป็นการสื่อความหมาย หรือการจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียน โดยเน้นที่กระบวนการถ่ายทอดมากกว่า วัสดุหรือเครื่องมือ ได้แก่ วิธีการสอนแบบต่าง ๆ สรุปได้ว่า สื่อการเรียนการสอนเป็นสิ่งที่ช่วยให้เกิดความรู้ ทักษะ และกิจกรรม ผู้สอนจะต้องรู้จักการเลือกใช้สื่อ ประเภทของสื่อให้เหมาะกับการเรียนการสอน ซึ่งจะต้องเข้าใจจุดมุ่งหมายของการใช้สื่อแต่ละขั้นตอนของกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้สอนทางด้านวิชาชีพจึงจะสามารถใช้สื่อการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน

สุวิทย์ มูลคำ (2543:11) ได้เสนอแนวทางการจัดการเรียนการสอนเพื่อการเรียนรู้ที่แท้จริงโดยการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางแห่งการเรียนรู้ที่แท้จริง และผู้เรียนได้ฝึกทักษะในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง อาจารย์จึงต้องเปลี่ยนบทบาทจากผู้สอนมาเป็นผู้จัดการ หรือผู้ที่มีหน้าที่จัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยจัดสภาพแวดล้อมไว้ทุกหนทุกแห่งในสถานศึกษา ให้มีส่วนช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ เช่น การจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ที่ร่มรื่นสวยงามเป็นระเบียบ มีการนำเสนอสิ่งใหม่ ๆ ที่มีคุณค่าต่อการเรียนรู้ การจัดบรรยากาศที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกรอบอ้อมและมั่นใจ ในด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ จะต้องมีความปลอดภัย และช่วยสร้างความสะดวกสบาย สำหรับผู้เรียนและเน้นรูปแบบของการอนุรักษ์พลังงานและสิ่งแวดล้อมในสถานศึกษา อาจารย์และบุคลากรในสถานศึกษาต้องสร้างบรรยากาศที่มีความเป็นกัลยาณมิตร เพื่อช่วยทำให้ผู้เรียนมีความสุข และมีประสบการณ์ที่แตกต่างกัน สภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษาจึงควรมีความหลากหลาย การจัดกิจกรรมในสถานศึกษาก็ควรมีลักษณะที่หลากหลายและยืดหยุ่น เพื่อสนองตอบความต้องการ และความสามารถที่แตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน สิ่งเหล่านี้จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ ใฝ่รู้และพัฒนาตนเอง

สภาพแวดล้อมทางการเรียน ที่จัดเป็นปัจจัยที่เกื้อหนุนการเรียนการสอน ได้แก่ การมีอาคารสถานที่พอเพียงที่จะเอื้ออำนวยต่อการจัดการเรียนการสอน ในรูปแบบต่าง ๆ มีห้องสมุด หนังสือ วารสาร ตำราทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ มีวัสดุอุปกรณ์ที่จะเอื้ออำนวยต่อการสืบค้นและแสวงหาความรู้ มีอาณาบริเวณและบรรยากาศเสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์ของนักศึกษา (สุปราณี นาคแก้ว. 2548: 92)

กล่าวโดยสรุปการจัดการเรียนการสอนด้านสิ่งแวดล้อม หมายถึง การจัดการที่ส่งเสริมงานวิชาการในลักษณะต่าง ๆ เช่น อาคารสถานที่ สภาพแวดล้อม การจัดการสื่อต่าง ๆ การให้บริการ เพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักศึกษา เช่น ห้องเรียน ห้องน้ำ ห้องอาหาร ห้องสมุด และสถานที่พักผ่อน เป็นต้น

ด้านอาจารย์ผู้สอน

ครูและบุคลากรทางการศึกษาต้องมีความสามารถสูง โดยสามารถจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องเพื่อให้ผู้เรียนรู้เท่าทันกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลก มีระบบการสรรหา การผลิต และพัฒนาครูที่มีคุณภาพ มีประสิทธิภาพ เพื่อให้สามารถจัดการเรียนการสอน อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับการพัฒนาการศึกษาในอนาคต (อำรุง จันทวานิช.2541: 77)

บทบาทของอาจารย์ผู้สอนมีส่วนสำคัญ และเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอันจะก่อให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ฉะนั้นอาจารย์ผู้สอนจึงจำเป็นที่จะต้องมียุทธศาสตร์หลายรูปแบบ โดยบทบาทของอาจารย์ได้ขยายตัวเพิ่มขึ้น ทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพ อาจารย์จึงจำเป็นต้องปรับปรุงบุคลิกภาพ เสริมสร้างความรู้และประสบการณ์ รวมทั้งมีเทคนิคการสอนที่เข้าใจและจูงใจให้ผู้เรียนเกิดความต้องการและสนใจที่จะเรียนรู้ ยิ่งไปกว่านั้นในการปฏิบัติหน้าที่ของอาจารย์ นอกจากอาจารย์จะต้องปฏิบัติหน้าที่นานาประการให้ถูกต้องตามหลักวิชาแล้ว อาจารย์ยังจำเป็นต้องคำนึงด้วยว่าจะปฏิบัติหน้าที่เพื่อสนองความต้องการของผู้บริหาร และของนักศึกษาได้ดีที่สุดอย่างไรอีกด้วย อาจารย์เป็นบุคลากรที่สำคัญ ในการที่จะทำให้ภาระหน้าที่ของมหาวิทยาลัยไปสู่ความสำเร็จ เพราะอาจารย์ต้องปฏิบัติตามภาระหน้าที่ของอาจารย์เป็นหลักสำคัญ ตามตำแหน่งที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนด โดยมีหน้าที่และลักษณะงานดังนี้

1. หน้าที่และความรับผิดชอบ ได้แก่ อาจารย์ต้องปฏิบัติงานเกี่ยวกับการเรียนการสอน การศึกษาอบรม การวิจัยค้นคว้าในสาขาวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง การให้คำแนะนำคำปรึกษาแก่นิสิตนักศึกษา การให้บริการวิชาการแก่สังคม การทำนุบำรุงส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม และปฏิบัติหน้าที่อื่น ตามที่ได้รับมอบหมาย

2. ลักษณะงานที่ปฏิบัติ ได้แก่ ทำการสอนวิชาการ หรือวิชาชีพในสาขาวิชาการต่างๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย เป็นที่ปรึกษาของนิสิตนักศึกษา ค้นคว้าและวิจัยทางวิชาการชั้นสูง การให้บริการวิชาการแก่สังคมและปฏิบัติหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้อง

นอกจากนี้ในฐานะการเป็นอาจารย์มหาวิทยาลัย ยังมีบทบาทนอกเหนือจากการสอนดังต่อไปนี้

1. บทบาทผู้เชี่ยวชาญ (The Expert) การเป็นผู้สอนในชั้นเรียน เนื่องจากความรู้ในเนื้อหาวิชานั้น ๆ ประสบการณ์และความเฉลียวฉลาด ไม่ได้สื่อให้เห็นว่าผู้สอนจะต้องรู้ทุกสิ่งทุกอย่าง เพียงแต่สื่อให้เห็นว่าผู้สอนรู้มากกว่าผู้เรียนเท่านั้น ผู้เรียนคาดหวังว่าจะได้พบผู้เชี่ยวชาญที่ยึดหลักความเป็นจริงและเป็นที่ยอมรับ ถ้าผู้สอนไม่สามารถที่จะตอบคำถามได้ในทันทีที่ถูกถาม

ผู้สอนต้องนำคำถามนั้นไปค้นหาคำตอบมาให้ผู้เรียนภายหลัง หรือแนะนำผู้เรียนไปยังแหล่งที่สามารถค้นหาคำตอบได้ด้วยตนเอง

2. บทบาทผู้มีอำนาจอย่างเป็นทางการ (The Formal Authority) ผู้สอนต้องเป็นผู้รับผิดชอบกระบวนการวิชาและต้องเตรียมวิธีการต่างๆ เพื่อสร้างประสบการณ์ในการเรียนรู้ของผู้เรียน กำหนดเกณฑ์มาตรฐาน จุดประสงค์ และกำหนดการส่งงาน ดำเนินการนำกฎเกณฑ์ที่กำหนดโดยภาควิชา ไปใช้ควบคุมพฤติกรรมของผู้เรียนในห้องเรียน และระมัดระวังเกี่ยวกับกระบวนการที่อาจเกิดขึ้นโดยไม่คาดฝัน

3. บทบาทผู้แทนทางสังคม (The Socializing Agent) ผู้เรียนมองบทบาทของผู้สอนมากกว่าการเป็นผู้สอนเพียงอย่างเดียว โดยปกติผู้สอนจะเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถในสาขาอาชีพนั้น ๆ เป็นอย่างดีอยู่แล้ว เช่น นักชีวเคมี วิศวกร นักพฤกษศาสตร์หรือนักสังคมวิทยา ผู้สอนในมหาวิทยาลัยเป็นตัวแทนในสาขาวิชาต่าง ๆ อยู่แล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งในแง่ของคุณค่า ข้อเท็จจริงและความเฉลียวฉลาด ซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะของบุคลากรกลุ่มนี้ ผู้สอนจะต้องเป็นผู้ให้ความรู้แก่ผู้เรียน เกี่ยวกับมาตรฐาน กระบวนการ กิจกรรม และความสนใจในสาขาวิชาของผู้สอนเอง

4. บทบาทผู้อำนวยความสะดวก (The Facilitator) ผู้สอนมีหน้าที่รับฟังความคิดเห็นของผู้เรียนสอบถามและสนใจต่อความต้องการของผู้เรียน เมื่อผู้เรียนเข้าชั้นเรียนโดยไม่ได้มีการเตรียมตัวอย่างดีพอ ไม่สามารถที่จะเขียนงานได้ดีหรือใช้ห้องสมุดได้ ผู้สอนไม่ควรจะพูดว่าไม่ใช่หน้าที่ของตนแต่ควรจะคิดว่า “นี่คือผู้เรียนของฉัน” ควรช่วยเหลือผู้เรียนโดยพยายามชี้แนะแหล่งวิทยาการต่าง ๆ แก่ผู้เรียน ให้คำแนะนำและแนวทางกระตุ้นผู้เรียนให้มีการพัฒนาตนเอง

5. บทบาทผู้เป็นแบบอย่าง (The Role Model) คุณลักษณะต่างๆ เช่น ผู้สอนที่มีลักษณะหลง ๆ ลืม ๆ นักปรัชญาสติเฟื่อง และนักวิทยาศาสตร์ที่ค่อนข้างเอาจริงเอาจัง เป็นภาพลักษณ์ที่พบอย่างแพร่หลายในสถาบันการศึกษา ภาพลักษณ์เหล่านี้เป็นสิ่งที่บุคลุชนธรรมดาไม่ควรประพฤติ ผู้สอนจะต้องเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน ควรแสดงบุคลิกลักษณะและความมั่นใจในตนเอง ออกมาในระหว่างการสอน

6. บทบาทผู้เป็นมนุษย์ (The Person) การระลึกอยู่เสมอว่าตนเองเป็นมนุษย์ทั้งนอกห้องและในห้องเรียน ต้องทำให้ผู้เรียนเกิดความเชื่อมั่น และกระตุ้นให้แสดงความคิดเห็นและความรู้สึกอย่างแท้จริง มนุษย์ไม่สามารถที่จะมีประสิทธิภาพเท่าเทียมกับเครื่องจักร ในบางเวลาการแนะนำเพียงเล็กน้อย จะช่วยให้ผู้เรียนยอมรับแนวคิดที่เป็นเชิงลบ ถ้าผู้สอนมีความรู้สึกไม่ค่อยดีในขณะที่สอนในบางครั้ง ผู้สอนสามารถที่จะบอกแก่ผู้เรียนได้ แต่ไม่ควรแสดงออกมากจนเกินไป

คลิกเซงค์และแบนเนอร์ (Cruickshank & Bainer. 1999 : 307 - 321) กล่าวว่าครูที่มีประสิทธิภาพ ควรมีลักษณะในการปฏิบัติตน ดังนี้

1. มีความกระตือรือร้น
2. มีอารมณ์ขัน รู้สึกอบอุ่นเมื่อเข้าใกล้
3. เชื่อถือไวใจได้
4. มีความมุ่งมั่นอย่างแรงกล้าเพื่อความสำเร็จ
5. รู้จักสนับสนุนให้ผู้เรียนได้รับความพึงพอใจ
6. ทำงานเหมือนนักธุรกิจ
7. มีความยืดหยุ่น
8. เป็นผู้ที่มีความรู้ในสาขาที่สอน

ธีรศักดิ์ อัครบวร. (2544 : 75) ได้สรุปทัศนะที่คล้ายคลึงกันของคุณลักษณะที่ดีของครู เป็นลักษณะสำคัญ ๆ 3 ด้าน คือ ภูมิรู้ ภูมิธรรม และภูมิฐาน

1. ภูมิรู้ ลักษณะของครูที่ดีในด้านนี้ ได้แก่ คุณสมบัติส่วนตัว ที่เกี่ยวข้องกับความรู้ ความสามารถทางด้านวิชาการที่จะสอน ตลอดจนการเป็นผู้ที่มีสติปัญญาดี เฉลียวฉลาด เชื่อมมั่น ในตนเอง มีความคิดสร้างสรรค์ รู้จักแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ เป็นต้น ภูมิรู้ที่สำคัญอีกประการหนึ่งของครู ได้แก่ การสอนดีและปกครองดี สามารถอธิบายได้รวบรัดชัดเจน สอนสนุก ทำเรื่องที่ยาก ให้เข้าใจได้ ควบคุมชั้นเรียนให้อยู่ในระเบียบวินัย เป็นต้น

2. ภูมิธรรม ลักษณะของครูที่ดีในด้านนี้ ได้แก่ การประพฤติดี เว้นจากอบายมุขทั้งปวง กระทำแต่สิ่งที่ดีที่สุจริต ทั้งกาย วาจา และใจ นอกจากนี้ ครูต้องมีจรรยาบรรณและคุณธรรมสูง ซื่อสัตย์ เสียสละ มีเมตตากรุณา ยุติธรรม และมานะอดทน เป็นต้น

3. ภูมิฐาน ลักษณะของครูที่ดีในด้านนี้ ได้แก่ บุคลิกภาพดี รูปร่างท่าทางดี แต่งกาย สะอาดเรียบร้อย พูดจาไพเราะนุ่มนวล น้ำเสียงชัดเจน มีลักษณะเป็นผู้นำ เป็นต้น นอกจากนี้ครู ยังต้องเป็นผู้ที่มีมนุษยสัมพันธ์ มีอัธยาศัยไมตรี กับบุคคลทุกเพศ ทุกวัย ทุกชนชั้น

ดักลาส และคณะ (ปริญา ปาลกะวงศ์.2542 : 127 – 129) ได้กล่าวถึงคุณลักษณะของอาจารย์ผู้สอนสาขาวิชาบริหารธุรกิจที่ทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ ดังนี้

1. อาจารย์ผู้สอนสาขาวิชาบริหารธุรกิจต้องเป็นผู้เข้มแข็ง (Business Teacher is Vigorous) ครูที่ดีต้องสามารถกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนมีความสนใจในการเรียน ครูจะต้องพยายามศึกษาค้นคว้า และตื่นตัวให้ทันเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในวงการธุรกิจในปัจจุบัน และอนาคต จึงจะทำให้ชั้นเรียนก้าวหน้า ผู้เรียนสนุกสนานในการเรียน สามารถเป็นนักแสดงที่ดี นอกจากนั้นการแต่งกายของครูก็เป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยเรียกร้องความสนใจของผู้เรียน ครูที่ดีควร แต่งกายให้สุภาพเรียบร้อยและเหมาะสมกับเหตุการณ์ การแต่งกายให้สุภาพ มีได้หมายความว่า ครูจะต้องใช้เสื้อผ้าที่หรูหรา ราคาแพงและเปลี่ยนแปลงใหม่อยู่เสมอ แต่จะต้องแต่งกายให้สะอาด

เรียบง่าย ใช้เสื้อผ้าที่ราคาพอสมควรแก่ฐานะ สีไม่ฉูดฉาดบาดตาผู้เรียนจนเกินไป ทั้งนี้โดยควรคำนึงถึงความประหยัดเป็นหลัก

2. อาจารย์ผู้สอนสาขาวิชาบริหารธุรกิจจะต้องเป็นผู้มีความรู้ (Business Teacher is Scholarly) ครูที่มีความรู้บางครั้งก็มิได้หมายความว่ามีความชำนาญในการถ่ายทอดวิชาความรู้ให้แก่ผู้เรียน ดังนั้นครูที่ดีต้องมีความรู้เกี่ยวกับหลักการสอน มีเทคนิคและวิธีการถ่ายทอดวิชาความรู้ ประสบการณ์ต่าง ๆ ให้แก่ผู้เรียน มีมนุษยสัมพันธ์อันดีกับผู้เรียนและบุคคลทั่วไป ความรู้ที่ครูถ่ายทอดให้ นั้น หากผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ก็จะช่วยทำให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในตัวครูพร้อมที่จะรับฟังและปฏิบัติตาม

3. อาจารย์ผู้สอนสาขาวิชาธุรกิจ จะต้องเป็นผู้ที่มีหลักการและเหตุผล (Business Teacher is Realistic) ครูจะต้องยอมรับความแตกต่างของผู้เรียนแต่ละคน อย่างมีเหตุผลและเป็นธรรมชาติ เพื่อที่จะได้เลือกวิธีสอนและกิจกรรมให้เหมาะสมกับภูมิหลังของผู้เรียน ในการที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ทั้งนี้เพื่อลดช่องว่างของผู้เรียน และขจัดความเคร่งเครียดจนเกินความจำเป็นในชั้นเรียน อันจะช่วยทำให้การเรียนการสอนมีแต่ความเพลิดเพลินและสนุกสนาน

การจัดการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษา อาจารย์ผู้สอนเป็นบุคลากรที่สำคัญอย่างยิ่งต่อประสิทธิภาพการสอน เพราะคุณภาพของอาจารย์นับเป็นปัจจัยสำคัญที่สุดที่ช่วยให้การผลิตบัณฑิตมีคุณภาพตรงตามเป้าหมาย คุณภาพของอาจารย์หมายถึงคุณวุฒิ ประสบการณ์ ความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ความมีวินัยธรรมและอารยธรรม รวมทั้งการอุทิศตนต่อภาระความรับผิดชอบที่กำหนดไว้ (อดุลย์ วิริยเวชกุล. 2541 : 53) สถาบันอุดมศึกษาได้มีการกำหนดสมรรถนะ (Competencies) ที่จำเป็นของบุคลากรผู้สอน ทั้งในส่วนของสมรรถนะหลัก (Core Competencies) และสมรรถนะตามหน้าที่ (Functional Competencies) (คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. ม.ป.ป. : 1-4) ซึ่งมีเนื้อหาพอสรุปได้ ดังนี้

สมรรถนะหลัก (Core Competencies)

1. การมีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพ มีคุณธรรม จริยธรรม หมายถึง การเป็นผู้ที่มีความรัก และมีจิตวิญญาณของความเป็นครู ศรัทธาในวิชาชีพ มีความเมตตากรุณาต่อนักศึกษา ผู้รับบริการและผู้ร่วมงาน มีความซื่อสัตย์ ยุติธรรม ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักศึกษา เช่น การแต่งกาย

2. ความมุ่งมั่นและอุทิศตนเพื่อมหาวิทยาลัย หมายถึง การมีความมุ่งมั่น เสียสละ และอุทิศตนที่จะทำให้บรรลุเป้าหมายของมหาวิทยาลัย อย่างมีอาชีพและมีประสิทธิภาพ พร้อมร่วมพัฒนากระบวนการทำงาน เพื่อยกระดับผลงานของมหาวิทยาลัยให้เป็นที่ยอมรับโดยทั่วไป

3. ความสามารถในการปรับตัวและสร้างสรรค์สิ่งใหม่ หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจองค์กรและสภาพแวดล้อม กล้าคิดนอกกรอบในสิ่งที่ถูกต้องเป็นประโยชน์ และลงมือทำสิ่งใหม่ เพื่อสร้างโอกาสให้มหาวิทยาลัยมีความสำเร็จสูงสุด

4. ความใฝ่รู้ หมายถึง ความกระตือรือร้น และมุ่งมั่นในการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมตลอดเวลา และนำความรู้ที่นั้นมาพัฒนาศักยภาพของตนเอง และมหาวิทยาลัยอย่างต่อเนื่อง

5. ภาวะผู้นำ หมายถึง การมีวิสัยทัศน์ กล้าคิดกล้าทำในสิ่งที่ถูกต้อง เพื่อเป็นประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัยอย่างโปร่งใส เป็นธรรม พร้อมรับฟังความคิดเห็นที่แตกต่าง และรับผิดชอบต่อผลที่เกิดขึ้น สามารถให้คำแนะนำช่วยเหลือ และสร้างแรงจูงใจเพื่อช่วยให้เกิดความร่วมมือ และเป็นที่ยอมรับในทุกระดับ

สมรรถนะตามหน้าที่ (Functional Competencies)

1. ความสามารถในการสอนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ หมายถึง ความสามารถในการวางแผนการสอน ได้แก่ การทำประมวลการสอนรายวิชาและการทำแผนการสอน เป็นต้น การจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนหลากหลายรูปแบบเพื่อเน้นให้ผู้เรียนได้สามารถสร้างความรู้และแก้ปัญหาได้ด้วยตนเอง การผลิตและใช้สื่อการเรียนการสอน การวางแผนการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน

2. ความสามารถในการวิจัยเพื่อพัฒนา หมายถึง ความสามารถในการทำวิจัยต่างๆ เช่น การวิจัยในชั้นเรียน การวิจัยเพื่อพัฒนาวิชาชีพการสอน การวิจัยเพื่อสนับสนุนการแข่งขันของประเทศ (วิชาชีพ)

3. ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารและการสืบค้นข้อมูล

4. ความสามารถในการใช้ ICT หมายถึง ความสามารถในการใช้ ICT ในการสืบค้นข้อมูล การใช้ ICT เพื่อการติดต่อสื่อสารกับผู้เรียน การผลิต e-learning การใช้ ICT ประกอบในการเรียนการสอน

เพ็ญบุษ บุษผามาตะนัง (2543) ได้เสนอแนะว่าครูในยุคข้อมูลข่าวสาร ควรมีลักษณะดังนี้

1. มีความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีและสื่อการเรียนการสอน เช่น คอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต ซีดีรอม คอมพิวเตอร์ช่วยสอน เพราะสิ่งต่างๆ เหล่านี้ นับวันแต่จะเข้ามามีบทบาทในการจัดการศึกษามากขึ้น ครูจึงต้องปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลง การเข้ามาของสื่อต่าง ๆ เพื่อให้สามารถนำสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้มาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการศึกษาได้อย่างแท้จริง

2. เป็นคนที่ทันสมัย มีวิสัยทัศน์ มีลักษณะมองกว้าง คิดไกล ใฝ่ดี รู้ทันการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การศึกษา มีความรู้ในรัฐธรรมนูญ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ เพื่อพัฒนาตนเองและพัฒนางานในหน้าที่อยู่เสมอ

3. มีหัวใจนักปราชญ์ คนจะเป็นครูที่ดีได้จะต้องมีทักษะในการฟัง พูด อ่าน เขียน รู้จักการปรับบทบาทในด้านต่าง ๆ ให้สมดุล เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมหรือแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพต่อไป

4. เปลี่ยนบทบาทจากผู้สอนเป็นผู้อำนวยความสะดวก ต้องพยายามเน้นให้ผู้เรียนเป็นผู้ที่ศึกษาค้นคว้าและสร้างความรู้ด้วยตนเอง โดยมีผู้สอนทำหน้าที่อำนวยความสะดวกในเรื่องวัสดุ

อุปกรณ์ สื่อ และเทคโนโลยีต่าง ๆ เช่น คอมพิวเตอร์ และระบบสารสนเทศอื่น ๆ ให้ผู้เรียนได้ใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ในการพัฒนาความรู้ความสามารถของเขาอย่างเต็มศักยภาพแต่ละบุคคล

5. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยเฉพาะตามรูปแบบซิปปา (CIPPA MODEL) จัดประสบการณ์เพื่อมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการคิดวางแผน และปฏิบัติ ตามแผน จนสามารถ สรุปเป็นองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง

6. มีคุณธรรมจริยธรรม ฝึกจิตใจให้เข้มแข็ง หนักแน่น สุจริต ซื่อตรง ด้วยความเมตตา ความสุภาพอ่อนโยน เพื่อเป็นต้นแบบที่ดีผู้เรียนสามารถเห็น และจดจำนำไปใช้เป็นแบบในการ ปฏิบัติตนได้

7. วัดและประเมินผลตามสภาพที่แท้จริง คือ การวัดประสิทธิภาพของผู้เรียนโดยวัดจาก ความรู้และความสามารถที่แท้จริงของผู้เรียน

ปริญญา ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา (2542) ได้เสนอแนะครูผู้สอนว่าการมีความรู้ทางเนื้อหา วิชาอย่างเดียวย่อมไม่เพียงพอ แต่ผู้สอนจะต้องรู้จักสร้างสรรค์บรรยากาศในชั้นเรียนให้เหมาะสม กับสภาพห้องเรียนและสภาพการเรียนด้วย เพื่อให้เกิดผลดีในการนำเทคนิคการสอนและวิธีสอน ที่ดีไปใช้ได้ผลในชั้นเรียน การสอนที่สนุกสนานย่อมขึ้นอยู่กับผู้สอนที่ต้องสามารถปรับตัวให้ เหมาะสมกับผู้เรียนและสภาพของชั้นเรียนด้วย บุคลิกภาพของครูควรมีดังต่อไปนี้

1. ครูต้องเป็นผู้เข้มแข็ง ครูที่ดีจะต้องสามารถกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน เพื่อให้สนใจ ในการเรียน ครูจะต้องพยายามศึกษาค้นคว้า และตื่นตัวให้ทันเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในวงการธุรกิจ ในปัจจุบันและในอนาคต จึงจะทำให้ชั้นเรียนก้าวหน้าและสนุกสนานในการเรียน มีบรรยากาศ เข้มแข็ง สามารถเป็นนักแสดงที่ดี นอกจากนั้นการแต่งกายของครูก็เป็นส่วนหนึ่ง ที่ช่วยเรียกร้อง ความสนใจของผู้เรียน ครูที่ดีควรแต่งกายให้สุภาพเรียบร้อยและเหมาะสมกับเหตุการณ์ โดยการ แต่งกายให้สุภาพมิได้หมายความว่า ครูจะต้องใช้เสื้อผ้าที่หรูหรา ราคาแพง และเปลี่ยนแปลง ใหม่ ๆ อยู่เสมอ แต่จะต้องแต่งกายให้สะอาดเรียบร้อย ใช้เสื้อผ้าที่ราคาพอสมควรฐานะ สี่ไม่ จูดขาดบาดตาผู้เรียนจนเกินไป โดยต้องคำนึงถึงความประหยัดเป็นหลัก

2. ครูจะต้องเป็นผู้มีความรู้ ครูที่มีความรู้บางครั้งก็ได้มีความชำนาญในการถ่ายทอด วิชาความรู้ให้แก่ผู้เรียน ดังนั้นครูที่ดีต้องรู้หลักการสอนมีเทคนิค และวิธีการถ่ายทอดวิชาความรู้ และประสบการณ์ต่าง ๆ ให้แก่ผู้เรียน มีมนุษยสัมพันธ์อันดีกับผู้เรียนและบุคคลทั่วไป ความรู้ที่ ถ่ายทอดให้ ถ้าผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้จะช่วยให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในตัวครู พร้อมที่จะรับฟังและปฏิบัติตาม

3. ครูจะต้องเป็นผู้ที่มีหลักการและเหตุผล ครูจะต้องยอมรับความแตกต่างของผู้เรียนแต่ ละคนอย่างมีเหตุผลและเป็นธรรม เพื่อที่จะได้เลือกวิธีสอนและกิจกรรมให้เหมาะสมกับภูมิหลัง ของผู้เรียน ในการที่จะให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้อันนี้เพื่อลดช่องว่างของผู้เรียนและขจัดความ เกร็งครัดจนเกินความจำเป็นในชั้นเรียน อันจะทำให้การเรียนการสอนมีแต่ความเพลิดเพลินและ สนุกสนาน ครูจะต้องรับรู้ว่าการสอนบางครั้งก็ได้รับความสนุกสนาน บางครั้งก็ประสบกับความ

ผิดหวังอย่างคาดไม่ถึง ด้วยเหตุนี้ครูจึงไม่ควรตั้งความหวังไว้สูงเกินไป ทั้งนี้เพราะความสำเร็จในการสอนขึ้นอยู่กับภูมิหลังของผู้เรียนแต่ละกลุ่มที่มีความแตกต่างกัน และขึ้นอยู่กับอารมณ์และความสามารถในการสอนของครูด้วย

4. ครูจะต้องเป็นประชาธิปไตย ครูควรจะต้องยึดถือหลักการของประชาธิปไตย เคารพและยึดมั่นในสิทธิของแต่ละบุคคล เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น ไม่ใช้นโยบายรุนแรงหรือเป็นผู้บงการให้ผู้เรียนต้องปฏิบัติตามคำสั่งอยู่ตลอดเวลา ควรเคารพและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นบ้าง ทั้งนี้เพื่อสร้างสรรค์ความสามัคคีและมนุษยสัมพันธ์อันดีต่อกัน ข้อเสนอแนะของผู้เรียนบางประการ อาจจะเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องในโอกาสต่อไป

วิชัย ประสิทธิ์วิฑูโรดม (2544) กล่าวว่าผู้สอนควรมีบทบาทเป็นผู้วางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ดังนี้

1. จัดทำสาระการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลาง และความต้องการ รวมทั้งความสนใจของผู้เรียนและชุมชน
 2. จัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อมและองค์ประกอบอื่น ๆ ที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง
 3. ให้นักกลาง องค์กร และสถาบันในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน
 4. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามสภาพจริง มีวิธีการเรียนรู้และมีทักษะแสวงหาความรู้ สร้างความรู้ได้ด้วยตนเอง
 5. มีการทำวิจัยในชั้นเรียน
 6. ประเมินผลตามสภาพจริง โดยควรเน้นการประเมินผลควบคู่กับกระบวนการเรียนการสอน และประเมินจากการปฏิบัติจริง
 7. ประชาสัมพันธ์รูปแบบการเรียนการสอน เช่น สร้างความเข้าใจแก่ผู้เรียน ผู้ปกครอง และชุมชนเกี่ยวกับการเรียนการสอน จัดแสดงผลงานเกี่ยวกับการเรียนการสอน
- รุ่ง แก้วแดง (2541) ได้เสนอกระบวนการสอนของครูยุคใหม่ ซึ่งมีทั้งหมด 10 ขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษารวบรวมข้อมูลของผู้เรียนเป็นรายบุคคล ครูจำเป็นจะต้องศึกษาวิเคราะห์วิจัยเพื่อทำความรู้จักกับผู้เรียนเป็นรายบุคคล อาจจะต้องทดสอบเพื่อพัฒนาการของผู้เรียน ดูข้อมูลภูมิหลังพื้นความรู้ ความสามารถทางการเรียนและความต้องการของผู้เรียน เช่นเดียวกับแพทย์ก่อนที่จะรักษาคนไข้จำเป็นที่จะต้องต้องมีข้อมูลก่อน
2. วิเคราะห์เพื่อค้นหาศักยภาพของผู้เรียน โดยใช้ศาสตร์เกี่ยวกับจิตวิทยาการเรียนรู้หรือเทคนิคพหุปัญญา (Multiple Intelligence) เข้ามาช่วยเพื่อดูว่า เด็กมีศักยภาพทางปัญญา ด้านไหนมากน้อยเพียงใด หากครูไม่มีความสามารถที่จะวิเคราะห์โดยวิธีนี้ ก็จำเป็นที่จะต้องให้ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะ เพื่อวิเคราะห์และหาศักยภาพของผู้เรียน หากพบว่าผู้เรียนคนนั้นมีปัญหาในเรื่องความพิการเบื้องต้น ครูก็จะสามารถช่วยเหลือแนะนำ เพื่อจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับ

ศักยภาพและความสามารถของผู้เรียนได้ การวิเคราะห์เช่นนี้ ครูจะสามารถช่วยเหลือให้ผู้เรียนที่มีสติปัญญาสูงโดยส่วนรวม หรือมีความอัจฉริยะด้านใดด้านหนึ่ง สามารถที่จะพัฒนาได้เต็มตามศักยภาพ

3. ร่วมกับผู้เรียนในการสร้างวิสัยทัศน์ ครูสามารถกระตุ้นความต้องการของผู้เรียนได้ โดยการช่วยให้ผู้เรียนสร้างวิสัยทัศน์หรือความฝันว่าเขาควรจะไปให้ไกลที่สุดได้เท่าไร เพื่อที่จะสร้างพลังและแรงจูงใจแม้ในเด็กเล็กซึ่งอาจจะดูเป็นความฝันที่ยังห่างไกล แต่เมื่อเด็กเติบโตขึ้น ความฝันจะใกล้เคียงกับความเป็นจริงที่สอดคล้องกับศักยภาพของเด็กแต่ละคนมากยิ่งขึ้น

4. ร่วมวางแผนการเรียน การเรียนเป็นสิทธิและความรับผิดชอบของผู้เรียนเอง ดังนั้นหน้าที่ครูจึงเป็นเพียงผู้ร่วมวางแผนเป็นผู้ให้คำแนะนำ ในฐานะผู้มีความรู้และความเชี่ยวชาญมีประสบการณ์มากกว่า แต่การวางแผนการเรียนจริง ๆ นั้นเป็นเรื่องของผู้เรียน ประเด็นนี้อาจมีหลายคนเถียงว่าครูมีความรู้และประสบการณ์ในการวางแผนมากกว่าเด็ก ซึ่งก็เป็นความจริงแต่การวางแผนโดยไม่ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม จะไม่สามารถช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาได้อย่างเต็มที่ ผู้เรียนจะต้องพึงครุตลอดเวลา การเรียนจะสิ้นสุดแค่ในห้องเรียน เราจะไม่สามารถปลูกฝังให้ผู้เรียนรู้จัก “การเรียนรู้ตลอดชีวิต” ได้ ดังนั้นการวางแผนการเรียนไม่ว่าจะเป็นรายสัปดาห์ รายเดือน หรือรายภาคเรียน ตลอดจนการวางแผนตลอดหลักสูตร จึงควรเป็นหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้เรียนเอง

5. แนะนำช่วยเหลือเรื่องการเรียน เมื่อวางแผนการเรียนเสร็จเรียบร้อยแล้ว ครูก็ยังต้องให้คำแนะนำและช่วยเหลือในเรื่องการเรียนแก่ผู้เรียนต่อไป ซึ่งเป็นขั้นตอนที่จะเข้ามาทดแทนขั้นตอนการสอนแบบเดิม คือ แทนที่ครูจะบอกเนื้อหาให้แบบเดิม ครูก็เพียงแค่แนะนำเนื้อหาบางส่วนและวิธีการเรียนให้กับผู้เรียน

6. สรรหาและสนับสนุนสื่ออุปกรณ์ บทบาทที่สำคัญอีกประการหนึ่งของครู คือการเป็นผู้สนับสนุน สรรหาสื่อและอุปกรณ์ต่าง ๆ จัดหาเทคโนโลยีทางการศึกษาที่ใช้ประกอบการเรียน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองได้

7. ให้ผู้เรียนสร้างความรู้เอง ซึ่งขั้นตอนที่สำคัญที่สุดคือ ผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยตัวเอง ขั้นตอนนี้อาจเป็นเรื่องยากและเรื่องใหม่สำหรับครู เพราะครูที่คุ้นเคยกับการสอนแบบเดิม จะไม่อดทนที่จะปล่อยให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง และหันกลับไปใช้วิธีบอกให้ท่องจำอย่างเดิม

วิธีที่ดีที่สุด คือ ครูจะต้องจัดบรรยากาศ สิ่งแวดล้อม และสิ่งอำนวยความสะดวกให้ผู้เรียนสามารถเรียนด้วยตนเองตามความถนัดของผู้เรียน อาจจะเรียนคนเดียวหรือเป็นกลุ่มเล็ก ๆ โดยให้อากาศและเวลาแก่ผู้เรียนอย่างเต็มที่ ครูจะสังเกตอยู่ห่าง ๆ ถ้าผู้เรียนไม่ร้องขอครูก็ไม่จำเป็นที่จะต้องเข้าไปแนะนำมากนัก ยกเว้นกรณีที่ผู้เรียนไม่สามารถพัฒนาการตามแผนที่วางไว้ได้ ครูอาจจำเป็นต้องเข้าไปช่วยเหลือแนะนำในเรื่องการเรียนบ้างเป็นครั้งคราว

8. เสริมพลังและสร้างกำลังใจ หน้าที่ของครูคือ ต้องเสริมพลังแก่ผู้เรียนอธิบายหรือแนะนำเพื่อให้ผู้เรียนมีความตั้งใจที่จะเรียนต่อไป เนื่องจากอาจจะมีเด็กบางคนต้องการกำลังใจ

และบางคนไม่สามารถเรียนด้วยตนเอง จนบรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้ได้ ครูต้องใช้ทฤษฎีที่จะกระตุ้นเพื่อสร้างความสนใจผู้เรียนต่อไปได้

9. ร่วมประเมินผล หน้าที่ของครูในขั้นประเมินผลจะไม่วัดผลฝ่ายเดียวแบบเดิม แต่จะให้คำแนะนำเรื่องการวัดผลประเมินผล โดยให้ผู้เรียนเป็นผู้ประเมินผลการเรียนด้วยตนเอง เพื่อดูว่าสามารถเรียนได้สอดคล้องกับเป้าหมายที่ตั้งไว้ในแผนมากน้อยเพียงใด ถ้าผู้เรียนยังไม่บรรลุผลตามแผนที่วางไว้ก็จำเป็นที่จะต้องกลับไปวางแผนและแก้ไขใหม่

10. เก็บรวบรวมข้อมูล ข้อมูลที่ได้จากการประเมินผลจะเป็นข้อมูลย้อนกลับ เพื่อให้ผู้เรียนนำไปใช้ในการปรับปรุงแก้ไขการเรียนต่อไป

ถ้าครูผู้สอนปฏิบัติตามกระบวนการดังกล่าวแล้ว จะเป็นภาพลักษณ์ที่เปลี่ยนไปจากเดิม ภาพที่ครูยืนอยู่หน้าชั้นใช้เพียงชอล์กกับกระดานดำ และบอกให้เด็กท่องจำจะกลายเป็นอดีตไปอย่างสิ้นเชิง โดยครูยุคใหม่จะมีบทบาทเป็น “ผู้อำนวยการความสะดวก” ผู้ให้คำแนะนำและเสริมพลังให้แก่ผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง

อัปสร มีสิงห์ (2544) ได้กล่าวถึงบทบาทของครูในการใช้หลักสูตรว่า ครูควรปรับเปลี่ยนบทบาทของตนเองในเรื่อง ดังต่อไปนี้

1. สังเกตและบันทึกพฤติกรรมผู้เรียนเป็นรายบุคคล ขณะร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนในระดับชั้นเรียน
2. ครูไม่ใช่ผู้ให้ความรู้แก่ผู้เรียนด้วยการบอกให้เด็กจดข้อมูลหรือข้อเท็จจริง แต่ควรจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนได้เกิดความเข้าใจ และค้นพบคำตอบเอง จากการลงมือสัมผัส หรือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ที่ครูจัดให้ การเรียนจึงจะเกิดความเข้าใจ
3. ครูไม่ใช่แหล่งความรู้ที่คอยให้คำตอบแก่เด็กทุกเรื่อง ดังนั้นครูจึงควรมีข้อมูลที่ทันสมัยอยู่เสมอ เพื่อสามารถชี้แนะแหล่งความรู้ที่เหมาะสมแก่ผู้เรียน
4. ใช้วิธีการสอนที่หลากหลาย อย่าจำเจอยู่กับวิธีใดวิธีหนึ่ง ไม่มีวิธีสอนใดดีที่สุดที่ใช้ได้กับทุกเรื่อง ทุกสถานการณ์
5. ให้ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมหลากหลาย ครูควรจัดกิจกรรมที่หลากหลาย เพื่อให้ผู้เรียนได้เลือกปฏิบัติ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ต้องสอน
6. การเรียนรู้กระบวนการคิด กระบวนการแก้ปัญหา กระบวนการแสวงหาความรู้และกระบวนการอื่น ๆ ไม่ใช่สิ่งที่เกิดขึ้นในทันที หากเป็นการสะสมไปที่ละน้อยจนเกิดความชำนาญ
7. ติดตามตรวจสอบ บันทึกความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของผู้เรียนทุกระดับ ยกย่องให้รางวัลเมื่อผู้เรียนทำได้ดี

ทิศนา แคมมณี (2542) ได้เสนอบทบาทของครูในการจัดเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ตามแบบโมเดลชิปปา (CIPPA MODEL) ไว้ ดังนี้

1. การมีส่วนร่วมในการแสวงหาข้อมูล ข้อเท็จจริง ความคิดเห็น หรือประสบการณ์ต่าง ๆ จากแหล่งความรู้ที่หลากหลาย เพื่อนำมาใช้ในการเรียนรู้

2. ลงมือกระทำกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อทำความเข้าใจ ใช้ความคิดในการกลั่นกรอง แยกแยะ วิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูล ข้อเท็จจริง ความคิดเห็น ความรู้สึก หรือประสบการณ์ต่าง ๆ ที่หามาได้ และสร้างความหมายให้แก่ตนเอง

3. การจัดระบบระเบียบความรู้ที่ได้สร้างสรรค์ขึ้น เพื่อช่วยให้การเรียนรู้เกิดความคงทน และสามารถนำความรู้นั้นไปใช้สะดวกขึ้น

4. นำความรู้ไปประยุกต์ใช้ เพื่อช่วยให้การเรียนรู้เกิดประโยชน์ต่อชีวิต นอกจากนั้น การประยุกต์ใช้จะช่วยต่อยอดความเข้าใจและสร้างความมั่นใจให้แก่ผู้เรียนรู้ในความรู้ที่นั้น ๆ และการนำความรู้ไปใช้ ยังก่อให้เกิดการเรียนรู้อื่น ๆ เพิ่มเติมได้ด้วย

กล่าวโดยสรุป การจัดการเรียนการสอนด้านอาจารย์ผู้สอน หมายถึง กระบวนการในการจัดอาจารย์ผู้สอนที่มีคุณลักษณะที่เหมาะสมในแต่ละรายวิชา เพื่อให้การจัดการศึกษา เป็นไปอย่างมีคุณภาพ คุณลักษณะที่เหมาะสมของอาจารย์ผู้สอน เช่น มีความรู้ความสามารถในสาขาวิชานั้น ๆ มีคุณธรรมจริยธรรม มีบุคลิกลักษณะที่เหมาะสมแก่การเป็นครูประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี

ด้านนักศึกษา

การรับเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาโดยทั่วไปการรับเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ในสถาบันอุดมศึกษา มี 3 ประเภท คือ

1. การรับนักศึกษาประเภทรับตรง เป็นการรับนักศึกษาที่สถาบันอุดมศึกษา แต่ละแห่งจะเป็นผู้ดำเนินการและกำหนดวิธีการคัดเลือกต่าง ๆ เพื่อให้ได้นักศึกษาที่มีคุณภาพตรงตามความต้องการอย่างแท้จริง และได้คุณภาพมากกว่าการรับเข้าแบบระบบกลาง เป็นผลให้แนวโน้มในอนาคต สถาบันอุดมศึกษาจะขยายปริมาณการรับนักศึกษาประเภทรับตรงเพิ่มมากขึ้นทุกปี เช่น สถาบันอุดมศึกษาบางแห่ง ใช้องค์ประกอบและค่าน้ำหนักคะแนนเป็นหลักเกณฑ์ในการพิจารณาคัดเลือก 4 ส่วนหลัก คือ

- 1.1 ผลการเรียนเฉลี่ยสะสม (GPAX)
- 1.2 ผลการทดสอบความถนัดทั่วไป (GAT)
- 1.3 ผลการทดสอบความถนัดทางวิชาชีพ และวิชาการ (PAT)
- 1.4 ผลการทดสอบวิชาเฉพาะที่สถาบันอุดมศึกษาจัดสอบเอง

2. การรับนักศึกษาแบบระบบกลาง (Admissions) เป็นการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย ที่เป็นมหาวิทยาลัยปิดของรัฐ ซึ่งจะมีเกณฑ์การคัดเลือก โดยใช้คะแนนจากการสอบที่กระทรวงศึกษาธิการได้จัดทำขึ้น โดยมีสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติเป็นหน่วยงานรับผิดชอบ

3. การรับนักศึกษาโดยวิธีพิเศษ เช่น นักศึกษาโควตาเขตพื้นที่ นักศึกษาโควตาความสามารถพิเศษ นักศึกษาโควตานักกีฬา โควตาคุณธรรม และวิธีพิเศษอื่น ๆ ที่สถาบัน

การศึกษาแต่ละแห่งกำหนด เป็นต้น สำหรับหลักเกณฑ์ในการคัดเลือกสถาบันการศึกษาแต่ละแห่งจะเป็นผู้กำหนดขึ้น

สำหรับการคัดเลือกนักศึกษาเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มี 3 ประเภทเช่นเดียวกัน คือ

3.1 ระบบสอบตรง เป็นการคัดเลือกโดยการสอบผ่านมหาวิทยาลัย

3.2 ระบบโควตา เป็นการคัดเลือกจากผู้ที่มีการเรียนดีผ่านมหาวิทยาลัย

3.3 ระบบกลาง(Admissions) เป็นการคัดเลือกจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

การจัดระบบการรับเข้าดังกล่าวเพื่อคัดเลือกนักศึกษาที่มีความพร้อมในการศึกษา ให้สามารถเข้าศึกษาต่อได้

กล่าวโดยสรุป การจัดการเรียนการสอนด้านนักศึกษา หมายถึง ความพร้อมในการศึกษาของนักศึกษาทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และพินความรู้ ตลอดจนความถนัดและความสนใจส่วนบุคคล

แนวคิดเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ได้รับการสถาปนาขึ้น ในพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล เมื่อวันที่ 18 มกราคม พ.ศ. 2548 ซึ่งดูเหมือนจะเป็นมหาวิทยาลัยใหม่ในสายตาของคนทั่วไป แต่ความจริงแล้วมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มีประวัติความเป็นมาที่ยาวนาน และจัดเป็นสถาบันการศึกษาที่มีชื่อเสียง และมีความเชี่ยวชาญด้านวิชาชีพมาเป็นเวลาช้านาน จากเดิมที่รวมตัวอยู่กับสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ซึ่งเป็นสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนสายวิชาชีพ อันประกอบด้วย วิทยาเขตต่าง ๆ มากกว่า 35 วิทยาเขตทั่วประเทศ และเมื่อมีการปรับเปลี่ยนสถานภาพจากสถาบันมาเป็นมหาวิทยาลัย ในปี พ.ศ. 2548 ก็ได้มีการรวมกลุ่มวิทยาเขตในสังกัด แยกออกเป็น 9 มหาวิทยาลัย และหนึ่งในมหาวิทยาลัยที่แยกอิสระออกมาก็คือ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครเป็นมหาวิทยาลัยที่อยู่ใจกลางกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วยวิทยาเขตเดิม 5 แห่ง ที่มีพื้นที่ไม่ห่างไกลกันนัก ได้แก่ วิทยาเขตเทเวศร์, วิทยาเขตโชติเวช, วิทยาเขตพัฒนชยการพระนคร, วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์, วิทยาเขตพระนครเหนือ มหาวิทยาลัยยังคงยึดมั่น ในการสร้างบัณฑิตนักปฏิบัติ ที่มีความรู้และความเชี่ยวชาญด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีโดยแบ่งการจัดการเรียนการสอนออกเป็น 9 คณะได้แก่

1. คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
2. คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
3. คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน
4. คณะบริหารธุรกิจ
5. คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

6. คณะวิศวกรรมศาสตร์
7. คณะศิลปศาสตร์ประยุกต์
8. คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น
9. คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ

วิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

เป็นผู้นำการจัดการศึกษาวิชาชีพพระดับสากล บนพื้นฐานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี พันธกิจของมหาวิทยาลัย

1. จัดการศึกษาระดับอุดมศึกษามุ่งเน้นวิชาชีพบนพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่มีคุณภาพและมีความสามารถพร้อมเข้าสู่อาชีพ
2. สร้างงานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรม บนพื้นฐานของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ส่งเสริมการผลิตและการบริการที่สามารถถ่ายทอดและสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ประเทศ
3. ให้บริการงานวิชาการและการศึกษาที่มีแนวคิดเชิงสร้างสรรค์ เพื่อการมีอาชีพอิสระ และพัฒนาอาชีพสู่การแข่งขัน
4. ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและรักษาสืบสานวัฒนธรรม

เป้าประสงค์ของมหาวิทยาลัย

1. ให้เป็นแหล่งการศึกษาด้านวิชาชีพ และเทคโนโลยีเชิงบูรณาการ ที่มีความเข้มแข็งด้านวิชาการตามมาตรฐานการศึกษาสากล เป็นที่พึ่งของสังคม ทั้งในและต่างประเทศที่สามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต
2. เป็นมหาวิทยาลัยที่มีการบริหารจัดการในเชิงวิชาการ และเชิงธุรกิจสัมพันธ์สู่นานาชาติ และผลิตบัณฑิตที่มีเอกลักษณ์และมีศักยภาพในการสร้างงานอาชีพ ที่สามารถแข่งขันได้
3. มุ่งเน้นพัฒนาทรัพยากรและองค์ความรู้เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย

ประเด็นยุทธศาสตร์

1. ศูนย์กลางการศึกษาและความรู้ (Hub) ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่มีความเข้มแข็ง
2. สร้างคนดี คนเก่ง มีทักษะในงานพัฒนาให้เป็นทุนมนุษย์ (Human Capital) ของประเทศ
3. ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ ตลอดจนถ่ายทอดความรู้ ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเชิงบูรณาการที่ได้มาตรฐาน เพื่อความเป็นอยู่ที่ดีของคนไทย

ยุทธศาสตร์

1. สร้างโอกาสทางการศึกษาให้ประชาชนได้รับการพัฒนาความรู้ไปสู่การศึกษาในระดับที่สูงขึ้น

2. สนับสนุน/ส่งเสริมการพัฒนาด้านอาชีวศึกษา

3. ส่งเสริมการสร้างงาน อาชีพและการเรียนรู้ตลอดชีวิตให้กับประชาชน และเป็นสังคมผู้ประกอบการ

4. ปฏิรูปการศึกษาเพื่อสร้างความเข้มแข็ง“สร้างคนสู่งานเชี่ยวชาญเทคโนโลยี”

5. เพิ่มศักยภาพของอาจารย์บุคลากรทางการศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐาน

6. จัดหาทรัพยากรทางการศึกษาให้เพียงพอ ภายใต้ระบบบริหารจัดการแบบธรรมาภิบาล

7. พัฒนาคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานสากล

8. เพิ่มขีดความสามารถด้านงานวิจัย สิ่งประดิษฐ์นวัตกรรม บนพื้นฐานวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี

9. ให้บริการวิชาการเพื่อการแข่งขันและสร้างรายได้

กลวิธี/มาตรการ

ยุทธศาสตร์ที่ 1 สร้างโอกาสทางการศึกษาให้ประชาชนได้รับการพัฒนาความรู้ไปสู่การศึกษาในระดับที่สูงขึ้น

1.1 พัฒนาหลักสูตรและระบบการศึกษา เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการเรียนการสอน เช่น e-Learning, e-Library, e-Education, หลักสูตรนานาชาติ และหลักสูตรบัณฑิตศึกษา

1.2 จัดทำเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรวิชาชีพ ที่ร่วมกับสถานประกอบการ เพื่อเป็นมาตรฐานคุณภาพด้านการเรียนการสอน

1.3 สร้างโอกาสทางการศึกษาให้กับประชาชนทุกระดับ ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต

1.4 พัฒนาระบบการเทียบโอนประสบการณ์ของผู้เรียน จากการทำงาน การศึกษานอกระบบ/การศึกษาตามอัธยาศัยเข้าสู่การศึกษาในระบบมหาวิทยาลัย

1.5 พัฒนารูปแบบการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และส่งเสริมการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง

ยุทธศาสตร์ที่ 2 สนับสนุน/ส่งเสริมการพัฒนาด้านอาชีวศึกษา

2.1 จัดทำความร่วมมือพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาระหว่างมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครกับสถาบันอาชีวศึกษาต่างๆ

2.2 สร้างศูนย์แห่งความเป็นเลิศทางวิชาการ และวิชาชีพเฉพาะด้าน(Center of Excellence) อาทิเช่น

2.2.1 ศูนย์แฟชั่นสิ่งทอ

2.2.2 ศูนย์ผลิตและทดสอบมาตรฐาน

2.2.3 ศูนย์สร้างสรรค์งานออกแบบ

2.2.4 ศูนย์พัฒนาครูอาชีวศึกษา

2.2.5 ศูนย์ฝึกอบรมและซ่อมเครื่องจักร

2.2.6 ศูนย์วิจัยและถ่ายทอดเทคโนโลยี(เฉพาะทาง)

2.2.7 ศูนย์นวัตกรรมระบบ

ยุทธศาสตร์ที่ 3 ส่งเสริมการสร้างงาน อาชีพและการเรียนรู้ตลอดชีวิตให้ กับประชาชน และเป็นสังคมผู้ประกอบการ

3.1 เสริมสร้างความเชื่อมโยงระหว่างมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครกับ

3.1.1 ชุมชนและท้องถิ่น(Local/Community Linkage)

3.1.2 ธุรกิจและอุตสาหกรรม(Industry Linkage)

3.1.3 ภูมิภาคและนานาชาติ(Regional/Global Linkage)

3.2 เสริมสร้างความรู้ใหม่และให้คำปรึกษาเชิงรุกเพื่อพัฒนาศักยภาพ ผู้ประกอบการ ในประเทศและต่างประเทศ

3.3 จัดทำความร่วมมือทางวิชาการร่วมกับสถานประกอบการต่างๆ จัดตั้งหน่วยบ่มเพาะผู้ประกอบการรุ่นใหม่ในมหาวิทยาลัยเช่นบริษัทผู้ประกอบการมีอาชีพ

3.4 สร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ ตลอดชีวิตโดยการพัฒนาให้มีความรู้ และจริยธรรมเช่น มีการพัฒนาระบบห้องสมุดสมัยใหม่/ห้องสมุดแบบมีชีวิต (Living Library) อุทยานแห่งการเรียนรู้ ซึ่งจะเสริมสร้าง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ที่ไม่มีข้อจำกัดในเรื่องของเวลาและสถานที่

ยุทธศาสตร์ที่ 4 ปฏิรูปการศึกษาเพื่อสร้างความเข้มแข็ง “สร้างคนสู่งาน เชี่ยวชาญเทคโนโลยี”

4.1 พัฒนาระบบบัณฑิตให้มีคุณภาพและมีความพร้อมในการประกอบวิชาชีพและส่งเสริมกิจกรรม บัณฑิตในอุดมคติ

4.2 จัดทำโครงการสหกิจศึกษา/สหกิจศึกษานานาชาติ

4.3 ผลิตบัณฑิตให้ถึงพร้อมด้วยวิชาการ วิชาชีพ ความต้องการของผู้เข้าศึกษาและความต้องการของสังคม โดยเน้นการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ คุณธรรม จริยธรรม และจิตสำนึกเสียสละเพื่อร่วมพัฒนาและรับใช้สังคม

4.4 ส่งเสริมระบบการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง โดยคำนึงถึงมาตรฐานทางการศึกษาที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน

4.5 สนับสนุน อนุรักษ์ เผยแพร่และฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรม ของชาติและภูมิปัญญาไทย ในทุกสาขา โดยมีการจัดกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมอย่างต่อเนื่อง และหลากหลาย ทำให้ศิลปวัฒนธรรมเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตมหาวิทยาลัย

ยุทธศาสตร์ที่ 5 เพิ่มศักยภาพของอาจารย์ บุคลากรทางการศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐาน

5.1 ส่งเสริมและพัฒนาทรัพยากรบุคคล ให้มีคุณวุฒิทางการศึกษา และตำแหน่งทางวิชาการให้สูงขึ้นอย่างมีมาตรฐาน

5.2 พัฒนาคุณภาพอาจารย์ ให้เป็นผู้มีความรู้ทางวิชาการ และเป็นที่ปรึกษาและให้คำแนะนำแก่นักศึกษา

5.3 พัฒนาบุคลากรเพื่อพัฒนาองค์กรที่ยั่งยืน โดยดำเนินการพัฒนาศักยภาพของตนเอง และตามความต้องการขององค์กรให้ความรู้ความคืดทันสมัย

5.4 รักษาทรัพยากรบุคคลให้อยู่กับมหาวิทยาลัยในระยะยาว ปฏิบัติงานได้เต็มศักยภาพ และภาคีต่อองค์กร

5.5 พัฒนาศักยภาพของผู้สอนและบุคลากรทางการศึกษา ให้มีความสามารถในการใช้ ICT เพื่อสนับสนุนการเรียนการสอน, การเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านระบบ ICT และการผลิตสื่ออิเล็กทรอนิกส์

5.6 ส่งเสริมภาระงานของอาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา ให้เอื้อต่อการทำงาน ร่วมกันระหว่างศาสตร์และสร้างเสริมการมีส่วนร่วมในการพัฒนานักศึกษา

ยุทธศาสตร์ที่ 6 จัดหาทรัพยากรทางการศึกษาให้เพียงพอภายใต้ระบบบริหารจัดการแบบธรรมาภิบาล

6.1 พัฒนาระบบการบริหาร และระบบการปฏิบัติงานให้รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ โดยประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นเครื่องมือในการพัฒนาประสิทธิภาพของระบบงาน

6.2 จัดทำแผนการตลาดเชิงรุก และการพัฒนาระบบประชาสัมพันธ์สู่ภายนอก และรักษาภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยอย่างต่อเนื่อง

6.3 ส่งเสริมการใช้ Performance Assessment Rating Tool (PART) มาใช้ในการวิเคราะห์ เพื่อการประเมินระดับความสำเร็จของผลผลิตโครงการ การดำเนินงานและการใช้จ่ายงบประมาณของมหาวิทยาลัย

6.4 พัฒนาระบบบริหารความรู้ ถ่ายทอดและการนำไปใช้ประโยชน์ (พัฒนางาน, พัฒนาคณะ และพัฒนาฐานความรู้)

6.5 ปรับปรุงกฎระเบียบและข้อบังคับในการบริหารด้านต่าง ๆ ให้มีประสิทธิภาพ

6.6 พัฒนาระบบกายภาพของมหาวิทยาลัย โดยปรับปรุงด้านกายภาพ เพื่อให้มีที่รองรับกิจกรรมของนักศึกษาและบุคลากรที่เหมาะสม

ยุทธศาสตร์ที่ 7 พัฒนาคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานสากล

7.1 ส่งเสริมการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อการบริหารจัดการและการบริหารวิชาการ

7.2 พัฒนาระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ประกอบด้วย

7.2.1 ศูนย์กลางระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์

7.2.2 ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์วิทยาเขต/คณะ

7.2.3 การเช่าวงจรสื่อสารและอินเทอร์เน็ต

7.3 ปรับปรุงระบบสารสนเทศเพื่อการกำกับและติดตามประเมินผล

7.4 ส่งเสริมพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านICTให้ทั่วถึงและต่อเนื่อง

7.5 สร้างสภาพแวดล้อมในการทำงาน ให้มีรูปแบบการใช้อิเล็กทรอนิกส์มากขึ้น และส่งเสริมการผลิตสื่อการเรียนการสอนอิเล็กทรอนิกส์ และ Courseware ที่หลากหลาย และได้มาตรฐานในทุกระดับ

ยุทธศาสตร์ที่ 8 เพิ่มขีดความสามารถด้านงานวิจัย สิ่งประดิษฐ์นวัตกรรมบนพื้นฐานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี

8.1 ส่งเสริมและเพิ่มโครงการวิจัยสิ่งประดิษฐ์และนวัตกรรม โดยเน้นการแสวงหาแหล่งเงินทุนทั้งภายในและต่างประเทศ

8.2 ส่งเสริมและสนับสนุนศักยภาพ และขีดความสามารถการทำวิจัยของบุคลากรและนักศึกษาพร้อมทั้งสร้างเครือข่ายการวิจัยสิ่งประดิษฐ์และนวัตกรรม

8.3 มุ่งเน้นการทำวิจัยสิ่งประดิษฐ์ และนวัตกรรมในสาขาที่ตอบสนองความต้องการ และการเน้นสาขาที่จำเป็นเร่งด่วน

8.4 สร้างนักวิจัยรุ่นใหม่และพัฒนานักวิจัยรุ่นเก่าให้เป็นมืออาชีพ

8.5 ปรับปรุงระบบการบริหารงานวิจัย เพื่อสนับสนุนและส่งเสริม งานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ และนวัตกรรม ที่สามารถตอบสนองความต้องการของชุมชน และสังคมอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล

ยุทธศาสตร์ที่ 9 ให้บริการวิชาการเพื่อการแข่งขันและสร้างรายได้

9.1 ขยายการให้บริการวิชาการและวิชาชีพทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ ให้บริการวิชาการโดยเน้นการฝึกอบรมและถ่ายทอดเทคโนโลยีเชิงบูรณาการ

9.2 บริการวิชาการด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเชิงบูรณาการร่วมกับกระทรวงอื่น ๆ เพื่อการพัฒนาคุณภาพ และมาตรฐานสินค้าอุตสาหกรรม และชุมชน เช่น การบริการตรวจสอบมาตรฐานอุตสาหกรรม

9.3 ส่งเสริมอบรมวิชาชีพต่างๆ เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตแก่ผู้ด้อยโอกาส

9.4 ส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพื่อการแข่งขันและเพิ่มรายได้

9.5 จัดหารายได้จากฐานความรู้ ความเชี่ยวชาญ และทรัพยากรที่มีอยู่ของมหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชภัฏพระนคร เพื่อสนองนโยบายของรัฐบาลที่ให้มหาวิทยาลัยมีรายได้พึ่งตนเองได้

9.6 เน้นการบริการวิชาการเพื่อต่อยอด OTOP และ SMES และพัฒนาสถานประกอบการให้สามารถแข่งขันได้ในตลาดโลก เช่น การให้บริการตรวจสอบ มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน

มหาวิทยาลัยแห่งโลกอาชีพ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ได้ปรับยุทธศาสตร์ให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของประเทศ เพื่อให้ก้าวต่อ ๆ ไปของมหาวิทยาลัยอยู่บนพื้นฐานที่มั่นคง และมีทิศทางที่ชัดเจน โดยมหาวิทยาลัยได้กำหนดยุทธศาสตร์ไว้ดังนี้

1. เป็นศูนย์กลางการศึกษาและศูนย์ความรู้ (Hubs) ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่เข้มแข็ง
2. สร้างคนดี คนเก่งมีทักษะในงาน เพื่อพัฒนาให้เป็นทุนมนุษย์(Human Capital) ของประเทศ
3. เป็นศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต ตลอดจนเป็นศูนย์ถ่ายทอดความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งการบูรณาการที่ได้มาตรฐาน เพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันในเวทีโลก

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วิจิต สุรัตน์เรืองชัยและคณะ (2549:บทคัดย่อ)ได้ทำการศึกษาเรื่องการศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนของคณาจารย์มหาวิทยาลัยบูรพามีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอน และความต้องการในการพัฒนาการเรียนการสอน ตามความคิดเห็นของคณาจารย์และนิสิตจำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ ด้วยวิธีการสำรวจข้อมูลและการสนทนากลุ่ม กลุ่มตัวอย่างได้แก่ คณาจารย์มหาวิทยาลัยบูรพา ได้จากการสุ่มแบบชั้นภูมิจำนวน 300 คน นิสิตปริญญาตรีภาคปกติ ปีการศึกษา 2546 ได้จากการสุ่มแบบโควตา จำนวน 2,000 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ทำFocus group เป็นคณาจารย์จำนวน 45 คน และนิสิต จำนวน 45 คนได้จากการสุ่มแบบเจาะจง ผลการวิจัยพบว่า ด้านสภาพการจัดการเรียนการสอนคณาจารย์มีความคิดเห็นว่ามี การทำประมวลการสอนครบถ้วนทุกวิชา สอนด้วยวิธีบรรยายมากที่สุด พฤติกรรมการสอนอยู่ในระดับดีมาก รับผิดชอบการสอน มีการใช้สื่อการสอน สม่่าเสมอ วัดและประเมินผลโดยวัดเนื้อหาวิชากระบวนการเรียนรู้ มีการปรับปรุงการเรียนการสอนสม่ำเสมอ ส่วนนิสิตมีความเห็นว่าคณาจารย์ใช้วิธีการสอนแบบบรรยายมากที่สุด พฤติกรรมการสอนอยู่ในระดับดีปานกลาง พฤติกรรมที่อาจารย์ปฏิบัติมากที่สุด ได้แก่ การมอบหมายงานให้นิสิตค้นคว้า มีการใช้สื่อการสอน วัดและประเมินผลโดยวัดเนื้อหาวิชากระบวนการเรียนรู้ด้วยการใช้แบบทดสอบ ปัญหาการจัดการเรียนการสอน คณาจารย์มีความคิดเห็นว่ามีปัญหาที่พบมากที่สุดคือไม่มีเวลาเตรียมการสอนและปรับปรุงการสอน เนื่องจากภาระงานและงานอื่น ๆ มากเกินไป นิสิตไม่มีความพร้อมในการเรียนขาดความมุ่งมั่นในการเรียน ขาดความรับผิดชอบ ขาดความอดทน ขาดระเบียบวินัย ไม่กล้าแสดงออก ไม่ตรงต่อเวลา พื้นฐานไม่ดี อุปกรณ์การสอนประจำห้องไม่เพียงพอ จำนวนนิสิตในชั้นเรียนมากเกินไปทำให้การวัดและประเมินผลทำได้ยาก ส่วน

นิสิตมีความเห็นว่าปัญหาการสอนที่พบมากที่สุดได้แก่ อาจารย์ขาดเทคนิคการสอน ขาดกิจกรรม การปฏิบัติ เน้นการบรรยายมากเกินไป อธิบายไม่ชัดเจน ตัวหนังสือเล็กมองไม่เห็น สอนเร็วเกินไป เครื่องฉายไม่มีคุณภาพ ไม่มีการวัดและประเมินผลเป็นระยะ วัดความจำมากกว่าการนำไปใช้และข้อสอบยากเกินไป ส่วนความต้องการพัฒนาการเรียนการสอน คณาจารย์ต้องการ ได้รับการพัฒนาตนเอง ในเรื่องรูปแบบและเทคนิคการสอนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยใช้ วิธีการอบรมเชิงปฏิบัติการช่วงเวลา 3 - 5 วัน โดยใช้สถานที่ภายในมหาวิทยาลัย ส่วนนิสิตต้องการ ให้คณาจารย์เตรียมการสอนล่วงหน้า และเข้าสอนให้ตรงต่อเวลา สอนให้สนุกสนานไม่น่าเบื่อ ใช้สื่อ การสอนที่หลากหลายน่าสนใจ วัดและประเมินผลเป็นระยะสม่ำเสมอเพื่อพัฒนานิสิตและปรับปรุง เนื้อหาที่สอนให้ทันสมัยอยู่เสมอ

ชินเนีย รัตภักดิ์ และปิยะวรรณ มารวิชัย (2550:บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องการจัดการ เรียนรู้วิชาการบริหารธุรกิจขนาดย่อม กรณีศึกษาคณะบริหารธุรกิจและศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ตาก เพื่อศึกษาพฤติกรรม ความคิดเห็นและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาที่จัดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และพัฒนารูปแบบการจัดการเรียน การสอน วิชาการบริหารธุรกิจขนาดย่อม แบบบูรณาการ โดยเก็บข้อมูลจากนักศึกษาระดับ ปริญญาตรี สังกัดคณะบริหารธุรกิจและศิลปศาสตร์ ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการบริหารธุรกิจขนาด ย่อม ภาคเรียนที่2/2550 จำนวน 112 คน ด้วยแบบประเมินภาคปฏิบัติ แบบบันทึกเพื่อสังเกต พฤติกรรมของนักศึกษา แบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการสอนโดยวิธีการสอนแบบโครงการ ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมของนักศึกษาในการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ข้อสังเกตที่พบด้านพฤติกรรม คือนักศึกษามีทักษะเพิ่มมากขึ้น สามารถนำความรู้ต่างๆมาประยุกต์ ใช้กับโครงการของตน ด้านบุคลิกภาพ นักศึกษามีความมั่นใจในตนเอง มีมนุษยสัมพันธ์สามารถ ติดต่อกับหน่วยงานต่างๆได้ ด้านความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอน พบว่านักศึกษามี ความพึงพอใจโดยรวมในระดับปานกลาง การจัดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ แบบโครงการทำให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น

อนุศิษฐ์ คณะธรรม (2550:บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความคาดหวังของนักเรียน และแนวทางการพัฒนาการเรียนการสอน ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการ อาชีวศึกษา ภาคตะวันออก มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคาดหวังของนักเรียน หลักสูตร ปวช.ชั้นปีที่ 1 กับ ชั้นปีที่ 3 และศึกษาแนวทางการพัฒนาการเรียนการสอน ตามความ คาดหวังของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า ความคาดหวังของนักเรียน โดยภาพรวมและรายด้านทุก ด้านอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อยดังนี้ คือด้านหลักสูตร ด้านการจัดการเรียน การสอน ด้านการวัดผลประเมินผล ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านแหล่งเรียนรู้ และยังพบว่า ความคาดหวังของนักเรียนไม่แตกต่างกันในภาพรวมและรายด้านตามตัวแปรระดับชั้นปวช.ปีที่ 1 และที่ 3 และผลการวิจัยพบแนวทางการพัฒนาการเรียนการสอน ดังต่อไปนี้ 1. ด้านหลักสูตร: ควรกำหนดเรื่องของความดี และพัฒนาคนให้ครบทั้งด้านความรู้ ความดี และทักษะ เสริมสร้าง

สุขภาพจิตที่สมบูรณ์ สอดคล้องกับนโยบายและปรัชญาทางการศึกษา มีการพัฒนาหลักสูตรร่วมกับภาคเอกชนและสถานประกอบการ เน้นการเรียนรู้ในลักษณะโครงการศึกษาจากสถานการณ์จริง มีการฝึกวิจัยและวางแผนธุรกิจ หลักสูตรควรมีความยืดหยุ่น และปรับเปลี่ยนได้ 2. ด้านการจัดการเรียนการสอน: นักเรียนอาชีวศึกษาต้องสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองได้ ต้องพัฒนาครู จัดให้มีแหล่งเรียนรู้ กระตุ้นให้ครูพัฒนา จัดองค์ความรู้ให้ครูศึกษาด้วยตนเอง พัฒนาครูฝึกในสถานประกอบการ สร้างครูให้เป็นนักค้นคว้าความรู้ ทำระเบียบการฝึกงาน และร่วมมือกับภาคเอกชน 3. ด้านการวัดผลประเมินผล: ครูต้องบูรณาการการวัดและประเมินผลร่วมกัน ประเมินผลต่อเนื่อง และเป็นขั้นเป็นตอน มีวัตถุประสงค์ชัดเจน วัดผลตามสภาพจริงจากชิ้นงานหรือโครงการ 4. ด้านสื่อการเรียนการสอนและนวัตกรรมอาชีวศึกษา: มีสื่ออย่างหลากหลาย ในการเรียนการสอนครูนำนวัตกรรมอาชีวศึกษาไปใช้ให้สอดคล้องกับวิชาที่สอน ครูและผู้บริหารร่วมกันจัดทำแผนงบประมาณ พัฒนาสื่อ ส่งเสริมให้นักเรียนออกฝึกงานในสถานประกอบการจริง และให้การบริการนอกสถานศึกษา ต้องจัดงบประมาณและวัสดุอุปกรณ์ให้นักเรียนรู้พื้นฐานวิชาชีพ และใช้แหล่งเรียนรู้ 5. ด้านแหล่งเรียนรู้: ใช้ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา พัฒนาห้องสมุดและศูนย์บรรณารักษ์ พัฒนาห้องเรียน ห้องพัสดุ ห้องทดลอง โรงฝึกงานและระบบอินเทอร์เน็ต เปิดโอกาสให้ผู้ประสบความสำเร็จในอาชีพ นักเรียน ชุมชน และสถานประกอบการ มีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ โดยใช้ห้องเรียนนอกสถานศึกษา

ไพศาล สรรสวัสดิสุทธิ์ และสุวรรณา คุณดิลกณัฐวสา (2551:บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องแนวทางพัฒนาการเรียนการสอนหลักสูตร รัฐประศาสนศาสตร์บัณฑิต(การปกครองท้องถิ่น) ในมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัญหา และเพื่อหาแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนของหลักสูตร รัฐประศาสนศาสตร์บัณฑิต (การปกครองท้องถิ่น) ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด โดยใช้แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือในการวิจัย เก็บข้อมูลจากอาจารย์ผู้สอนและนักศึกษาจำนวน 136 คนและคณะกรรมการบริหารหลักสูตร ผลการศึกษาพบว่า สภาพการเรียนการสอนโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านบุคลิกของอาจารย์ผู้สอน ด้านปฏิสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา เมื่อพิจารณาจากนักศึกษา ด้านเตรียมการสอน ด้านหลักสูตร ด้านปฏิสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา ส่วนอาจารย์ด้านการดำเนินการสอนและวิธีสอน ด้านการวัดผลประเมินผล ด้านสื่อประกอบการสอน ส่วนปัญหาพบว่าโดยรวมอยู่ในระดับน้อย นักศึกษาไม่กระตือรือร้นในการเรียน สถาบันขาดแหล่งวิชาการสนับสนุน และเวลาเรียนหนักเกินไป นอกจากนี้อาจารย์เห็นว่าปัญหาที่น้อยที่สุดคือห้องเรียนไม่เพียงพอ ส่วนแนวทางในการพัฒนาอาจารย์มีความเห็นว่า ควรมีการจัดสรรโควตาในการศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก การพัฒนาการใช้สื่อควรวีธีศึกษาดูงานและประชุมสมมนาแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ส่วนด้านการวัดผลประเมินผลใช้การศึกษาดูงาน และนักศึกษาเห็นว่าแนวทางในการพัฒนา คือ การศึกษาดูงานในสถานที่จริง จัดสมมนาวิชาการเพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์ และควรมีการจัดกิจกรรมให้นักศึกษาทั้งรุ่น เพื่อสร้างความสามัคคีและ

เครือข่ายในการติดต่อประสานงานในอนาคต ส่วนคณะกรรมการบริหารหลักสูตรมีความเห็นว่าการเรียนการสอนควรมีความเชื่อมโยงกับการปฏิบัติงานจริง ควรส่งเสริมให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็น จัดบุคลากรที่มีความชำนาญมาสอน ปรับปรุงหลักสูตรให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงเสมอ

สนทยา เขมวรัตน์ และธานี คงเพชร (2551:บทคัดย่อ)ได้ทำการวิจัยความคาดหวังของนักศึกษา ต่อการจัดการศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยมีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบระดับความคาดหวังของนักศึกษา ระดับปริญญาโท คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ต่อการจัดการศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ใน 5 ด้าน คือ ด้านหลักสูตร ด้านการบริการทางวิชาการ ด้านอาคารสถานที่ ด้านอาจารย์ผู้สอน และด้านกิจกรรมการสอน โดยจำแนกตามเพศ พื้นความรู้เดิม อาชีพ รายได้ สาขาวิชา ระดับชั้นปี ประเภทของหลักสูตร และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับปริญญาโท คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 186 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการจัดการศึกษา หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยด้านที่มีความพึงพอใจสูงที่สุด คือ ด้านอาจารย์ผู้สอน รองลงมา คือ ด้านกิจกรรมการสอน ด้านหลักสูตร ด้านการบริการทางวิชาการ และ ด้านอาคารสถานที่ ส่วนความคาดหวังของนักศึกษาต่อการจัดการศึกษา หลักสูตรบริหาร ธุรกิจมหาบัณฑิตโดยรวมอยู่ในระดับคาดหวังมาก โดยด้านที่มีความคาดหวังสูงที่สุด คือ ด้านอาจารย์ผู้สอน รองลงมา คือ ด้านกิจกรรมการสอน ด้านการบริการทางวิชาการ ด้านอาคารสถานที่ และด้านหลักสูตร

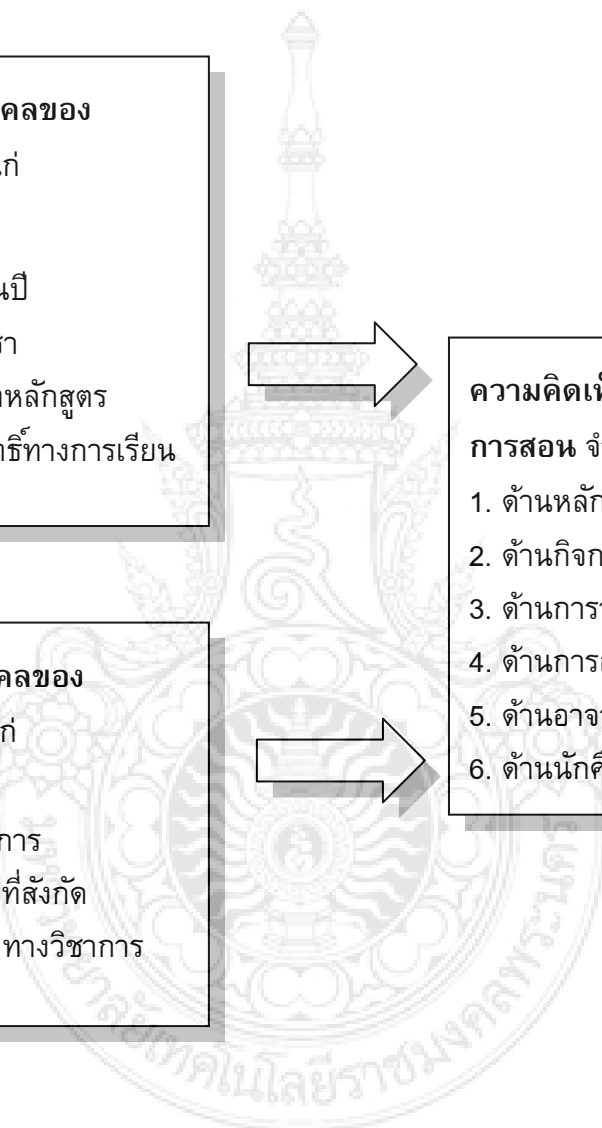
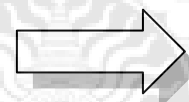
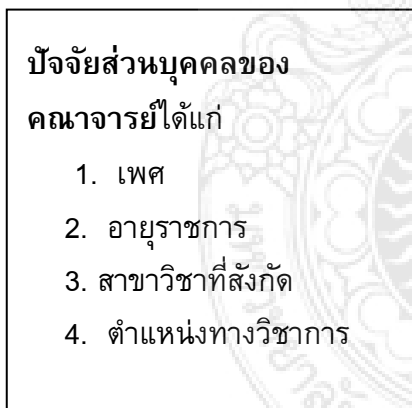
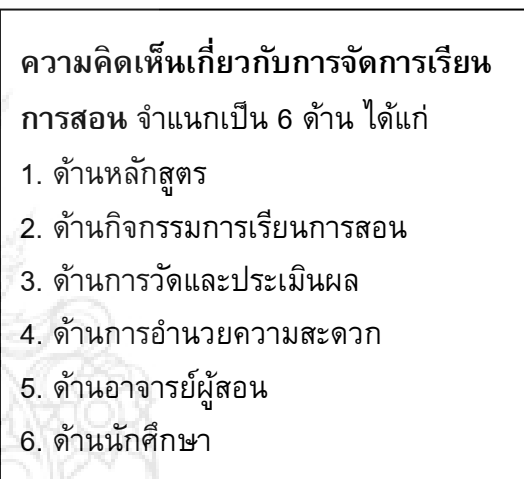
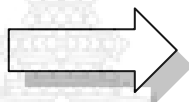
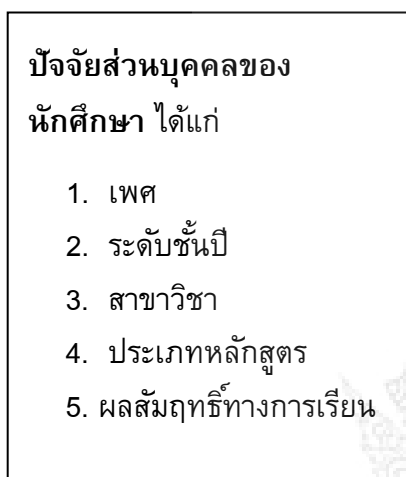
นักศึกษาที่มีเพศ ระดับชั้นปีและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีความคาดหวังเกี่ยวกับการจัดการศึกษา หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต โดยรวม และรายด้านทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 ส่วนนักศึกษาที่มีสาขาวิชาต่างกัน มีความคาดหวังต่อการจัดการศึกษา หลักสูตรบริหาร ธุรกิจมหาบัณฑิต โดยรวม ด้านหลักสูตร และด้านอาคารสถานที่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 และนักศึกษาที่มีพื้นความรู้ และรายได้ต่างกัน มีความคาดหวังเกี่ยวกับการจัดการศึกษา หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ด้านหลักสูตร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 แต่ นักศึกษาที่มีอาชีพ และประเภทของหลักสูตรต่างกัน มีความคาดหวังต่อการจัดการศึกษา หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต โดยรวม และรายด้านทุกด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทำให้สรุปกรอบแนวคิดในการวิจัยได้ดังนี้

ตัวแปรอิสระ (Independent Variable)

ตัวแปรตาม (Dependent Variable)

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง“การพัฒนาการเรียนการสอน คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร” เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอน คือ การกำหนดประชากร และการเลือกกลุ่มตัวอย่าง การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยมีรายละเอียดแต่ละขั้นตอนดังนี้

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ จำแนกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

1. กลุ่มประชากรนักศึกษา คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 2,461 คน จำแนกตามสาขาวิชา ได้ดังนี้ สาขาวิชาการเงิน จำนวน 207 คน สาขาวิชาการจัดการ จำนวน 424 คน สาขาวิชาการตลาด จำนวน 470 คน สาขาวิชาการบัญชี จำนวน 885 คน สาขาวิชาสารสนเทศ จำนวน 420 คน ภาษาอังกฤษธุรกิจ จำนวน 85 คน (สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน, กรกฎาคม 2553)

2. กลุ่มประชากรคณาจารย์ คือ คณาจารย์ที่ทำการสอน ณ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 100 คน (สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน, กรกฎาคม 2553)

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ จำแนกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามสาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาการเงิน จำนวน 29 คน สาขาวิชาการจัดการ จำนวน 60 คน สาขาวิชาการตลาด จำนวน 66 คน สาขาวิชาการบัญชี จำนวน 124 คน สาขาวิชาสารสนเทศ จำนวน 59 คน ภาษาอังกฤษธุรกิจ จำนวน 12 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 350 คน ประเมินขนาดตัวอย่างด้วย สูตร Yamane' (ชานินทร์ ศิลป์จารุ,2547:36) ณ ระดับความเชื่อมั่น 95 % ยอมให้เกิดความคลาดเคลื่อนได้ 5 % สุ่มตัวอย่างด้วยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) มีสาขาวิชาของนักศึกษาเป็นชั้น (Strata)

ขนาดตัวอย่าง

ประมาณขนาดตัวอย่างด้วย สูตร Yamané' (ยานินทร์ ศิลป์จารุ, 2547:36)
ณ ระดับความเชื่อมั่น 95 % ยอมให้เกิดความคลาดเคลื่อนได้ 5 %

$$n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

n แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N แทน ขนาดของประชากร = 2,461 คน

e แทน ความคลาดเคลื่อนจากการสุ่มตัวอย่างที่ยอมให้เกิดขึ้นได้ = 5%

$$n = \frac{2461}{1 + 2461(.05)^2}$$

$$n = 345$$

ดังนั้นจำนวนขนาดตัวอย่างนักศึกษาที่ใช้ได้คืออย่างน้อย 345 คน

การสุ่มตัวอย่าง

สุ่มตัวอย่างด้วยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) มีคณะวิชาของนักศึกษาเป็นชั้น (Strata) และใช้ห้องเรียนของนักศึกษา เป็นหน่วยในการสุ่ม ปรากฏจำนวนกลุ่มตัวอย่าง ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง(นักศึกษา)ที่ใช้ในการวิจัย

สาขาวิชา	ประชากร (คน)	กลุ่มตัวอย่าง (คน)
การเงิน	207	29
การจัดการ	424	60
การตลาด	470	66
การบัญชี	885	124
ภาษาอังกฤษธุรกิจ	85	12
สารสนเทศ	420	59
รวม	7,043	350

2. กลุ่มตัวอย่างคณาจารย์ที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ คณาจารย์ที่ทำการสอน ณ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 50 คน ประมาณขนาดตัวอย่างด้วย สูตร Yamane' (ชาตินินทร์ ศิลป์จารุ,2547:36) ณ ระดับความเชื่อมั่น 90 % ยอมให้เกิดความคลาดเคลื่อนได้ 10 % สุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย(Simple Random Sampling)

ขนาดตัวอย่าง

ประมาณขนาดตัวอย่างด้วย สูตร Yamane' (ชาตินินทร์ ศิลป์จารุ,2547:36) ณ ระดับความเชื่อมั่น 90 % ยอมให้เกิดความคลาดเคลื่อนได้ 10 %

$$n = \frac{N}{1+N(e)^2}$$

n แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N แทน ขนาดของประชากร = 100 คน

e แทน ความคลาดเคลื่อนจากการสุ่มตัวอย่างที่ยอมให้เกิดขึ้นได้ =10%

$$n = \frac{100}{1+100(.10)^2}$$

$$n = 50$$

ดังนั้นจำนวนขนาดตัวอย่างคณาจารย์ที่ใช้ได้คืออย่างน้อย 50 คน

การสุ่มตัวอย่าง

สุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย(Simple Random Sampling) ใช้คณาจารย์ที่ทำการสอน ณ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เป็นหน่วยในการสุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

1. แบบสัมภาษณ์ ความคิดเห็นของหัวหน้าสาขาวิชาต่างๆ ในคณะบริหารธุรกิจเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน ของคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง

2. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษา เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนของคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ประกอบด้วย 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของนักศึกษา เป็นแบบสอบถามปลายปิด

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษา เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนของ คณะบริหารธุรกิจ มีลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Five – points rating scales) จำนวน 90 ข้อ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนของคณะบริหารธุรกิจ เป็นแบบสอบถามปลายเปิด

2. แบบสอบถามความคิดเห็นของอาจารย์ เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนของคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ประกอบด้วย 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของอาจารย์ เป็นแบบสอบถามปลายปิด

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นของอาจารย์ เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนของคณะบริหารธุรกิจ มีลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Five – points rating scales) จำนวน 90 ข้อ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนของคณะบริหารธุรกิจ เป็นแบบสอบถามปลายเปิด

วิธีดำเนินการสร้างเครื่องมือ

1. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษา เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ของคณะบริหารธุรกิจ ประกอบด้วย 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของนักศึกษา ผู้วิจัยดำเนินการสอบถามเกี่ยวกับคุณลักษณะของนักศึกษา ได้แก่ เพศ ระดับชั้นปี สาขาวิชา ประเภทหลักสูตร และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของนักศึกษา เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนของคณะบริหารธุรกิจ เป็นแบบสอบถามปลายปิด ซึ่งสอบถามเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนของคณะบริหารธุรกิจ จำนวน 90 ข้อ โดยมีขั้นตอนการสร้างเครื่องมือดังนี้

1. ศึกษานิยามศัพท์เฉพาะ เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ การจัดการเรียนการสอน เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม โดยจำแนกการจัดการเรียนการสอนเป็น 6 ด้าน คือ ด้านหลักสูตร ด้านกิจกรรมการสอน ด้านการวัดผลประเมินผล ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านอาจารย์ผู้สอน และด้านนักศึกษา

2. ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามวัดทัศนคติ (ลัวัน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538:160) เพื่อดำเนินการสร้างข้อคำถาม เกี่ยวกับการเรียนการสอนในแต่ละด้าน ดังนี้ ด้านหลักสูตร จำนวน 15 ข้อ ด้านกิจกรรมการสอน จำนวน 15 ข้อ ด้านการวัดผลประเมินผล จำนวน 15 ข้อ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก จำนวน 15 ข้อ ด้านอาจารย์ผู้สอน จำนวน 15 ข้อ และด้านนักศึกษา จำนวน 15 ข้อ รวมทั้งสิ้นจำนวน 90 ข้อ

3. นำแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษา เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนของคณะบริหารธุรกิจจำนวน 90 ข้อ ดังกล่าวไปตรวจหาคุณภาพเบื้องต้นของแบบสอบถาม โดยการหาค่าความเที่ยงตรง (Validity) ของข้อคำถาม ด้วยการคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Consistency: IOC) เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมด้านเนื้อหา จำนวนข้อคำถาม และภาษาที่ใช้จากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุภัทรา โกไศยกานนท์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธานี คงเพ็ชร์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดวงใจ เขมวรัตน์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรประภา แสงสินเจริญชัย และอาจารย์สมใจ ฉินธนะปทุมพร เลือกเฉพาะข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC.) ตั้งแต่ 0.5 เป็นต้นไป(ภาคผนวก ก) ได้จำนวนข้อคำถามทั้งสิ้น 90 ข้อ โดยมีรายละเอียดดังนี้ ด้านหลักสูตร จำนวน 15 ข้อ ด้านกิจกรรมการสอน จำนวน 15 ข้อ ด้านการวัดผลประเมินผล จำนวน 15 ข้อ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก จำนวน 15 ข้อ ด้านอาจารย์ผู้สอน จำนวน 15 ข้อ และด้านนักศึกษา จำนวน 15 ข้อ

4. กำหนดเกณฑ์การตรวจให้คะแนนแบบสอบถาม ความคิดเห็นของนักศึกษา เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนของคณะบริหารธุรกิจโดยมีการระบุคะแนนดังนี้

คะแนน	ความหมาย
5	หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อคำถามนั้นในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อคำถามนั้นในระดับมาก
3	หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อคำถามนั้นในระดับปานกลาง
2	หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อคำถามนั้นในระดับน้อย
1	หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อคำถามนั้นในระดับน้อยที่สุด

5. นำแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษา เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนของคณะบริหารธุรกิจจำนวน 90 ข้อ ซึ่งได้ผ่านการปรับปรุงแก้ไขให้มีคุณภาพแล้ว ไปทำการทดลองใช้ (Try Out) กับนักศึกษา ที่ไม่ได้รับการสุ่มเป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน ตรวจสอบความสมบูรณ์แบบสอบถามที่ได้ นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์แล้ว ตรวจให้คะแนน และดำเนินการหาคุณภาพของแบบสอบถาม ได้แก่ ค่าอำนาจจำแนก โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่างค่าคะแนนรายข้อกับคะแนนรวมทั้งฉบับ และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามชุดนี้ (Reliability) โดยการคำนวณ หาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach, 1970) พบว่า แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษา เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนของคณะบริหารธุรกิจ มีค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) และค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค ดังตารางที่ 2 (ภาคผนวก ก)

ตารางที่ 2 แสดงค่าคุณภาพของแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษา เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน

แบบสอบถาม	ค่าอำนาจจำแนก	ค่าความเชื่อมั่น
1. ด้านหลักสูตร	0.20 – 0.60	0.61
2. ด้านกิจกรรมการสอน	0.51 – 0.76	0.93
3. ด้านการวัดผลประเมินผล	0.47 – 0.74	0.89
4. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	0.63 - 0.74	0.94
5. ด้านอาจารย์ผู้สอน	0.28 – 0.78	0.89
6. ด้านนักศึกษา	0.37 - 0.84	0.94
รวมทั้งฉบับ	0.20 - 0.84	0.92

6. กำหนดเกณฑ์การแปลความหมายคะแนนของแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษา เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ของคณะบริหารธุรกิจ โดยอาศัยเกณฑ์การแปลความหมายคะแนน ของบุญชม ศรีสะอาด (2535:100) ซึ่งมีการกำหนดเกณฑ์ ดังนี้

ช่วงคะแนน	การแปลความหมาย
4.51 – 5.00	หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อคำถามนั้นในระดับมากที่สุด
3.51 – 4.50	หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อคำถามนั้นในระดับมาก
2.51 – 3.50	หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อคำถามนั้นในระดับปานกลาง
1.51 – 2.50	หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อคำถามนั้นในระดับน้อย
1.00 – 1.50	หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อคำถามนั้นในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะของนักศึกษา เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ของคณะบริหารธุรกิจ เป็นแบบสอบถามปลายเปิด ให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระ

7. นำแบบสอบถามที่มีคุณภาพแล้ว มาจัดทำเป็นชุดแบบสอบถาม โดยเพิ่มจำนวนแบบสอบถาม ประมาณ 15% เพื่อป้องกันความคลาดเคลื่อน จากการเก็บข้อมูลได้น้อยกว่าจำนวนตัวอย่างที่คำนวณได้ โดยใช้แบบสอบถามจำนวน 403 ชุด

2. แบบสอบถามความคิดเห็นของคณาจารย์ เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ของคณะบริหารธุรกิจ ประกอบด้วย 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของคณาจารย์ ผู้วิจัยดำเนินการสอบถามเกี่ยวกับคุณลักษณะของอาจารย์ ได้แก่ เพศ อายุราชการ สาขาวิชาที่สังกัด และตำแหน่งทางวิชาการ

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของคณาจารย์ เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนของ คณะบริหารธุรกิจ เป็นแบบสอบถามปลายปิด ซึ่งสอบถามเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนของ คณะบริหารธุรกิจ จำนวน 90 ข้อ โดยมีขั้นตอนการสร้างเครื่องมือดังนี้

1. ศึกษาวิทยานิพนธ์ที่เฉพาะ เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ การจัดการเรียนการสอน เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม โดยทำการจำแนกการจัดการเรียนการสอน เป็น 6 ด้าน คือ ด้านหลักสูตร ด้านกิจกรรมการสอน ด้านการวัดและประเมินผล ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านอาจารย์ผู้สอน และด้านนักศึกษา

2. ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามวัดทัศนคติ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538:160) เพื่อดำเนินการสร้างข้อคำถาม เกี่ยวกับการเรียนการสอนในแต่ละด้าน ดังนี้ ด้านหลักสูตร จำนวน 15 ข้อ ด้านกิจกรรมการสอน จำนวน 15 ข้อ ด้านการวัดผล ประเมินผล จำนวน 15 ข้อ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก จำนวน 15 ข้อ ด้านอาจารย์ผู้สอน จำนวน 15 ข้อ และด้านนักศึกษา จำนวน 15 ข้อ รวมจำนวน 90 ข้อ

3. นำแบบสอบถามความคิดเห็นของคณาจารย์ เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนของคณะบริหารธุรกิจจำนวน 90 ข้อ ดังกล่าวไปตรวจหาคุณภาพเบื้องต้นของแบบสอบถาม โดยการหาค่าความเที่ยงตรง (Validity) ของข้อคำถามด้วยการคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Consistency: IOC) เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมด้านเนื้อหา จำนวนข้อคำถาม และภาษาที่ใช้จากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุภัทรา โกไศยกานนท์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธานี คงเพชร ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดวงใจ เขมวิรัตน์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรประภา แสงสินเจริญชัย และอาจารย์สมใจ ฉินชนะปทุมพร เลือกเฉพาะข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC.) ตั้งแต่ 0.5 เป็นต้นไป(ภาคผนวก ก) ได้จำนวนข้อคำถามทั้งสิ้น 90 ข้อ โดยมีรายละเอียดดังนี้ ด้านหลักสูตร จำนวน 15 ข้อ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน จำนวน 15 ข้อ ด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 15 ข้อ ด้านการอำนวยความสะดวก จำนวน 15 ข้อ ด้านอาจารย์ผู้สอน จำนวน 15 ข้อ และด้านนักศึกษา จำนวน 15 ข้อ

4. กำหนดเกณฑ์การตรวจให้คะแนนแบบสอบถาม ความคิดเห็นของคณาจารย์ เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ของคณะบริหารธุรกิจ โดยมีการระบุคะแนนดังนี้

คะแนน	ความหมาย
5	หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อคำถามนั้นในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อคำถามนั้นในระดับมาก
3	หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อคำถามนั้นในระดับปานกลาง
2	หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อคำถามนั้นในระดับน้อย
1	หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อคำถามนั้นในระดับน้อยที่สุด

5. นำแบบสอบถามความคิดเห็นของคณาจารย์ เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ของคณะบริหารธุรกิจจำนวน 90 ข้อ ซึ่งได้ผ่านการปรับปรุงแก้ไขให้มีคุณภาพแล้ว ไปทำการทดลองใช้ (Try Out) กับคณาจารย์คณะอื่นๆซึ่งไม่ได้รับการสุ่มเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 50 คน ตรวจสอบความสมบูรณ์แบบสอบถามที่ได้ นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์ ตรวจให้คะแนน และดำเนินการตรวจหาคุณภาพของแบบสอบถาม ได้แก่ ค่าอำนาจจำแนก โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่างค่าคะแนนรายข้อกับคะแนนรวมทั้งฉบับ และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามชุดนี้ (Reliability) โดยการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach,1970) พบว่า แบบสอบถามความคิดเห็นของคณาจารย์ เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ของคณะบริหารธุรกิจ มีค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) และค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค ดังตารางที่ 3 (ภาคผนวก ก)

ตารางที่ 3 แสดงค่าคุณภาพของแบบสอบถามความคิดเห็นของคณาจารย์เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน

แบบสอบถาม	ค่าอำนาจจำแนก	ค่าความเชื่อมั่น
1. ด้านหลักสูตร	0.30 – 0.76	0.67
2. ด้านกิจกรรมการสอน	0.56 – 0.89	0.97
3. ด้านการวัดผลประเมินผล	0.22 – 0.84	0.92
4. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	0.40 – 0.78	0.92
5. ด้านอาจารย์ผู้สอน	0.21 – 0.85	0.93
6. ด้านนักศึกษา	0.29 – 0.88	0.93
รวมทั้งฉบับ	0.21 – 0.89	0.96

6. กำหนดเกณฑ์การแปลความหมายคะแนน ของแบบสอบถามความคิดเห็นของคณาจารย์ เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ของคณะบริหารธุรกิจ โดยอาศัยเกณฑ์การแปลความหมายคะแนน ของบุญชม ศรีสะอาด (2535:100) ซึ่งมีการกำหนดเกณฑ์ ดังนี้

ช่วงคะแนน	การแปลความหมาย	
4.51 – 5.00	หมายถึง	ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อคำถามนั้นในระดับมากที่สุด
3.51 – 4.50	หมายถึง	ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อคำถามนั้นในระดับมาก
2.51 – 3.50	หมายถึง	ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อคำถามนั้นในระดับปานกลาง
1.51 – 2.50	หมายถึง	ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อคำถามนั้นในระดับน้อย
1.00 – 1.50	หมายถึง	ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อคำถามนั้นในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะของคณาจารย์ เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ของ คณะบริหารธุรกิจ เป็นแบบสอบถามปลายเปิด ให้คณาจารย์แสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระ

7. นำแบบสอบถามที่มีคุณภาพแล้ว มาจัดทำเป็นชุดแบบสอบถาม โดยเพิ่มจำนวนแบบสอบถาม ประมาณ 15% เพื่อป้องกันความคลาดเคลื่อน จากการเก็บข้อมูลได้น้อยกว่าจำนวนตัวอย่างที่คำนวณได้ โดยใช้แบบสอบถามจำนวน 58 ชุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามจำนวน 403 ชุด แจกให้กับนักศึกษาและแบบสอบถามจำนวน 58 ชุด แจกให้กับคณาจารย์ที่ได้รับการสุ่มเป็นกลุ่มตัวอย่าง และรอรับแบบสอบถามกลับคืน ได้แบบสอบถามกลับคืนมา และทำการตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม พบว่ามีแบบสอบถามที่สมบูรณ์จากกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาจำนวน 387 ชุด คิดเป็นร้อยละ 96.03 และจากกลุ่มตัวอย่างคณาจารย์ จำนวน 50 ชุด คิดเป็นร้อยละ 86.21

2. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความสมบูรณ์แล้วมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์การให้คะแนนที่ได้ระบุไว้

3. นำข้อมูลที่มีคุณภาพแล้ว ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติต่างๆ

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบสภาพการจัดการเรียนการสอน ตามความคิดเห็นของนักศึกษา จำแนกตามตัวแปร เพศ ระดับชั้นปี สาขาวิชา ประเภทหลักสูตร และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ตามความคิดเห็นของคณาจารย์ จำแนกตามตัวแปร เพศ อายุราชการ สาขาวิชาที่สังกัด และตำแหน่งทางวิชาการ ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์ เพื่อคำนวณหาค่า จำนวนและร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean; \bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation ; S.D.) ค่าที่ (t - test for independent sample) การวิเคราะห์ความแปรปรวน (One-Way ANOVA) และการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธี Scheffe's test

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยคำนวณหาค่าสถิติ ดังนี้

1. ค่าสถิติเพื่อการหาคุณภาพของเครื่องมือ

1.1 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC.) (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช,2539:158)

$$IOC = \frac{\sum R}{n}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ค่าดัชนีความสอดคล้อง
	$\sum R$	แทน	ผลรวมของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
	n	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

1.2 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า โดยใช้สูตรค่าสหสัมพันธ์เพียร์สัน (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ,2538:210)

$$r = \frac{n\sum xy - \sum x\sum y}{\sqrt{[n\sum x^2 - (\sum x)^2][n\sum y^2 - (\sum y)^2]}}$$

เมื่อ	r	แทน	ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม
	x	แทน	คะแนนของแบบสอบถามแต่ละข้อ
	y	แทน	คะแนนของแบบสอบถามทั้งฉบับ
	n	แทน	จำนวนตัวอย่าง

1.3 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient alpha) (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ, 2538:200)

$$\alpha = \frac{N}{N-1} \left[1 - \frac{\sum s_i^2}{S^2} \right]$$

เมื่อ α แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
 N แทน จำนวนข้อของแบบสอบถาม
 $\sum s_i^2$ แทน ผลรวมของค่าความแปรปรวนของคะแนนเป็นรายข้อ
 S^2 แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนนแบบสอบถามทั้งฉบับ

2. ค่าสถิติพื้นฐาน

2.1 ค่าร้อยละ (Percentage) (บุญชม ศรีสะอาด, 2535:101)

$$P = \frac{f}{n} \times 100$$

เมื่อ P แทน ค่าร้อยละ
 f แทน จำนวนข้อมูล
 n แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

2.2 ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean; \bar{x}) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538:73)

$$\bar{x} = \frac{\sum X_i}{n}$$

เมื่อ \bar{x} แทน ค่าเฉลี่ย
 $\sum X_i$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 n แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

2.3 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน (S.D.) (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ, 2538:79)

$$S.D. = \sqrt{\frac{n\sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน
 $\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
 $(\sum X)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
 n แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

3. ค่าสถิติสำหรับทดสอบสมมติฐาน

3.1 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม โดยใช้ t - test (t - test for independent sample) เมื่อทดสอบความแปรปรวนของประชากร กลุ่มที่ 1 (σ_1^2) และกลุ่มที่ 2 (σ_2^2) พบว่า $\sigma_1^2 = \sigma_2^2$ ใช้ t - test (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538:100)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\left\{ \frac{(n_1 - 1)S_1^2 + (n_2 - 1)S_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \right\} \left\{ \frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right\}}}$$

$$df = n_1 + n_2 - 2$$

เมื่อ t แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา t-distribution
 \bar{X}_1, \bar{X}_2 แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ
 S_1^2, S_2^2 แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ
 n_1, n_2 แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ

ถ้าพบว่า $\sigma_1^2 \neq \sigma_2^2$ ใช้สูตร (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ, 2538:102)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

$$df = \frac{\left\{ \frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2} \right\}^2}{\frac{\left(\frac{S_1^2}{n_1} \right)^2}{n_1 - 1} + \frac{\left(\frac{S_2^2}{n_2} \right)^2}{n_2 - 1}}$$

- เมื่อ t แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา t - distribution
 \bar{X}_1, \bar{X}_2 แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ
 S_1^2, S_2^2 แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ
 n_1, n_2 แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ

3.2 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่มากกว่า 2 กลุ่ม โดยใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way Analysis of Variance) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538:112)

$$F = \frac{MS_b}{MS_w}$$

- เมื่อ F แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา F - distribution
 MS_b แทน ความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม
 MS_w แทน ความแปรปรวนภายในกลุ่ม

3.3 ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างสองกลุ่ม กรณีที่ค่า F มีนัยสำคัญทางสถิติทำการเปรียบเทียบพหุคูณ ด้วยวิธี Scheffe's test (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ ,2538:140)

$$S = \sqrt{(k-1)F_{(\alpha;df_1,df_2)} \left[MS_E \frac{\sum_{j=1}^k (c_j)^2}{n_j} \right]}$$

- เมื่อ
- S แทน ค่าวิกฤตของ Scheffe'
 - K แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการเปรียบเทียบ
 - $F_{(\alpha;df_1,df_2)}$ แทน ค่า F ที่ได้จากการเปิดตารางการแจกแจงค่า F
 - MS_E แทน ค่าความคลาดเคลื่อนของความแปรปรวน
 - C_j แทน สัมประสิทธิ์ Contrast ขนาดกลุ่มตัวอย่างแต่ละชุด
 - n_j แทน ขนาดกลุ่มตัวอย่างแต่ละชุด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล สำหรับการวิจัยครั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ผู้วิจัย ได้กำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

n	แทน	จำนวนตัวอย่าง
\bar{x}	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ยตัวอย่าง
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานตัวอย่าง
t	แทน	ค่าการแจกแจงที
F	แทน	ค่าการแจกแจงเอฟ
MS	แทน	ค่าความแปรปรวน
SS	แทน	ผลรวมของข้อมูลยกกำลังสอง
df	แทน	องศาแห่งความเป็นอิสระ
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยแบ่งออกเป็น 6 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาจำนวน ร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง

- กลุ่มตัวอย่างนักศึกษา จำแนกตามตัวแปรเกี่ยวกับนักศึกษา ได้แก่ เพศ ระดับชั้นปี สาขาวิชา ประเภทหลักสูตร และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

- กลุ่มตัวอย่างคณาจารย์ จำแนกตามตัวแปรเกี่ยวกับคณาจารย์ ได้แก่ เพศ อายุราชการ สาขาวิชาที่สังกัด และตำแหน่งทางวิชาการ

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักศึกษาและคณาจารย์เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนของคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวม และรายด้านทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการวัดผลประเมินผล ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านอาจารย์ผู้สอน และด้านนักศึกษา

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนของคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามตัวแปร เพศ ระดับชั้นปี สาขาวิชา ประเภทหลักสูตร และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

ตอนที่ 4 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของคณาจารย์เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนของคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามตัวแปร เพศ อายุ ราชการ สาขาวิชาที่สังกัด และตำแหน่งทางวิชาการ

ตอนที่ 5 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ของคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ระหว่างนักศึกษาและคณาจารย์

ตอนที่ 6 ผลการสัมภาษณ์ จากหัวหน้าสาขาวิชาต่างๆ ในคณะบริหารธุรกิจ เกี่ยวกับปัญหาและแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอน ของคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาจำนวน ร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง

- กลุ่มตัวอย่างนักศึกษา จำแนกตามตัวแปรเกี่ยวกับนักศึกษา ได้แก่ เพศ ระดับชั้นปี สาขาวิชา ประเภทหลักสูตร และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ดังแสดงผลในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 แสดงจำนวน ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษา จำแนกตามตัวแปร เพศ ระดับชั้นปี สาขาวิชา ประเภทหลักสูตร และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

ตัวแปร	ระดับของตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ	ชาย	88	22.70
	หญิง	299	77.30
	รวม	387	100.00
2. ระดับชั้นปี	ชั้นปีที่ 1	76	19.6
	ชั้นปีที่ 2	61	15.8
	ชั้นปีที่ 3	170	43.9
	ชั้นปีที่ 4	80	20.7
	รวม	387	100.00

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ตัวแปร	ระดับของตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
3. สาขาวิชา	การเงิน	30	7.8
	การจัดการ	60	15.5
	การตลาด	66	17.1
	การบัญชี	150	38.8
	ภาษาอังกฤษธุรกิจ	22	5.7
	เทคโนโลยีสารสนเทศ	59	15.2
รวม		387	100.00
4. ประเภทหลักสูตร	ปริญญาตรี 4 ปี	255	65.9
	หลักสูตรเทียบโอน	132	34.1
รวม		387	100.00
5. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	ต่ำกว่า 2.5	57	14.7
	ตั้งแต่ 2.5 ขึ้นไป	330	85.3
รวม		387	100.00

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่านักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาเพศหญิงจำนวน 299 คน คิดเป็นร้อยละ 77.30 ระดับชั้นปี ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 170 คน คิดเป็นร้อยละ 43.90 สาขาวิชาส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี จำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 38.80 ประเภทหลักสูตรส่วนใหญ่เป็นนักศึกษاپริญญาตรี 4 ปี จำนวน 255 คน คิดเป็นร้อยละ 65.90 และส่วนใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ตั้งแต่ 2.5 ขึ้นไป จำนวน 330 คน คิดเป็นร้อยละ 85.30

- กลุ่มตัวอย่างคณาจารย์ จำแนกตามตัวแปรเกี่ยวกับคณาจารย์ ได้แก่ เพศ อายุราชการ สาขาวิชาที่สังกัด และตำแหน่งทางวิชาการ ดังแสดงผลใน ตารางที่ 5

ตารางที่ 5 แสดงจำนวน ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างคณาจารย์ จำแนกตามตัวแปร เพศ อายุราชการ สาขาวิชาที่สังกัด และตำแหน่งทางวิชาการ

ตัวแปร	ระดับของตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ	ชาย	14	28.0
	หญิง	36	72.0
รวม		50	100.00
2. อายุราชการ	ต่ำกว่า 10 ปี	6	12.0
	10 ปีขึ้นไป	44	88.0
รวม		50	100.00
3. สาขาวิชา	การเงิน	2	4.0
	การจัดการ	14	28.0
	การตลาด	6	12.0
	การบัญชี	20	40.0
	ภาษาอังกฤษธุรกิจ	2	4.0
	เทคโนโลยีสารสนเทศ	6	12.0
รวม		50	100.00
4. ตำแหน่งทางวิชาการ	อาจารย์	30	60.0
	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	20	40.0
รวม		50	100.00

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่าคณาจารย์ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นอาจารย์เพศหญิง จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 72.00 อายุราชการ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุราชการ 10 ปีขึ้นไป จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 88.00 สาขาวิชาที่สังกัดส่วนใหญ่สังกัดสาขาวิชาการบัญชี จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00 และกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีตำแหน่งทางวิชาการเป็นอาจารย์ จำนวน 30 คนคิดเป็นร้อยละ 60.00

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักศึกษาและคณาจารย์เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ของคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวม และรายด้านทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการวัดผลประเมินผล ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านอาจารย์ผู้สอน และด้านนักศึกษา ดังแสดงผลใน ตารางที่ 6 – ตารางที่ 7

ตารางที่ 6 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนของคณะบริหารธุรกิจ จำแนกเป็นรายด้านและโดยรวมทุกด้าน

ความคิดเห็นของนักศึกษา เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน	\bar{x}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ด้านหลักสูตร	3.26	0.41	เห็นด้วยในระดับปานกลาง
ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	3.77	0.65	เห็นด้วยในระดับมาก
ด้านการวัดผลประเมินผล	3.68	0.59	เห็นด้วยในระดับมาก
ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	3.31	0.80	เห็นด้วยในระดับปานกลาง
ด้านอาจารย์ผู้สอน	3.77	0.60	เห็นด้วยในระดับมาก
ด้านนักศึกษา	2.73	0.75	เห็นด้วยในระดับปานกลาง
โดยรวม	3.42	0.40	เห็นด้วยในระดับปานกลาง

จากตารางที่ 6 แสดงให้เห็นว่า ระดับความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ของคณะบริหารธุรกิจ ด้านที่นักศึกษาเห็นด้วยสูงสุด คือ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอนและด้านอาจารย์ผู้สอน มีค่า $\bar{x} = 3.77$ S.D. = 0.6 รองลงมา คือ ด้านการวัดผลประเมินผล มีค่า $\bar{x} = 3.68$ S.D. = 0.59 และ ด้านที่เห็นด้วยน้อยที่สุด คือ ด้านนักศึกษา มีค่า $\bar{x} = 2.73$ S.D. = 0.75

ตารางที่ 7 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของคณาจารย์เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนของคณะบริหารธุรกิจ จำแนกเป็นรายด้านและโดยรวมทุกด้าน

ความคิดเห็นของคณาจารย์ เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน	\bar{x}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ด้านหลักสูตร	3.22	0.38	เห็นด้วยในระดับปานกลาง
ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	4.21	0.67	เห็นด้วยในระดับมาก
ด้านการวัดผลประเมินผล	3.93	0.57	เห็นด้วยในระดับมาก
ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	2.73	0.71	เห็นด้วยในระดับปานกลาง
ด้านอาจารย์ผู้สอน	4.07	0.66	เห็นด้วยในระดับมาก
ด้านนักศึกษา	2.66	0.75	เห็นด้วยในระดับปานกลาง
โดยรวม	3.47	0.45	เห็นด้วยในระดับปานกลาง

จากตารางที่ 7 แสดงให้เห็นว่า ความคิดเห็นของคณาจารย์เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ของคณะบริหารธุรกิจ ด้านที่คณาจารย์เห็นด้วยสูงสุด คือ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน มีค่า $\bar{x} = 4.21$ S.D. = 0.67 รองลงมา คือ ด้านอาจารย์ผู้สอน มีค่า $\bar{x} = 4.07$ S.D. = 0.66 และด้านที่เห็นด้วยน้อยที่สุด คือ ด้านนักศึกษา มีค่า $\bar{x} = 2.66$ S.D. = 0.75

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนของคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามตัวแปร เพศ ระดับชั้นปี สาขาวิชา ประเภทหลักสูตร และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ดังแสดงผลในตารางที่ 8 – ตารางที่ 24

ตารางที่ 8 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน
จำแนกตามตัวแปรเพศ เป็นรายด้านและโดยรวม

ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน	เพศ	n	\bar{x}	S.D.	t
ด้านหลักสูตร	ชาย	88	3.28	0.43	0.65
	หญิง	299	3.25	0.41	
ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	ชาย	88	3.72	0.66	0.82
	หญิง	299	3.78	0.64	
ด้านการวัดผลประเมินผล	ชาย	88	3.69	0.61	0.27
	หญิง	299	3.67	0.58	
ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	ชาย	88	3.45	0.72	2.02
	หญิง	299	3.26	0.82	
ด้านอาจารย์ผู้สอน	ชาย	88	3.70	0.69	1.33
	หญิง	299	3.79	0.56	
ด้านนักศึกษา	ชาย	88	2.66	0.74	0.98
	หญิง	299	2.75	0.75	
โดยรวม	ชาย	88	3.42	0.46	0.05
	หญิง	299	3.42	0.39	

จากตารางที่ 8 แสดงให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน จำแนกตามตัวแปรเพศ ทั้งโดยรวมและรายด้าน ด้วยค่า t - test for independent sample พบว่า นักศึกษาเพศชายและเพศหญิง มีคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน โดยรวม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 แต่เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนของนักศึกษาในแต่ละด้าน พบว่า ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยนักศึกษาชาย มีคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สูงกว่านักศึกษาหญิง ส่วนด้านหลักสูตร ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการวัดผลประเมินผล ด้านอาจารย์ผู้สอนและด้านนักศึกษาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 9 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน
จำแนกตามตัวแปร ระดับชั้นปี เป็นรายด้านและโดยรวม

ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับ การจัดการเรียนการสอน	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F
ด้านหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	3	2.74	0.91	5.53*
	ภายในกลุ่ม	383	63.16	0.17	
	รวม	386	65.90		
ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	3	9.23	3.08	7.73*
	ภายในกลุ่ม	383	152.37	0.40	
	รวม	386	161.59		
ด้านการวัดผลประเมินผล	ระหว่างกลุ่ม	3	5.08	1.69	5.05*
	ภายในกลุ่ม	383	128.39	0.34	
	รวม	386	133.46		
ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	ระหว่างกลุ่ม	3	8.67	2.89	4.65*
	ภายในกลุ่ม	383	238.04	.62	
	รวม	386	246.71		
ด้านอาจารย์ผู้สอน	ระหว่างกลุ่ม	3	2.86	0.95	2.72*
	ภายในกลุ่ม	383	134.09	0.35	
	รวม	386	136.95		
ด้านนักศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	3	2.98	0.99	1.79
	ภายในกลุ่ม	383	213.21	0.56	
	รวม	386	216.19		
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	3	1.75	0.58	3.64*
	ภายในกลุ่ม	383	61.40	0.16	
	รวม	386	63.15		

จากตารางที่ 9 แสดงให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน โดยรวม และรายด้าน จำแนกตามตัวแปรระดับชั้นปี ด้วยค่า F - test พบว่า นักศึกษาที่มีระดับชั้นปีต่างกัน มีคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านหลักสูตร ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการ

วัดผลประเมินผล ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านอาจารย์ผู้สอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

เมื่อพบว่า คะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน โดยรวม ด้านหลักสูตร ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการวัดผลประเมินผล ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านอาจารย์ผู้สอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 ผู้วิจัยจึงดำเนินการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธี Scheffe's test ปรากฏผลดังตารางที่ 10 - ตารางที่ 15

ตารางที่ 10 แสดงการเปรียบเทียบพหุคูณ (Scheffe's) ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน โดยรวม จำแนกตามระดับชั้นปี

ระดับชั้นปี (\bar{x})	ชั้นปีที่ 1 (3.43)	ชั้นปีที่ 2 (3.53)	ชั้นปีที่ 3 (3.35)	ชั้นปีที่ 4 (3.47)
ชั้นปีที่ 1 (3.43)	-	0.10	0.08	0.04
ชั้นปีที่ 2 (3.53)		-	0.18*	0.06
ชั้นปีที่ 3 (3.35)			-	0.12
ชั้นปีที่ 4 (3.47)				-

จากตารางที่ 10 แสดงให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน โดยรวม ของนักศึกษาที่มีระดับชั้นปีต่างกัน เป็นรายคู่ด้วยวิธี Scheffe's test พบว่า นักศึกษาระดับชั้นปีที่ 2 มี คะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน โดยรวม แตกต่างกับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 2 มีคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน โดยรวม สูงกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 3

ตารางที่ 11 แสดงการเปรียบเทียบพหุคูณ (Scheffe's) ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ด้านหลักสูตร จำแนกตามระดับชั้นปี

ระดับชั้นปี (\bar{x})	ชั้นปีที่ 1 (3.38)	ชั้นปีที่ 2 (3.35)	ชั้นปีที่ 3 (3.20)	ชั้นปีที่ 4 (3.18)
ชั้นปีที่ 1 (3.38)	-	0.03	0.18*	0.20*
ชั้นปีที่ 2 (3.35)		-	0.15	0.17
ชั้นปีที่ 3 (3.20)			-	0.02
ชั้นปีที่ 4 (3.18)				-

จากตารางที่ 11 แสดงให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ด้านหลักสูตร ของนักศึกษาที่มีระดับชั้นปีต่างกัน เป็นรายคู่ด้วยวิธี Scheffe's test พบว่า นักศึกษาระดับชั้นปีที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ย ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ด้านหลักสูตร แตกต่างกับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ด้านหลักสูตร สูงกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4

ตารางที่ 12 แสดงการเปรียบเทียบพหุคูณ (Scheffe's) ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน จำแนกตามระดับชั้นปี

ระดับชั้นปี (\bar{x})	ชั้นปีที่ 1 (3.68)	ชั้นปีที่ 2 (3.96)	ชั้นปีที่ 3 (3.64)	ชั้นปีที่ 4 (3.97)
ชั้นปีที่ 1 (3.68)	-	0.28	0.04	0.29*
ชั้นปีที่ 2 (3.96)		-	0.32*	0.01
ชั้นปีที่ 3 (3.64)			-	0.33*
ชั้นปีที่ 4 (3.97)				-

จากตารางที่ 12 แสดงให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ของนักศึกษาที่มีระดับชั้นปีต่างกัน เป็นรายคู่ด้วยวิธี Scheffe's test พบว่า นักศึกษาระดับชั้นปีที่ 4 มีคะแนนเฉลี่ย ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน แตกต่างกับนักศึกษาชั้นปีที่ 1

และชั้นปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 4 มีคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน สูงกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 3 และนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 2 มีคะแนนเฉลี่ย ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน แตกต่างกับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 2 มีคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน สูงกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 3

ตารางที่ 13 แสดงการเปรียบเทียบพหุคูณ (Scheffe's) ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ด้านการวัดผลประเมินผล จำแนกตามระดับชั้นปี

ระดับชั้นปี (\bar{x})	ชั้นปีที่ 1 (3.70)	ชั้นปีที่ 2 (3.85)	ชั้นปีที่ 3 (3.56)	ชั้นปีที่ 4 (3.77)
ชั้นปีที่ 1 (3.70)	-	0.15	0.14	0.07
ชั้นปีที่ 2 (3.85)		-	0.29*	0.08
ชั้นปีที่ 3 (3.56)			-	0.21
ชั้นปีที่ 4 (3.77)				-

จากตารางที่ 13 แสดงให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ด้านการวัดผลประเมินผล ของนักศึกษาที่มีระดับชั้นปีต่างกัน เป็นรายคู่ ด้วยวิธี Scheffe's test พบว่า นักศึกษาระดับชั้นปีที่ 2 มีคะแนนเฉลี่ย ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ด้านการวัดผลประเมินผล แตกต่างกับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 2 มีคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ด้านการวัดผลประเมินผล สูงกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 3

ตารางที่ 14 แสดงการเปรียบเทียบพหุคูณ (Scheffe's) ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก จำแนกตามระดับชั้นปี

ระดับชั้นปี (\bar{x})	ชั้นปีที่ 1 (3.52)	ชั้นปีที่ 2 (3.48)	ชั้นปีที่ 3 (3.17)	ชั้นปีที่ 4 (3.26)
ชั้นปีที่ 1 (3.52)	-	0.04	0.35*	0.26
ชั้นปีที่ 2 (3.48)		-	0.31	0.22
ชั้นปีที่ 3 (3.17)			-	0.09
ชั้นปีที่ 4 (3.26)				-

จากตารางที่ 14 แสดงให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ของนักศึกษาที่มีระดับชั้นปีต่างกัน เป็นรายคู่ด้วยวิธี Scheffe's test พบว่า นักศึกษาระดับชั้นปีที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ย ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก แตกต่างกับนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สูงกว่านักศึกษาระดับชั้นปีที่ 3

ตารางที่ 15 แสดงการเปรียบเทียบพหุคูณ (Scheffe's) ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ด้านอาจารย์ผู้สอน จำแนกตามระดับชั้นปี

ระดับชั้นปี (\bar{x})	ชั้นปีที่ 1 (3.70)	ชั้นปีที่ 2 (3.88)	ชั้นปีที่ 3 (3.71)	ชั้นปีที่ 4 (3.89)
ชั้นปีที่ 1 (3.70)	-	0.18	0.01	0.19*
ชั้นปีที่ 2 (3.88)		-	0.17	0.01
ชั้นปีที่ 3 (3.71)			-	0.18
ชั้นปีที่ 4 (3.89)				-

จากตารางที่ 15 แสดงให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ด้านอาจารย์ผู้สอน ของนักศึกษาที่มีระดับชั้นปีต่างกัน เป็นรายคู่ด้วยวิธี Scheffe's test พบว่า นักศึกษาระดับชั้นปีที่ 4 มีคะแนนเฉลี่ย ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการ

จัดการเรียนการสอน ด้านอาจารย์ผู้สอน แตกต่างกับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 4 มีคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ด้านอาจารย์ผู้สอน สูงกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1

ตารางที่ 16 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน จำแนกตามตัวแปร สาขาวิชา เป็นรายด้านและโดยรวม

ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับ การจัดการเรียนการสอน	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F
ด้านหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	5	4.31	0.86	5.34*
	ภายในกลุ่ม	381	61.59	0.16	
	รวม	386	65.90		
ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	5	5.20	1.04	2.53*
	ภายในกลุ่ม	381	156.39	0.41	
	รวม	386	161.59		
ด้านการวัดผลประเมินผล	ระหว่างกลุ่ม	5	6.20	1.24	3.71*
	ภายในกลุ่ม	381	127.27	0.33	
	รวม	386	133.46		
ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	ระหว่างกลุ่ม	5	11.55	2.31	3.74*
	ภายในกลุ่ม	381	235.16	0.62	
	รวม	386	246.71		
ด้านอาจารย์ผู้สอน	ระหว่างกลุ่ม	5	4.16	0.83	2.39*
	ภายในกลุ่ม	381	132.79	0.35	
	รวม	386	136.95		
ด้านนักศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	5	2.65	0.53	0.94
	ภายในกลุ่ม	381	213.55	0.56	
	รวม	386	216.19		
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	5	3.66	0.73	4.69*
	ภายในกลุ่ม	381	59.49	0.16	
	รวม	386	63.15		

จากตารางที่ 16 แสดงให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน โดยรวม และรายด้าน จำแนกตามตัวแปรสาขาวิชา ด้วยค่า F - test พบว่า นักศึกษาที่มีสาขาวิชาต่างกัน มีคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านหลักสูตร ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการวัดผลประเมินผล ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านอาจารย์ผู้สอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

เมื่อพบว่า คะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน โดยรวม ด้านหลักสูตร ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการวัดผลประเมินผล ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านอาจารย์ผู้สอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 ผู้วิจัยจึงดำเนินการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธี Scheffe's test ปรากฏผลดังตารางที่ 17 - ตารางที่ 22

ตารางที่ 17 แสดงการเปรียบเทียบพหุคูณ (Scheffe's) ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน โดยรวม จำแนกตามสาขาวิชา

สาขาวิชา (\bar{x})	การเงิน (3.61)	การจัดการ (3.43)	การตลาด (3.51)	การบัญชี (3.40)	สารสนเทศ (3.24)	ภาษาอังกฤษ ฯ (3.48)
การเงิน (3.61)	-	0.18	0.10	0.21	0.37*	0.13
การจัดการ (3.43)		-	0.08	0.03	0.19	0.05
การตลาด (3.51)			-	0.11	0.27*	0.03
การบัญชี (3.40)				-	0.16	0.08
สารสนเทศ (3.24)					-	0.24
ภาษาอังกฤษ ฯ (3.48)						-

จากตารางที่ 17 แสดงให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน โดยรวม ของนักศึกษาที่มีสาขาวิชาต่างกัน เป็นรายคู่ด้วยวิธี Scheffe's test พบว่า นักศึกษาสาขาวิชาการเงิน และสาขาวิชาการตลาด มีคะแนนเฉลี่ย ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน โดยรวม แตกต่างกับนักศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยนักศึกษาสาขาวิชาการเงิน และสาขาวิชาการตลาด มีคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน โดยรวม สูงกว่า นักศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ

ตารางที่ 18 แสดงการเปรียบเทียบพหุคูณ (Scheffe's) ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ด้านหลักสูตร จำแนกตามสาขาวิชา

สาขาวิชา (\bar{x})	การเงิน (3.42)	การจัดการ (3.29)	การตลาด (3.38)	การบัญชี (3.23)	สารสนเทศ (3.06)	ภาษาอังกฤษ ฯ (3.27)
การเงิน (3.42)	-	0.13	0.04	0.19	0.36	0.15
การจัดการ (3.29)		-	0.09	0.06	0.23	0.02
การตลาด (3.38)			-	0.15	0.32	0.11
การบัญชี (3.23)				-	0.17	0.04
สารสนเทศ (3.06)					-	0.21
ภาษาอังกฤษ ฯ (3.27)						-

จากตารางที่ 18 แสดงให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ด้านหลักสูตร ของนักศึกษาที่มีสาขาวิชาต่างกัน เป็นรายคู่ด้วยวิธี Scheffe's test พบว่า นักศึกษาสาขาวิชาการเงิน และสาขาวิชาการตลาด มีคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็น เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ด้านหลักสูตร แตกต่างกับนักศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยนักศึกษาสาขาวิชาการเงิน และสาขาวิชาการตลาด มีคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ด้านหลักสูตร สูงกว่านักศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ

ตารางที่ 19 แสดงการเปรียบเทียบพหุคูณ (Scheffe's) ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน จำแนกตามสาขาวิชา

สาขาวิชา (\bar{x})	การเงิน (3.95)	การจัดการ (3.73)	การตลาด (3.87)	การบัญชี (3.78)	สารสนเทศ (3.53)	ภาษาอังกฤษ ฯ (3.79)
การเงิน (3.95)	-	0.22	0.08	0.17	0.42	0.16
การจัดการ (3.73)		-	0.14	0.05	0.20	0.06
การตลาด (3.87)			-	0.09	0.34	0.08
การบัญชี (3.78)				-	0.25	0.01
สารสนเทศ (3.53)					-	0.26
ภาษาอังกฤษ ฯ (3.79)						-

จากตารางที่ 19 แสดงให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ระดับความคิดเห็น เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ของนักศึกษาที่มีสาขาวิชา ต่างกัน เป็นรายคู่ด้วยวิธี Scheffe's test พบว่า นักศึกษาสาขาวิชาการเงิน และสาขาวิชา การตลาด มีคะแนนเฉลี่ย ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ด้านกิจกรรมการ เรียนการสอน แตกต่างกับนักศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยนักศึกษาสาขาวิชาการเงินและสาขาวิชาการตลาด มีคะแนนเฉลี่ยระดับ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน สูงกว่านักศึกษา สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ

ตารางที่ 20 แสดงการเปรียบเทียบพหุคูณ (Scheffe's) ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการ จัดการเรียนการสอน ด้านการวัดผลประเมินผล จำแนกตามสาขาวิชา

สาขาวิชา (\bar{x})	การเงิน (3.90)	การจัดการ (3.72)	การตลาด (3.82)	การบัญชี (3.59)	สารสนเทศ (3.49)	ภาษาอังกฤษ ฯ (3.76)
การเงิน (3.90)	-	0.18	0.08	0.31	0.41	0.14
การจัดการ (3.72)		-	0.10	0.13	0.23	0.04
การตลาด (3.82)			-	0.23	0.33	0.06
การบัญชี (3.59)				-	0.10	0.17
สารสนเทศ (3.49)					-	0.27
ภาษาอังกฤษ ฯ (3.76)						-

จากตารางที่ 20 แสดงให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ระดับความคิดเห็น เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ด้านการวัดผลประเมินผล ของนักศึกษาที่มีสาขาวิชาต่างกัน เป็นรายคู่ด้วยวิธี Scheffe's test พบว่า นักศึกษาสาขาวิชาการเงิน และสาขาวิชาการตลาด มี คะแนนเฉลี่ย ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ด้านการวัดผลประเมินผล แตกต่างกับนักศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ นัยสำคัญ 0.05 โดยนักศึกษาสาขาวิชาการเงินและสาขาวิชาการตลาด มีคะแนนเฉลี่ยระดับความ คิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ด้านการวัดผลประเมินผล สูงกว่านักศึกษาสาขาวิชา เทคโนโลยีสารสนเทศ

ตารางที่ 21 แสดงการเปรียบเทียบพหุคูณ (Scheffe's) ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก จำแนกตามสาขาวิชา

สาขาวิชา (\bar{x})	การเงิน (3.65)	การจัดการ (3.18)	การตลาด (3.49)	การบัญชี (3.21)	สารสนเทศ (3.15)	ภาษาอังกฤษ ฯ (3.62)
การเงิน (3.65)	-	0.47	0.16	0.44	0.50	0.03
การจัดการ (3.18)		-	0.31	0.03	0.03	0.44
การตลาด (3.49)			-	0.28	0.34	0.13
การบัญชี (3.21)				-	0.06	0.41
สารสนเทศ (3.15)					-	0.47
ภาษาอังกฤษ ฯ (3.62)						-

จากตารางที่ 21 แสดงให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ของนักศึกษาที่มีสาขาวิชาต่างกัน เป็นรายคู่ด้วยวิธี Scheffe's test พบว่า นักศึกษาสาขาวิชาการเงิน มีคะแนนเฉลี่ย ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก แตกต่างกับนักศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยนักศึกษาสาขาวิชาการเงิน มีคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็น เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สูงกว่านักศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ

ตารางที่ 22 แสดงการเปรียบเทียบพหุคูณ (Scheffe's) ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ด้านอาจารย์ผู้สอน จำแนกตามสาขาวิชา

สาขาวิชา (\bar{x})	การเงิน (3.96)	การจัดการ (3.77)	การตลาด (3.88)	การบัญชี (3.76)	สารสนเทศ (3.57)	ภาษาอังกฤษ ฯ (3.73)
การเงิน (3.96)	-	0.19	0.08	0.20	0.39	0.23
การจัดการ (3.77)		-	0.11	0.01	0.20	0.04
การตลาด (3.88)			-	0.12	0.31	0.15
การบัญชี (3.76)				-	0.19	0.03
สารสนเทศ (3.57)					-	0.16
ภาษาอังกฤษ ฯ (3.73)						-

จากตารางที่ 22 แสดงให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ระดับความคิดเห็น เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ด้านอาจารย์ผู้สอน ของนักศึกษาที่มีสาขาวิชาต่างกัน เป็นรายคู่ด้วยวิธี Scheffe's test พบว่า นักศึกษาสาขานิติศาสตร์ มีคะแนนเฉลี่ย ระดับความคิดเห็น เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ด้านอาจารย์ผู้สอน แตกต่างกับนักศึกษาสาขานิติศาสตร์เทคโนโลยี สารสนเทศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยนักศึกษานิติศาสตร์ มีคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็น เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ด้านอาจารย์ผู้สอน สูงกว่า นักศึกษานิติศาสตร์เทคโนโลยีสารสนเทศ

ตารางที่ 23 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน จำแนกตามตัวแปรประเภทหลักสูตร เป็นรายด้านและโดยรวม

ความคิดเห็นของนักศึกษา เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน	ประเภทหลักสูตร	n	\bar{x}	S.D.	t
ด้านหลักสูตร	ปริญญาตรี 4 ปี	255	3.24	0.40	0.86
	หลักสูตรเทียบโอน	132	3.28	0.45	
ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	ปริญญาตรี 4 ปี	255	3.65	0.63	4.97*
	หลักสูตรเทียบโอน	132	3.99	0.62	
ด้านการวัดผลประเมินผล	ปริญญาตรี 4 ปี	255	3.60	0.58	3.56*
	หลักสูตรเทียบโอน	132	3.82	0.58	
ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	ปริญญาตรี 4 ปี	255	3.28	0.77	1.03
	หลักสูตรเทียบโอน	132	3.36	0.85	
ด้านอาจารย์ผู้สอน	ปริญญาตรี 4 ปี	255	3.70	0.61	3.54*
	หลักสูตรเทียบโอน	132	3.92	0.54	
ด้านนักศึกษา	ปริญญาตรี 4 ปี	255	2.74	0.72	0.08
	หลักสูตรเทียบโอน	132	2.73	0.80	
โดยรวม	ปริญญาตรี 4 ปี	255	3.37	0.39	3.50*
	หลักสูตรเทียบโอน	132	3.52	0.41	

จากตารางที่ 23 แสดงให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นของ นักศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน จำแนกตามตัวแปรประเภทหลักสูตร ทั้งโดยรวมและ รายด้าน ด้วยค่า t - test for independent sample พบว่า นักศึกษาหลักสูตรปริญญาตรี 4 ปีและ หลักสูตรเทียบโอน มีคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน โดยรวม

แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยนักศึกษาหลักสูตรเทียบโอน มีคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน โดยรวม สูงกว่านักศึกษาหลักสูตรปริญญาตรี 4 ปี และเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนของนักศึกษาในแต่ละด้าน พบว่า ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการวัดผลประเมินผล และด้านอาจารย์ผู้สอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยนักศึกษาหลักสูตรเทียบโอน มีคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการวัดผลประเมินผล และด้านอาจารย์ผู้สอน สูงกว่านักศึกษาหลักสูตรปริญญาตรี 4 ปี ส่วนด้านหลักสูตร ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านนักศึกษา แตกต่างกันอย่างไรไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 24 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน จำแนกตามตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นรายด้านและโดยรวม

ความคิดเห็นของนักศึกษา เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน	ผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน	n	\bar{x}	S.D.	t
ด้านหลักสูตร	ต่ำกว่า 2.5	57	3.25	.45	0.22
	ตั้งแต่ 2.5 ขึ้นไป	330	3.26	.41	
ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	ต่ำกว่า 2.5	57	3.77	.69	0.09
	ตั้งแต่ 2.5 ขึ้นไป	330	3.77	.64	
ด้านการวัดผลประเมินผล	ต่ำกว่า 2.5	57	3.74	.63	0.86
	ตั้งแต่ 2.5 ขึ้นไป	330	3.66	.58	
ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	ต่ำกว่า 2.5	57	3.42	.81	1.19
	ตั้งแต่ 2.5 ขึ้นไป	330	3.29	.80	
ด้านอาจารย์ผู้สอน	ต่ำกว่า 2.5	57	3.72	.70	0.75
	ตั้งแต่ 2.5 ขึ้นไป	330	3.78	.58	
ด้านนักศึกษา	ต่ำกว่า 2.5	57	2.48	.70	2.80*
	ตั้งแต่ 2.5 ขึ้นไป	330	2.78	.75	
โดยรวม	ต่ำกว่า 2.5	57	3.40	.45	0.45
	ตั้งแต่ 2.5 ขึ้นไป	330	3.42	.40	

จากตารางที่ 24 แสดงให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน จำแนกตามตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทั้งโดยรวมและรายด้าน ด้วยค่า t - test for independent sample พบว่า นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.5 และตั้งแต่ 2.5 ขึ้นไป มีคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนโดยรวม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 แต่เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็น เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนของนักศึกษาในแต่ละด้าน พบว่า ด้านนักศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 2.5 ขึ้นไป มีคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ด้านนักศึกษาสูงกว่า นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม ต่ำกว่า 2.5 ส่วนด้านหลักสูตร ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการวัดผลประเมินผล ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านอาจารย์ผู้สอน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตอนที่ 4 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของคณาจารย์เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนของคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามตัวแปร เพศ อายุ ราชการ สาขาวิชาที่สังกัด และตำแหน่งทางวิชาการ ดังแสดงผลในตารางที่ 25 – ตารางที่ 28

ตารางที่ 25 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของคณาจารย์เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน
จำแนกตามตัวแปรเพศ เป็นรายด้านและโดยรวม

ความคิดเห็นของคณาจารย์เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน	เพศ	n	\bar{x}	S.D.	t
ด้านหลักสูตร	ชาย	14	3.14	0.50	0.99
	หญิง	36	3.26	0.33	
ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	ชาย	14	3.82	0.48	2.72*
	หญิง	36	4.36	0.67	
ด้านการวัดผลประเมินผล	ชาย	14	3.70	0.59	1.76
	หญิง	36	4.01	0.54	
ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	ชาย	14	2.86	0.93	0.79
	หญิง	36	2.68	0.61	
ด้านอาจารย์ผู้สอน	ชาย	14	3.70	0.60	2.71*
	หญิง	36	4.22	0.62	
ด้านนักศึกษา	ชาย	14	2.26	0.65	2.44*
	หญิง	36	2.81	0.74	
โดยรวม	ชาย	14	3.25	0.44	2.29*
	หญิง	36	3.56	0.43	

จากตารางที่ 25 แสดงให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นของคณาจารย์เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน จำแนกตามตัวแปรเพศ ทั้งโดยรวม และรายด้าน ด้วยค่า t - test for independent sample พบว่า อาจารย์เพศชาย และอาจารย์เพศหญิง มีคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยอาจารย์หญิงมีคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน โดยรวม สูงกว่าอาจารย์ชาย และเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็น เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนของคณาจารย์ในแต่ละด้าน พบว่า ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านอาจารย์ผู้สอน และด้านนักศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยอาจารย์หญิงมีคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านอาจารย์ผู้สอน และด้านนักศึกษา สูงกว่าอาจารย์ชาย ส่วนด้านหลักสูตร ด้านการวัดผลประเมินผล และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 26 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของคณาจารย์เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน
จำแนกตามตัวแปรอายุราชการ เป็นรายด้านและโดยรวม

ความคิดเห็นของคณาจารย์ เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน	อายุราชการ	n	\bar{x}	S.D.	t
ด้านหลักสูตร	ต่ำกว่า 10 ปี	6	3.16	0.22	0.46
	10 ปีขึ้นไป	44	3.23	0.40	
ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	ต่ำกว่า 10 ปี	6	3.99	0.72	0.87
	10 ปีขึ้นไป	44	4.24	0.66	
ด้านการวัดผลประเมินผล	ต่ำกว่า 10 ปี	6	3.93	0.38	0.03
	10 ปีขึ้นไป	44	3.93	0.59	
ด้านสิ่งแวดล้อมความสะดวก	ต่ำกว่า 10 ปี	6	2.79	0.47	0.22
	10 ปีขึ้นไป	44	2.72	0.74	
ด้านอาจารย์ผู้สอน	ต่ำกว่า 10 ปี	6	4.33	0.33	1.74
	10 ปีขึ้นไป	44	4.04	0.68	
ด้านนักศึกษา	ต่ำกว่า 10 ปี	6	2.82	0.41	0.56
	10 ปีขึ้นไป	44	2.64	0.79	
โดยรวม	ต่ำกว่า 10 ปี	6	3.50	0.23	0.32
	10 ปีขึ้นไป	44	3.47	0.47	

จากตารางที่ 26 แสดงให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นของคณาจารย์เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน จำแนกตามตัวแปรอายุราชการ ทั้งโดยรวมและรายด้าน ด้วยค่า t - test for independent sample พบว่า อาจารย์ที่มีอายุราชการต่ำกว่า 10 ปีและอายุราชการ 10 ปีขึ้นไป มีคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 และเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็น เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนของคณาจารย์ ในแต่ละด้าน พบว่า ทุกด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 27 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของคณาจารย์เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน
จำแนกตามตัวแปร สาขาวิชา เป็นรายด้านและโดยรวม

ความคิดเห็นของคณาจารย์เกี่ยวกับ การจัดการเรียนการสอน	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F
ด้านหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	5	0.89	0.18	1.25
	ภายในกลุ่ม	44	6.27	0.14	
	รวม	49	7.15		
ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	5	3.17	0.63	1.50
	ภายในกลุ่ม	44	18.61	0.42	
	รวม	49	21.78		
ด้านการวัดผลประเมินผล	ระหว่างกลุ่ม	5	3.14	0.63	2.17
	ภายในกลุ่ม	44	12.72	0.29	
	รวม	49	15.86		
ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	ระหว่างกลุ่ม	5	3.04	0.61	1.24
	ภายในกลุ่ม	44	21.52	0.49	
	รวม	49	24.56		
ด้านอาจารย์ผู้สอน	ระหว่างกลุ่ม	5	2.72	0.54	1.30
	ภายในกลุ่ม	44	18.35	0.42	
	รวม	49	21.07		
ด้านนักศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	5	4.35	0.87	1.64
	ภายในกลุ่ม	44	23.39	0.53	
	รวม	49	27.74		
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	5	1.53	0.31	1.60
	ภายในกลุ่ม	44	8.38	0.19	
	รวม	49	9.91		

จากตารางที่ 27 แสดงให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นของคณาจารย์เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน โดยรวม และรายด้าน จำแนกตามตัวแปรสาขาวิชา ด้วยค่า F - test พบว่า อาจารย์ที่มีสาขาวิชาต่างกัน มีคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน โดยรวม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ

0.05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ ทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 28 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของคณาจารย์เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน จำแนกตามตัวแปรตำแหน่งทางวิชาการ เป็นรายด้านและโดยรวม

ความคิดเห็นของคณาจารย์ เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน	ตำแหน่ง ทางวิชาการ	n	\bar{x}	S.D.	t
ด้านหลักสูตร	อาจารย์	30	3.20	0.39	0.49
	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	20	3.26	0.38	
ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	อาจารย์	30	4.14	0.70	0.98
	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	20	4.32	0.62	
ด้านการวัดผลประเมินผล	อาจารย์	30	3.94	0.59	0.20
	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	20	3.91	0.55	
ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	อาจารย์	30	2.82	0.74	1.11
	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	20	2.59	0.65	
ด้านอาจารย์ผู้สอน	อาจารย์	30	4.02	0.70	0.69
	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	20	4.15	0.59	
ด้านนักศึกษา	อาจารย์	30	2.60	0.69	0.71
	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	20	2.75	0.85	
โดยรวม	อาจารย์	30	3.45	0.46	0.34
	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	20	3.50	0.44	

จากตารางที่ 28 แสดงให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นของคณาจารย์เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน จำแนกตามตัวแปรตำแหน่งทางวิชาการ ทั้งโดยรวมและรายด้าน ด้วยค่า t - test for independent sample พบว่า อาจารย์ที่มีตำแหน่งทางวิชาการเป็นอาจารย์และผู้ช่วยศาสตราจารย์ มีคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน โดยรวม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 และเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็น เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนของคณาจารย์ ในแต่ละด้าน พบว่า ทุกด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตอนที่ 5 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ของคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ระหว่างนักศึกษาและคณาจารย์ ดังแสดงผลในตารางที่ 29

ตารางที่ 29 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนระหว่างนักศึกษาและคณาจารย์เป็นรายด้านและโดยรวม

ความคิดเห็น เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน	สถานภาพ	n	\bar{x}	S.D.	t
ด้านหลักสูตร	อาจารย์	100	3.22	.38	0.72
	นักศึกษา	387	3.26	.41	
ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	อาจารย์	100	4.21	.66	6.09*
	นักศึกษา	387	3.77	.65	
ด้านการวัดผลประเมินผล	อาจารย์	100	3.93	.57	3.84*
	นักศึกษา	387	3.68	.59	
ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	อาจารย์	100	2.73	.70	6.58*
	นักศึกษา	387	3.31	.80	
ด้านอาจารย์ผู้สอน	อาจารย์	100	4.07	.65	4.20*
	นักศึกษา	387	3.77	.60	
ด้านนักศึกษา	อาจารย์	100	2.66	.75	0.87
	นักศึกษา	387	2.73	.75	
โดยรวม	อาจารย์	100	3.47	.45	1.07
	นักศึกษา	387	3.42	.40	

จากตารางที่ 29 แสดงให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ระหว่างนักศึกษาและคณาจารย์ ทั้งโดยรวม และรายด้าน ด้วยค่า t - test for independent sample พบว่า อาจารย์ และนักศึกษา มีคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน โดยรวม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 แต่เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็น เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ในแต่ละด้าน พบว่า ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการวัดผลประเมินผล ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านอาจารย์ผู้สอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ

ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยอาจารย์มีคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการวัดผลประเมินผล และด้านอาจารย์ผู้สอน สูงกว่านักศึกษา แต่อาจารย์มีคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่ำกว่านักศึกษา ส่วนด้านหลักสูตร และด้านนักศึกษา แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตอนที่ 6 ผลการสัมภาษณ์ จากหัวหน้าสาขาวิชาต่างๆ ในคณะบริหารธุรกิจ เกี่ยวกับปัญหาและแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอน ของคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร แสดงผลดังนี้

1. ปัญหาการจัดการเรียนการสอน ของคณะบริหารธุรกิจ

ผู้วิจัยสามารถสรุปประเด็นต่างๆได้ ดังนี้

1. ด้านหลักสูตร

1.1 การเลือกวิชาที่จะเปิดสอนมีปัญหา เนื่องจากบางวิชาเป็นวิชายากจึงไม่มีอาจารย์รับสอน

1.2 อาจารย์มีความรู้ความสามารถในวิชาต่างๆ ที่จะสอนไม่เท่ากัน บางท่านมีความสามารถสอนได้หลายวิชา บางท่านสอนได้เพียงบางวิชา ทำให้การจัดชั่วโมงให้อาจารย์แต่ละท่านเกิดปัญหา เรื่องความยุติธรรม

1.3 จำนวนอาจารย์ประจำไม่เหมาะสมกับรายวิชาที่จะเปิดสอน บางสาขาวิชาอาจารย์มีจำนวนมากแต่รายวิชามีน้อย บางสาขาวิชาอาจารย์มีจำนวนน้อยกว่ารายวิชาที่เปิดสอน

1.4 การเปิดรายวิชาในแต่ละภาคเรียนเป็นไปอย่างไม่เหมาะสม บางรายวิชาที่เป็นวิชาบังคับเปิดห้องเรียนพร้อมกันหลายกลุ่มในภาคเรียนเดียว จนอาจารย์ต้องรับภาระการสอนมากหรือมีอาจารย์ไม่พอที่จะสอนต้องจ้างอาจารย์พิเศษ ส่งผลให้ภาคเรียนอื่นๆ อาจารย์ไม่มีกลุ่มเรียนที่จะสอน

1.5 เนื้อหาบางรายวิชามากเกินไป

2. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

2.1 สื่อ อุปกรณ์การสอนมีจำนวนไม่พอเพียง หรือไม่มีคุณภาพ การซ่อมแซมอุปกรณ์เป็นไปอย่างล่าช้า

2.2 ห้องเรียนมีจำนวนไม่พอเพียง ทำให้การจัดการเรียนการสอนเพิ่มเติม หรือการสอนชดเชยไม่สามารถกระทำได้

2.3 อาจารย์มีภาระงานอื่นนอกเหนือจากงานสอนมากเกินไป ทำให้มีเวลาในการเตรียมการสอนน้อย

2.4 อาจารย์ไม่มีสื่อ หรือนวัตกรรมต่างๆ ใช้ประกอบการสอน

2.5 อาจารย์ขาดความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการสอนที่เน้นผู้เรียน หรือไม่สามารถนำวิธีการที่เคยได้รับการอบรมมาดำเนินการอย่างเป็นทางการได้

3. ด้านการวัดประเมินผล

3.1 อาจารย์ขาดความรู้ และความตระหนักในหน้าที่ของตนเองในฐานะผู้ประเมินคุณภาพการเรียนการสอน

3.2 การวัดผลประเมินผลขาดความเป็นมาตรฐาน

4. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

4.1 ห้องสมุดคับแคบ หนังสือวิชาการมีจำนวนน้อยขาดความทันสมัย ระบบการสืบค้นไม่เอื้ออำนวยต่อการค้นคว้า เจ้าหน้าที่มีจำนวนไม่เพียงพอ

4.2 ระบบการสืบค้นทางอินเทอร์เน็ตมีปัญหาการใช้งาน

4.3 สภาพแวดล้อมโดยทั่วไปไม่สะอาด ไม่เหมาะสมกับสถานศึกษา ขาดความร่วมมือตามธรรมชาติ ขาดบรรยากาศวิชาการ

4.4 ขาดแคลนห้องเรียน ห้องปฏิบัติการที่มีคุณภาพ

5. ด้านอาจารย์ผู้สอน

5.1 ไม่มีการถ่ายทอด หรือแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน อันจะนำไปสู่ผลงานที่ดีเลิศ

5.2 อาจารย์ขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสหกิจศึกษา

6. ด้านนักศึกษา

6.1 นักศึกษาที่รับเข้าศึกษามีความสามารถเฉพาะทางน้อย

6.2 ค่านิยมในการแต่งกายของนักศึกษา ไม่เหมาะสม

6.3 นักศึกษาขาดคุณธรรมจริยธรรมในการดำเนินชีวิต

2. แนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน ของคณะบริหารธุรกิจ

1. ด้านหลักสูตร

1.1 การจัดเปิดสอนรายวิชาต่างๆ โดยเฉพาะวิชาบังคับ ควรพิจารณาเปิดสอนให้เหมาะสมกับจำนวนอาจารย์ผู้สอน โดยพยายามเกลี่ยให้จำนวนกลุ่มที่เปิดสอนในแต่ละภาคเรียนมีความเหมาะสมเพื่อช่วยลดภาระค่าใช้จ่ายในการจ้างอาจารย์พิเศษ และใช้บุคลากรที่มีอย่างคุ้มค่า

1.2 การจัดการเรียนการสอนควรพิจารณาให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับนักศึกษา โดยพิจารณาเลือกรายวิชาที่นักศึกษาสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง คณะบริหารธุรกิจ ควรมีการประเมินหลักสูตรอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้ได้แนวทางในการพัฒนาหลักสูตรที่มีความทันสมัย อยู่เสมอ สามารถตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงานได้

1.3 การพิจารณาเลือกอาจารย์ผู้สอน ควรพยายามยึดหลักธรรมาภิบาลในการจัดชั่วโมงสอน เน้นความยุติธรรมและโปร่งใส เลือกอาจารย์ที่มีความรู้ความสามารถ มีความรับผิดชอบต่อการสอน และมีความเชี่ยวชาญในวิชานั้น โดยไม่เห็นแก่พวกพ้อง

1.4 ควรมีการปรับปรุงเนื้อหาวิชาให้มีความเหมาะสม ทันสมัยอยู่เสมอ

2. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

2.1 ควรมีแผนในการพัฒนาหรือจัดเตรียมสื่อ อุปกรณ์ต่างๆ ที่มีคุณภาพและเพียงพอต่อความต้องการใช้งาน และจัดหาบุคลากรที่มีคุณภาพในการควบคุมดูแลสื่อ อุปกรณ์ต่างๆให้พร้อมในการใช้งาน

2.2 ควรมีการวางแผนการใช้ห้อง การปรับปรุงอาคาร ให้เหมาะสมกับช่วงเวลาและความต้องการใช้งาน ควรจัดหาห้องเรียนให้เพียงพอกับจำนวนนักศึกษาอย่างทันทั่วทั้งที่

2.3 ควรมีการจัดทำแผนการกำหนดภาระงานให้อาจารย์ผู้สอนทุกท่านอย่างเหมาะสม

2.4 อาจารย์ควรมีการวางแผนจัดสรรเวลาอย่างเหมาะสม เพื่อให้สามารถเตรียมการสอนได้อย่างมีคุณภาพ เพราะเป็นภาระงานหลักของอาจารย์ทุกคน

2.5 คณะฯ ควรมีการส่งเสริมด้านความรู้ งบประมาณ ขวัญและกำลังใจในการผลิตสื่อ หรือการใช้นวัตกรรมต่างๆ หรือจัดหาหน่วยงานที่รับผิดชอบในการผลิตสื่อ ที่มีความสามารถ เพื่อช่วยลดภาระงานให้อาจารย์และได้สื่อที่มีคุณภาพ

3. ด้านการวัดประเมินผล

3.1 ควรมีการให้ความรู้และเสริมสร้างความตระหนักในหน้าที่ผู้ประเมินให้กับอาจารย์ผู้สอน

3.2 ควรมีหน่วยงานที่ทำหน้าที่ให้ความช่วยเหลือด้านการวัดผลประเมินผล และตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมในการดำเนินการประเมินผลนักศึกษา

3.3 ควรมีการจัดทำข้อสอบที่มีมาตรฐานเดียวกันในรายวิชาเดียวกันทั้งการสอบระหว่างภาคและปลายภาค

4. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

4.1 ควรมีการจัดทำแผนงบประมาณ เพื่อพัฒนาการให้บริการทางการศึกษาอย่างเหมาะสม ทั้งห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ ห้องสมุด ห้องอาหาร ห้องน้ำ และสภาพแวดล้อมต่างๆ ให้เหมาะสมแก่การใช้งาน ถูกสุขลักษณะ

4.2 ควรมีการควบคุมดูแลการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ ให้ปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ เพิ่มขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงาน

4.3 ควรมีการสร้างเสริมบรรยากาศวิชาการให้กับคณะฯ

4.4 ควรจัดกิจกรรมสร้างเสริมความตระหนักเรื่องการรักษาความสะอาด การรักษาสภาพแวดล้อม

5. ด้านอาจารย์ผู้สอน

5.1 อาจารย์ผู้สอนควรมีการพัฒนาตนเอง เพื่อให้มีความรู้ความสามารถเหมาะสม เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีใหม่ๆ และมีความรู้ความสามารถเพียงพอที่จะทำการสอนวิชาใหม่ได้อย่างมีคุณภาพ

5.2 ควรมีการจัดหาแหล่งความรู้และ งบประมาณในการพัฒนาอาจารย์อย่างเหมาะสม

5.3 ควรสร้างบรรยากาศแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน ให้เกียรติกันทั้งผู้บริหารและอาจารย์

5.4 ควรมีการส่งเสริมความรู้เกี่ยวกับสหกิจศึกษาให้กับอาจารย์ เพื่อให้เข้าใจหลักการ และสามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้เหมาะสม

6. ด้านนักศึกษา

6.1 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการจัดกิจกรรมเพื่อสร้างเสริมจิตสำนึกในการแข่งขันทางการศึกษาให้กับนักศึกษา

6.2 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการจัดกิจกรรมเพื่อสร้างเสริมจิตสำนึกในการแต่งกายที่เหมาะสมกับสถานภาพความเป็นนักศึกษา

6.3 ควรมีการประสานงานจัดหาแหล่งฝึกงาน/สหกิจศึกษา ให้กับนักศึกษาอย่างเหมาะสม และจัดเตรียมนักศึกษาให้เหมาะสมกับความต้องการของสถานประกอบการ

6.4 ควรมีการจัดอบรมด้านคุณธรรมจริยธรรม ส่งเสริมการปฏิบัติตามกฎและระเบียบ แก่นักศึกษาอย่างสม่ำเสมอ

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และ ข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบสภาพการเรียนการสอน ของคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ตามความคิดเห็นของนักศึกษา จำแนกตาม เพศ ระดับชั้นปี สาขาวิชา ประเภทหลักสูตร และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
2. เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบสภาพการเรียนการสอน ของคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ตามความคิดเห็นของคณาจารย์ จำแนกตาม เพศ อายุราชการ สาขาวิชาที่สังกัด และตำแหน่งทางวิชาการ
3. เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอน คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ จำแนกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามสาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาการเงิน จำนวน 29 คน สาขาวิชาการจัดการ จำนวน 60 คน สาขาวิชาการตลาด จำนวน 66 คน สาขาวิชาการบัญชี จำนวน 124 คน สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ จำนวน 59 คน และสาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ จำนวน 12 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 350 คน ประมาณขนาดตัวอย่างด้วย สูตร Yamane' (ชานินทร์ ศิลป์จารุ,2547:36) ณ ระดับความเชื่อมั่น 95 % ยอมให้เกิดความคลาดเคลื่อนได้ 5 % สุ่มตัวอย่างด้วยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) มีสาขาวิชาของนักศึกษาเป็นชั้น (Strata)
2. กลุ่มตัวอย่างคณาจารย์ที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ ได้แก่ คณาจารย์ที่ทำกรสอน ณ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 50 คน ประมาณขนาดตัวอย่างด้วย สูตร Yamane' (ชานินทร์ ศิลป์จารุ,2547:36) ณ ระดับความเชื่อมั่น 90 % ยอมให้เกิดความคลาดเคลื่อนได้ 10 % สุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย

1. แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของหัวหน้าสาขาวิชาต่างๆ ในขณะบริหารธุรกิจ เป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการสัมภาษณ์ ด้วยตนเอง

2. แบบสอบถามจำนวน 2 ชุด ได้แก่

2.1 แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษา เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนของคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ประกอบด้วย 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของนักศึกษา เป็นแบบสอบถามปลายปิด สอบถามเกี่ยวกับคุณลักษณะของนักศึกษา ได้แก่ เพศ ระดับชั้นปี สาขาวิชา ประเภทหลักสูตร และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษา เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนของ คณะบริหารธุรกิจ มีลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Five – points rating scales) สอบถามเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนของคณะบริหารธุรกิจ โดยจำแนกการจัดการเรียนการสอน เป็น 6 ด้าน คือ ด้านหลักสูตร ด้านกิจกรรมการสอน ด้านการวัดผลประเมินผล ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านอาจารย์ผู้สอน และด้านนักศึกษา จำนวน 90 ข้อ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนของคณะบริหารธุรกิจ เป็นแบบสอบถามปลายเปิด

2.2 แบบสอบถามความคิดเห็นของคณาจารย์ เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนของคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ประกอบด้วย 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของคณาจารย์ เป็นแบบสอบถามปลายปิด สอบถามเกี่ยวกับคุณลักษณะของอาจารย์ ได้แก่ เพศ อายุราชการ สาขาวิชาที่สังกัด และตำแหน่งทางวิชาการ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นของคณาจารย์ เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนของคณะบริหารธุรกิจ มีลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Five – points rating scales) สอบถามเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนของคณะบริหารธุรกิจ โดยจำแนกการจัดการเรียนการสอน เป็น 6 ด้าน คือ ด้านหลักสูตร ด้านกิจกรรมการสอน ด้านการวัดผลประเมินผล ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านอาจารย์ผู้สอน และด้านนักศึกษา จำนวน 90 ข้อ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ของคณะบริหารธุรกิจ เป็นแบบสอบถามปลายเปิด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็น 2 ระยะดังนี้

1. ดำเนินการสัมภาษณ์หัวหน้าสาขาวิชาต่างๆ ในคณะบริหารธุรกิจ
2. นำแบบสอบถามจำนวน 403 ชุด แจกให้กับนักศึกษาและแบบสอบถามจำนวน 58 ชุด แจกให้กับคณาจารย์ที่ได้รับการสุ่มเป็นกลุ่มตัวอย่าง และรอรับแบบสอบถามกลับคืน ได้แบบสอบถามกลับคืนมา และทำการตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม พบว่ามีแบบสอบถามที่สมบูรณ์จากกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาจำนวน 387 ชุด คิดเป็นร้อยละ 96.03 และจากกลุ่มตัวอย่างคณาจารย์ จำนวน 50 ชุด คิดเป็นร้อยละ 86.21

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามจุดมุ่งหมายที่กำหนด ดังนี้

1. วิเคราะห์คุณลักษณะของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษา ได้แก่ เพศ ระดับชั้นปี สาขาวิชา ประเภทหลักสูตร และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา และคุณลักษณะของกลุ่มตัวอย่างคณาจารย์ เพศ อายุราชการ สาขาวิชาที่สังกัด และตำแหน่งทางวิชาการโดยใช้ค่าจำนวนและร้อยละ
2. วิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนของ คณะบริหารธุรกิจ โดยรวม และรายด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้านกิจกรรมการสอน ด้านการวัดผลประเมินผล ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านอาจารย์ผู้สอน และด้านนักศึกษา โดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
3. วิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษา เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนของ คณะบริหารธุรกิจ โดยรวม และรายด้าน จำแนกตามคุณลักษณะของนักศึกษา ได้แก่ ตัวแปรเพศ ประเภทหลักสูตร และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา โดยใช้ค่าสถิติค่าที่ (t - test for independent sample) ส่วนระดับชั้นปี และสาขาวิชาของนักศึกษา ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One - Way Analysis of Variance) และเมื่อพบความแตกต่างระหว่างกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้วิจัยจะทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธี Scheffe's test
4. วิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของคณาจารย์ เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนของ คณะบริหารธุรกิจ โดยรวม และรายด้าน จำแนกตามคุณลักษณะของคณาจารย์ ได้แก่ ตัวแปรเพศ อายุราชการ และตำแหน่งทางวิชาการโดยใช้ค่าสถิติ ค่าที่ (t - test for independent sample) ส่วนสาขาวิชาที่สังกัด ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One - Way Analysis of Variance) และเมื่อพบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้วิจัยจะทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธี Scheffe's test

5. วิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนของ คณะบริหารธุรกิจ โดยรวม และรายด้าน ระหว่างนักศึกษาและคณาจารย์ โดยใช้ค่าสถิติค่าที (t - test for independent sample)

6. วิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับ แนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอน ของคณะบริหารธุรกิจ จากการสัมภาษณ์ โดยการจัดระบบข้อมูลที่ได้ สรุปเป็นประเด็นสำคัญ ต่างๆ ในแต่ละด้าน

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. ผลการศึกษา ค่าคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นของนักศึกษา เกี่ยวกับการจัดการเรียน การสอนของ คณะบริหารธุรกิจ โดยรวม และรายด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้านกิจกรรมการสอน ด้านการวัดผลประเมินผล ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านอาจารย์ผู้สอน และด้านนักศึกษา พบว่า

1.1 ค่าคะแนนเฉลี่ย ระดับความคิดเห็นของนักศึกษา เกี่ยวกับการจัดการเรียน การสอนของ คณะบริหารธุรกิจ โดยรวม อยู่ในระดับระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.42 โดย ด้านที่นักศึกษาเห็นด้วยสูงสุด คือ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอนและด้านอาจารย์ผู้สอน มีค่า คะแนนเฉลี่ย 3.77 รองลงมา คือ ด้านการวัดผลประเมินผล มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.68 และ ด้านที่ เห็นด้วยน้อยที่สุด คือ ด้านนักศึกษา มีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.73

1.2 ค่าคะแนนเฉลี่ย ระดับความคิดเห็นของคณาจารย์ เกี่ยวกับการจัดการเรียน การสอนของ คณะบริหารธุรกิจ โดยรวม อยู่ในระดับระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.47 โดย ด้านที่คณาจารย์เห็นด้วยสูงสุด คือ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน มีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.21 รองลงมา คือ ด้านอาจารย์ผู้สอน มีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.07 และ ด้านที่เห็นด้วยน้อยที่สุด คือ ด้าน สิ่งอำนวยความสะดวก มีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.73

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษา เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ของ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามตัวแปร เพศ ระดับชั้นปี สาขาวิชา ประเภทหลักสูตร และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา พบว่า

2.1 นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัด การเรียนการสอน โดยรวม ไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ระดับความ คิดเห็น เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนของนักศึกษา ในแต่ละด้าน พบว่า ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก นักศึกษาชาย มีคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ด้านสิ่ง อำนวยความสะดวก สูงกว่านักศึกษาหญิง ส่วนด้านหลักสูตร ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการวัดผลประเมินผล ด้านอาจารย์ผู้สอนและด้านนักศึกษาไม่แตกต่างกัน

2.3.4 นักศึกษาสาขาวิชาการเงินและสาขาวิชาการตลาด มีคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ด้านการวัดผลประเมินผล สูงกว่านักศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ

2.3.5 นักศึกษาสาขาวิชาการเงิน มีคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สูงกว่านักศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ

2.3.6 นักศึกษาสาขาวิชาการเงิน มีคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ด้านอาจารย์ผู้สอน สูงกว่านักศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ

2.4 นักศึกษาหลักสูตรปริญญาตรี 4 ปีและหลักสูตรเทียบโอน มีคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน โดยรวม แตกต่างกัน โดยนักศึกษหลักสูตรเทียบโอน มีคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน โดยรวม สูงกว่านักศึกษหลักสูตรปริญญาตรี 4 ปี และเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนของนักศึกษาในแต่ละด้าน พบว่า ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการวัดผลประเมินผล และด้านอาจารย์ผู้สอน แตกต่างกัน โดยนักศึกษหลักสูตรเทียบโอน มีคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการวัดผลประเมินผล และด้านอาจารย์ผู้สอน สูงกว่านักศึกษหลักสูตรปริญญาตรี 4 ปี ส่วนด้านหลักสูตร ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านนักศึกษา ไม่แตกต่างกัน

2.5 นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.5 และตั้งแต่ 2.5 ขึ้นไป มีคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน โดยรวม ไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบ คะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนของนักศึกษา ในแต่ละด้าน พบว่า ด้านนักศึกษา แตกต่างกัน โดยนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 2.5 ขึ้นไป มีคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ด้านนักศึกษาสูงกว่า นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม ต่ำกว่า 2.5 ส่วนด้านหลักสูตร ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการวัดผลประเมินผล ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านอาจารย์ผู้สอน ไม่แตกต่างกัน

3. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของคณาจารย์ เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ของคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามตัวแปร เพศ อายุ ราชการ สาขาวิชาที่สังกัด และตำแหน่งทางวิชาการ พบว่า

3.1 อาจารย์ที่มีเพศต่างกันมีคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็น เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน โดยรวม ต่างกัน โดยอาจารย์เพศหญิงมีคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน โดยรวม สูงกว่าอาจารย์เพศชาย และเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบ คะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ของคณาจารย์ในแต่ละด้าน พบว่า ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านอาจารย์ผู้สอน และด้านนักศึกษา แตกต่างกัน โดย

อาจารย์เพศหญิงมีคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านอาจารย์ผู้สอน และด้านนักศึกษา สูงกว่าอาจารย์เพศชาย ส่วนด้านหลักสูตร ด้านการวัดผลประเมินผล และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ไม่แตกต่างกัน

3.2 อาจารย์ที่มีอายุราชการต่างกัน มีคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน โดยรวม และรายด้านทุกด้าน ไม่แตกต่างกัน

3.3 อาจารย์ที่มีสาขาวิชาต่างกัน มีคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน โดยรวม และรายด้านทุกด้าน ไม่แตกต่างกัน

3.4 อาจารย์ที่มีตำแหน่งทางวิชาการต่างกัน มีคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน โดยรวมและรายด้านทุกด้าน ไม่แตกต่างกัน

4. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็น เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ของคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ระหว่างนักศึกษาและคณาจารย์ พบว่า อาจารย์ และนักศึกษา มีคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน โดยรวม ไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบ คะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ในแต่ละด้าน พบว่า ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการวัดผลประเมินผล ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านอาจารย์ผู้สอน แตกต่างกัน โดยอาจารย์มีคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการวัดผลประเมินผล และด้านอาจารย์ผู้สอน สูงกว่านักศึกษา แต่อาจารย์มีคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่ำกว่านักศึกษา ส่วนด้านหลักสูตร และด้านนักศึกษา ไม่แตกต่างกัน

5. ผลการสรุปความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอน ของคณะบริหารธุรกิจ จากการสัมภาษณ์ หัวหน้าสาขาวิชาต่างๆ ในคณะบริหารธุรกิจ พบว่า

5.1 ด้านหลักสูตร ควรมีการจัดการสอนโดยพยายามให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่นักศึกษา ควรมีการปรับปรุงเนื้อหาหลักสูตรให้มีความเหมาะสม และมีความทันสมัยอยู่เสมอ พิจารณาเลือกอาจารย์ที่มีความรู้ความสามารถ หรือมีความเชี่ยวชาญในรายวิชานั้น วางแผนการเปิดรายวิชาในแต่ละภาคเรียนให้เหมาะสมกับจำนวนบุคลากรที่มีอยู่

5.2 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ควรมีการจัดสรรงบประมาณด้านการผลิต และปรับปรุงสื่อ อุปกรณ์การสอนต่างๆ การให้ความรู้ การมอบหมายภาระงานที่เหมาะสมและมีหน่วยงานสนับสนุนการจัดทำสื่อต่างๆ วางแผนการใช้อาคาร การปรับปรุงห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ ห้องน้ำ และส่วนอื่นๆ ให้เหมาะสมกับช่วงเวลาและความจำเป็นในการใช้งาน

5.3 ด้านการวัดผลประเมินผล ควรมีการให้ความรู้ ปลูกจิตสำนึกและเสริมสร้างความตระหนักในฐานะผู้ประเมินที่ดีให้กับอาจารย์ผู้สอน จัดหาหน่วยงานสนับสนุนเพื่อให้ความรู้แก่อาจารย์ และตรวจสอบการวัดผลประเมินผลให้เป็นไปอย่างมีคุณภาพ

5.4 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ควรมีการจัดทำแผนงบประมาณ เพื่อพัฒนา การให้บริการทางการศึกษาอย่างเหมาะสม ทั้งห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ ห้องสมุด ห้องอาหาร ห้องน้ำ และสภาพแวดล้อมต่างๆ ให้เหมาะสมแก่การใช้งาน ถูกสุขลักษณะ สร้างขวัญและกำลังใจ ในการปฏิบัติงานแก่เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบสายสนับสนุน และควรจัดกิจกรรมส่งเสริมความตระหนัก เรื่องการรักษาความสะอาด การรักษาสภาพแวดล้อม แก่บุคลากรของคณะฯ

5.5 ด้านอาจารย์ผู้สอน ควรมีการจัดหาแหล่งความรู้ และงบประมาณเพื่อสนับสนุน ให้อาจารย์มีการพัฒนาตนเองอย่างเหมาะสมและสม่ำเสมอ ควรสร้างบรรยากาศการแลกเปลี่ยน เรียนรู้ร่วมกัน ให้เกียรติกันทั้งผู้บริหารและอาจารย์

5.6 ด้านนักศึกษา ควรมีการจัดกิจกรรมต่างๆให้กับนักศึกษา เพื่อสร้างเสริม จิตสำนึกที่ดีงาม ทั้งด้านวิชาการ การแต่งกาย คุณธรรมจริยธรรม และการปฏิบัติตนตามกฎ กติกาต่างๆ

อภิปรายผล

จากการศึกษาผู้วิจัยได้พบประเด็นที่ควรค่าแก่การอภิปราย ดังนี้

1. จากการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ว่า “นักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็น เกี่ยวกับสภาพการเรียนการสอนแตกต่างกัน” ด้วยค่า t - test for independent sample จาก ตารางที่ 8 พบว่า นักศึกษาเพศชายและเพศหญิง มีคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการ จัดการเรียนการสอน โดยรวม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 แต่เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบ คะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ของนักศึกษาในแต่ละด้าน พบว่า ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ แสดงว่า นักศึกษาที่มี เพศต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการเรียนการสอน ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สนทยา เขมวรัตน์ และธานี คงเพชร (2551: บทคัดย่อ) ที่ ศึกษา เรื่องความคาดหวังของนักศึกษา ต่อการจัดการศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 186 คน พบว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีความคาดหวังเกี่ยวกับการจัดการศึกษา หลักสูตรบริหารธุรกิจ มหาบัณฑิต โดยรวม และรายด้านทุกด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ นัยสำคัญ 0.05

2. จากการทดสอบสมมติฐาน ข้อที่ 2 ที่ว่า “นักศึกษาที่มีระดับชั้นปีต่างกันมี ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการเรียนการสอนแตกต่างกัน” ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวน แบบทางเดียว (One Way ANOVA) ดังตารางที่ 9 พบว่า นักศึกษาที่มีระดับชั้นปีต่างกัน มี คะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน โดยรวม แตกต่างกันอย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านหลักสูตร ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการวัดผลประเมินผล ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านอาจารย์ผู้สอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับ สมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ แสดงว่า นักศึกษาที่มีระดับชั้นปีต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สนทยา เขมวิรัตน์ และธานี คงเพชร (2551: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาเรื่องความคาดหวังของนักศึกษา ต่อการจัดการศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 186 คน พบว่า นักศึกษาที่มีระดับชั้นปีต่างกัน มีความคาดหวังเกี่ยวกับการจัดการศึกษา หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต โดยรวม และรายด้านทุกด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

3. จากการทดสอบสมมติฐาน ข้อที่ 3 ที่ว่า “นักศึกษาที่มีสาขาวิชาต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการเรียนการสอนแตกต่างกัน” ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way ANOVA) ดังตารางที่ 16 พบว่า นักศึกษาที่มีสาขาวิชาต่างกัน มีคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน โดยรวม ด้านหลักสูตร ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการวัดผลประเมินผล ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านอาจารย์ผู้สอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับ สมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ แสดงว่า นักศึกษาที่มีสาขาวิชาต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน โดยรวม ด้านหลักสูตร ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการวัดผลประเมินผล ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านอาจารย์ผู้สอน แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ ผลการวิจัยของ สนทยา เขมวิรัตน์ และธานี คงเพชร (2551: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาเรื่องความคาดหวังของนักศึกษา ต่อการจัดการศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 186 คน พบว่า นักศึกษาที่มีสาขาวิชาต่างกัน มีความคาดหวังต่อการจัดการศึกษา หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต โดยรวม ด้านหลักสูตร และด้านอาคารสถานที่ แตกต่างกัน

4. จากการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 4 ที่ว่า “นักศึกษาที่มีประเภทหลักสูตรต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการเรียนการสอนแตกต่างกัน” ด้วยค่า t - test for independent sample จากตารางที่ 23 พบว่า นักศึกษาหลักสูตรปริญญาตรี 4 ปีและหลักสูตรเทียบโอน มีคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็น เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 และเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนของนักศึกษาในแต่ละด้าน พบว่า ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการวัดผลประเมินผล และด้านอาจารย์ผู้สอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ แสดงว่า นักศึกษาที่มี

ประเภทหลักสูตรต่างก็มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการเรียนการสอนแตกต่างกันทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาหลักสูตรปริญญาตรี 4 ปี เป็นนักศึกษาที่เปลี่ยนระบบการศึกษา จากการศึกษาแบบนักเรียน เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัย จึงมีความคาดหวังต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะบริหารธุรกิจ (ซึ่งมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักเป็นระยะกว่า 100 ปี) ค่อนข้างสูง เมื่อคณะฯไม่สามารถจัดการเรียนการสอน ที่ตอบสนองได้ตามระดับความคาดหวังที่นักศึกษาได้คาดหวังไว้ จึงทำให้คะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็น เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ของนักศึกษาหลักสูตร 4 ปี มีค่าน้อยกว่านักศึกษาหลักสูตรเทียบโอน ซึ่งส่วนหนึ่งเป็นนักศึกษาที่ได้ศึกษาอยู่ในคณะบริหารธุรกิจ จำนวน 2 ปีการศึกษาแล้ว (เทียบเท่ากับชั้นปีที่ 3 ของนักศึกษา หลักสูตรปริญญาตรี 4 ปี) ทำให้มีความคุ้นเคยกับการจัดการเรียนการสอนของคณะบริหารธุรกิจ ในด้านกิจกรรมการสอน ด้านการวัดผลประเมินผล และด้านอาจารย์ผู้สอน จึงทำให้สามารถปรับตัวได้ดีกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็น เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนจึงสูงกว่า นักศึกษาหลักสูตรปริญญาตรี 4 ปี

5. จากการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 5 ที่ว่า “นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีความคิดเห็น เกี่ยวกับสภาพการเรียนการสอนแตกต่างกัน” ด้วยค่า t - test for independent sample จากตารางที่ 24 พบว่า นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.5 และตั้งแต่ 2.5 ขึ้นไป มีคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ด้านนักศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ แสดงว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการเรียนการสอน ด้านนักศึกษา แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาไม่ว่าจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับใดก็ตามย่อมมีความคิดเห็น หรือความต้องการได้รับการตอบสนองเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ในระดับไม่แตกต่างกัน แต่เนื่องจากนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาที่มีพฤติกรรมการเรียนดี จึงทำให้คะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ด้านนักศึกษา มีค่าสูง ต่างจากนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนค่อนข้างต่ำ ซึ่งส่วนหนึ่งเป็นผลจากนักศึกษากลุ่มนี้มีพฤติกรรมที่เป็นปัญหาด้านการเรียน จึงอาจส่งผลให้คะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ด้านนักศึกษา มีค่าต่ำด้วย

6. จากการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 6 ที่ว่า “คณาจารย์ที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการเรียนการสอนแตกต่างกัน” ด้วยค่า t - test for independent sample จากตารางที่ 25 พบว่า อาจารย์เพศชาย และอาจารย์เพศหญิง มีคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็น เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน โดยรวม ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านอาจารย์ผู้สอน และด้านนักศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ แสดงว่า คณาจารย์ที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการเรียนการสอนแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ อิทธิพลของค่านิยมและวัฒนธรรมต่าง ๆ ที่ส่งผลให้การอบรมเลี้ยงดูบุคคล ระหว่างเพศชายและเพศหญิงแตกต่างกัน โดยเพศชายจะได้รับ

การเลี้ยงดูที่เน้นให้มีความเป็นผู้นำมีความเชื่อมั่นในตนเอง กล้าแสดงออก และให้ความเป็นอิสระมากกว่าเพศหญิง ที่ส่วนใหญ่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูให้เป็นคนเรียบร้อย ประพฤติตนอยู่ในกรอบ ประเพณีอันดีงาม (วีรยุทธ วิเชียรโชติ.2513) จึงอาจทำให้อาจารย์เพศหญิงมีคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ของคณะบริหารธุรกิจ สูงกว่าอาจารย์เพศชาย

7. จากการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 7 ที่ว่า “คณาจารย์ที่มีอายุราชการต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการเรียนการสอนแตกต่างกัน” ด้วยค่า t - test for independent sample จากตารางที่ 26 พบว่า อาจารย์ที่มีอายุราชการต่ำกว่า 10 ปีและอายุราชการ 10 ปีขึ้นไป มีคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน โดยรวมและรายด้านทุกด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะอาจารย์ที่แม้จะมีอายุราชการน้อย ก็ย่อมได้รับการปลูกฝัง (อาจารย์ใหม่ต้องผ่านการฝึกอบรมวิชาการต่างๆที่จำเป็นในการประกอบวิชาชีพครู) เพื่อให้มีเป้าหมาย และความมุ่งหวังในการประกอบอาชีพเช่นเดียวกัน คือต้องการมีส่วนร่วมในการผลิตนักศึกษาที่มีคุณภาพเป็นที่ต้องการของสังคม และสามารถตอบสนองความต้องการตลาดแรงงานได้ จึงทำให้คะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ด้านต่างๆ ของอาจารย์ไม่แตกต่างกัน

8. จากการทดสอบสมมติฐาน ข้อที่ 8 ที่ว่า “คณาจารย์ที่มีสาขาวิชาที่สังกัดต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการเรียนการสอนแตกต่างกัน” ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way ANOVA) ดังตารางที่ 27 พบว่า อาจารย์ที่มีสาขาวิชาต่างกัน มีคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน โดยรวม และรายด้านทุกด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะอาจารย์ไม่ว่าสังกัดสาขาวิชาใด ลักษณะการจัดการเรียนการสอนย่อมมีเป้าหมายและมุ่งหวังในสิ่งเดียวกัน คือต้องการผลิตนักศึกษาที่มีคุณภาพ เป็นที่ต้องการของสังคม และสามารถตอบสนองความต้องการตลาดแรงงานได้ จึงทำให้คะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ด้านต่างๆ ของอาจารย์ไม่แตกต่างกัน

9. จากการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 9 ที่ว่า “คณาจารย์ที่มีตำแหน่งทางวิชาการต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการเรียนการสอนแตกต่างกัน” ด้วยค่า t - test for independent sample จากตารางที่ 28 พบว่า อาจารย์ที่มีตำแหน่งทางวิชาการเป็นอาจารย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ มีคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน โดยรวม และรายด้านทุกด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ อาจารย์ไม่ว่าจะมีตำแหน่งทางวิชาการต่างกันอย่างไรก็ตาม ย่อมมีเป้าหมายและความมุ่งหวังในการประกอบอาชีพเช่นเดียวกัน คือต้องการมีส่วนร่วมในการผลิตนักศึกษาที่มีคุณภาพเป็นที่ต้องการของสังคม และสามารถตอบสนองความต้องการตลาดแรงงาน

ได้ จึงทำให้คะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ด้านต่างๆ ของอาจารย์ ไม่แตกต่างกัน

10. จากการทดสอบการเปรียบเทียบความคิดเห็น เกี่ยวกับการจัดการเรียน การสอน ของคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ระหว่างนักศึกษาและ คณาจารย์ พบว่าอาจารย์และนักศึกษา มีคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียน การสอน โดยรวม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 แต่เมื่อ พิจารณาเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็น เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ในแต่ละด้าน พบว่า ด้านกิจกรรมการสอน ด้านการวัดผลประเมินผล ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก และด้าน อาจารย์ผู้สอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 ทั้งนี้อาจเป็น เพราะกระบวนการเรียนการสอนเป็นการดำเนินกิจกรรม ที่จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือร่วมใจ กันระหว่างอาจารย์ นักศึกษา และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องอื่นๆ เพื่อให้การเรียนการสอนนั้นบรรลุเป้าหมาย ของการศึกษาคือ เพื่อสร้างคนที่มีคุณภาพ เป็นทั้งคนเก่งและคนดี สามารถตอบสนองความต้องการ ของสังคมได้ อาจารย์และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องอื่นๆ ซึ่งมีสถานภาพเป็นผู้ให้บริการ มีหน้าที่วางแผน และควบคุมกระบวนการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายของการศึกษาดังกล่าว จึงต้องพยายามค้นหาเนื้อหาวิชาการที่คิดว่าเหมาะสม วิธีการสอน การผลิตสื่อและอุปกรณ์การสอน รวมทั้งการออกกฎระเบียบต่างๆ เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนนั้นมีคุณภาพ แต่เนื่องจาก นักศึกษาซึ่งมีสถานภาพเป็นผู้รับบริการในกระบวนการเรียนการสอนดังกล่าว ส่วนใหญ่มีความ คาดหวังเพียงการได้รับการบริการที่สามารถตอบสนองความต้องการของตนเองได้ จึงอาจส่งผล ให้คะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็น เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ของบริหารธุรกิจ ตามความ คิดเห็นของนักศึกษามีค่าต่ำกว่าอาจารย์

ข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยที่ได้ ผู้วิจัยสรุปข้อเสนอแนะได้ ดังนี้

ข้อเสนอแนะทั่วไป

ผู้บริหารและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลพระนคร ควรมีการวางแผนการบริหารจัดการ และการจัดสรรงบประมาณเพื่อปรับปรุง และพัฒนาการจัดการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้นักศึกษาเกิดความ พึงพอใจต่อการเรียน และส่งผลให้นักศึกษาเป็นบุคคลที่มีคุณภาพ ดังนี้

1. ด้านหลักสูตร ควรมีการจัดการเรียนการสอนโดยพยายามให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ นักศึกษา ควรมีการจัดวิพากษ์หลักสูตร และวางแผนหลักสูตรให้มีความหลากหลาย มีความทันสมัย เน้นการนำไปประยุกต์ใช้ประโยชน์ได้จริง ควรมีการประเมินว่าหลักสูตรนั้น สามารถตอบสนอง ความต้องการของนักศึกษาและตลาดแรงงานได้

2. ด้านกิจกรรมการสอน ควรมีการปรับปรุงสื่อการเรียนการสอนให้มีความเหมาะสมทั้งปริมาณและประสิทธิภาพการใช้งาน จัดหาหน่วยงานสนับสนุนการจัดทำสื่อต่างๆ ควรมีการส่งเสริมให้ความรู้อาจารย์เกี่ยวกับการจัดทำสื่อและนวัตกรรมการสอนใหม่ๆ

3. ด้านการวัดผลประเมินผล ควรมีการให้ความรู้ ปลูกจิตสำนึกและเสริมสร้างความตระหนักในฐานะผู้ประเมินที่ดีให้กับอาจารย์ผู้สอน เพื่อให้การวัดผลประเมินผลเป็นไปอย่างถูกต้องเหมาะสมและยุติธรรม จัดหาหน่วยงานสนับสนุนในการให้ความรู้ และตรวจสอบการวัดผลประเมินผลของอาจารย์ให้เป็นไปอย่างมีคุณภาพ

4. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ควรมีการจัดสภาพห้องเรียนให้เหมาะสมต่อการเรียนการสอน จัดหาสื่อที่เหมาะสมและทันสมัย วางแผนการใช้อาคาร การปรับปรุงห้องเรียน ห้องปฏิบัติการต่างๆ ให้เหมาะสมกับช่วงเวลาและความจำเป็นในการใช้งาน ควรมีการปรับปรุงภูมิทัศน์และอาคารสถานที่ให้มีบรรยากาศทางวิชาการอย่างเหมาะสม เช่น จัดห้องค้นคว้าสำหรับนักศึกษา ควรมีการปรับปรุงห้องสมุดให้มีขนาดพื้นที่ที่เหมาะสม เพิ่มหนังสือทางวิชาการ ปรับปรุงห้องอาหาร จุดบริการน้ำดื่ม ห้องน้ำ ให้มีสภาพพร้อมใช้งาน และมีจำนวนเพียงพอกับความต้องการของนักศึกษา และควรจัดกิจกรรมสร้างเสริมความตระหนักเรื่องการรักษาความสะอาด การรักษาสภาพแวดล้อมแก่บุคลากรของคณะฯ

5. ด้านอาจารย์ผู้สอน ควรมีการจัดหาแหล่งความรู้ และงบประมาณ เพื่อสนับสนุนให้อาจารย์มีการพัฒนาตนเองอย่างเหมาะสม และสม่ำเสมอ ควรสร้างบรรยากาศการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน ให้เกียรติกันทั้งผู้บริหารและอาจารย์

6. ด้านนักศึกษา ควรมีการจัดกิจกรรมเพื่อสร้างเสริมจิตสำนึกที่ดีงาม ทั้งด้านวิชาการ การแต่งกาย คุณธรรมจริยธรรม การปฏิบัติตนตามกฎ กติกาต่างๆ

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

1. ควรมีการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษา เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนและการให้บริการของหน่วยงานบริการการศึกษาแต่ละหน่วยงานอย่างสม่ำเสมอ เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอน และการปฏิบัติงานของหน่วยงานนั้นๆ ให้สามารถตอบสนองความพึงพอใจของนักศึกษาได้อย่างเหมาะสม ทำให้การจัดการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

2. ควรมีการติดตามประเมินผลผู้สำเร็จการศึกษาอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ อีกทั้งควรศึกษาปัญหาและความต้องการของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาแล้ว เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนของคณะบริหารธุรกิจ ในทุกๆด้านอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เหมาะสมกับความต้องการของนักศึกษา และตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงานได้อย่างแท้จริง

3. ควรมีการศึกษาปัจจัยต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อการประพฤติผิดระเบียบวินัยของนักศึกษา เพื่อหาสาเหตุ และทำให้ได้แนวทางในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อป้องกันและแก้ไขการประพฤติผิดระเบียบวินัยของนักศึกษาได้อย่างเหมาะสม

4. ควรมีการศึกษาแนวทางในการสร้างเสริมวินัยในตนเองให้กับนักศึกษา ตามแนวคิดของนักศึกษา เพื่อให้ได้แนวทางในการส่งเสริมและพัฒนาวินัยให้กับนักศึกษาได้อย่างเหมาะสม กับความต้องการของนักศึกษา ซึ่งจะช่วยให้การดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขการประพฤติผิดระเบียบวินัยของนักศึกษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กัลยา วานิชย์บัญชา. 2546. การวิเคราะห์สถิติ:สถิติสำหรับการบริหารและการวิจัย.
กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชุมพล ศรีทองกุล. 2544. “ครูกับกระบวนการจัดการเรียนรู้.” วารสารวิชาการ. ปีที่ 4 เล่มที่ 1
(มกราคม).
- ชูศรี วงศ์รัตน์. 2544. เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. กรุงเทพฯ : เทพเนรมิต การพิมพ์
ชินเนย์ รัตักท์และปิยะวรรณ มารวิชัย.2550.การจัดการเรียนรู้วิชาการบริหารธุรกิจขนาดย่อม
กรณีศึกษาคณะบริหารธุรกิจและศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
ล้านนา ตาก. ตาก:มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ตาก.
- ธานินทร์ ศิลป์จารุ. 2547. คู่มือการวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรม SPSS.
นนทบุรี :โรงพิมพ์นิต้าการพิมพ์.
- ธีรศักดิ์ อัครบวร. (2544). **ความเป็นครูไทย**. กรุงเทพฯ : ก.พลพิมพ์(1996).
- บุญชม ศรีสะอาด. 2535. การวิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ประเวศ วะสี. 2553. “การสร้างพลังการศึกษา พาชาติออกจากวิกฤต”. **การปฏิรูปการศึกษา
การปฏิรูปศึกษาศาสตร์ ภาคประชาชน**. กรุงเทพฯ : สันติศิริการพิมพ์ .
- ปุระชัย เปี่ยมสมบูรณ์. 2529. การวิจัยประเมินผล:หลักการและกระบวนการ. กรุงเทพฯ :
การพิมพ์พระนคร.
- แผนกบุคลากร คณะบริหารธุรกิจ.2553. **บัญชีรายชื่อข้าราชการ อาจารย์ พนักงานมหาวิทยาลัย
ณ วันที่ 12 พฤศจิกายน 2553**. กรุงเทพฯ:มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
พจนานุกรมฉบับเฉลิมพระเกียรติ พ.ศ. 2530. 2534. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิชสำราษณ์.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2535. วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ :
บริษัทฟิงเกอร์ปรีนแอนด์มีเดียจำกัด.
- ไพฑูริย์ สีนลรัตน์.2550. **อาจารย์มืออาชีพ แนวคิด เครื่องมือ และการพัฒนา**. กรุงเทพฯ:
โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ไพศาล สรรสวัสดิสุทธิ์ และสุวรรณา คุณดิลกณัฐวสา. 2551. **แนวทางพัฒนาการเรียนการสอน
หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์บัณฑิต(การปกครองท้องถิ่น) ใหม่มหาวิทยาลัยราชภัฏ
นครสวรรค์.นครสวรรค์:มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.**
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. 2539. **เอกสารชุดฝึกอบรมการเรียนรู้การทำวิจัยด้วย
ตนเอง**. นนทบุรี: สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

- ล้วน สายยศ และอังคณาสายยศ. 2538. **เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา**. กรุงเทพฯ ฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ล้วน สายยศ และอังคณาสายยศ. 2540. **สถิติวิทยาทางการวิจัย**. กรุงเทพฯ ฯ : สุวีริยาสาส์น
- วิจิต สุรัตน์เรืองชัยและคณะ. 2549. . “การศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนของ คณาจารย์มหาวิทยาลัยบูรพา.” **วารสารศึกษาศาสตร์** ปีที่ 17 ฉบับที่ 2 เดือนพฤศจิกายน 2548 – มีนาคม 2549 หน้า 105- 118
- วีรยุทธ วิเชียรโชติ. 2513. “สังคมไมตรีสัมพันธ์กับการพัฒนาประเทศ,” **วารสารสมาคมจิตวิทยา แห่งประเทศไทย**. 33 - 44.
- สนทยา เขมวรัตน์ และธานี คงเพชร .2551. **ความคาดหวังของนักศึกษา ต่อการจัด การศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พระนคร**. กรุงเทพฯ ฯ :มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
- สุทธิพร คล้ายเมืองปัก. 2544. . “บทบาทของครูกับรูปแบบการเรียนการสอนที่เปลี่ยนไป”, **วารสารวิชาการ**. ปีที่ 3 ฉบับที่ 2 , (กุมภาพันธ์).
- สุปราณี นาคแก้ว.2549. ความคิดเห็นของมหาบัณฑิตที่มีต่อการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัย รามคำแหง. **วารสารวิจัยมหาวิทยาลัยรามคำแหง**. ปีที่ 9.ฉบับที่ 2 (พฤษภาคม – สิงหาคม)
- สุวิทย์ มุลคำ. 2543. **แฟ้มสะสมงาน**. กรุงเทพฯ ฯ : ที.พี.พรินท์ จำกัด.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.2553. **สมรรถนะการศึกษาไทยในเวทีสากล พ.ศ.2552**. กรุงเทพฯ. บริษัท พริกหวานกราฟฟิค จำกัด
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. 2553. **ปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากรไทย ปี 2552** . กรุงเทพฯ. พิมพ์ครั้งที่2. บริษัท พริกหวานกราฟฟิค จำกัด
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.2553. **ข้อเสนอ การปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (พ.ศ. 2552 - 2561)**. กรุงเทพฯ. บริษัท พริกหวานกราฟฟิค จำกัด
- สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน. 2553. **ข้อมูลจำนวนนักศึกษา ประจำปีการศึกษา 2553**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
- อนุศิษฐ์ คณะธรรม. 2550 .**ความคาดหวังของนักเรียนและแนวทางการพัฒนาการเรียน การสอนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ภาค ตะวันออก**. งานนิพนธ์กศ.ม.(การบริหารการศึกษา). ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- Bloom , Benjamin S. 1976. **Human Characteristics and School Learning**. New York : Mc Graw - Hall Book Co.

Cronbach, Lee J. 1970. **Essential of Psychology Testing**. 3rd ed. New York :
Harper and Row.

Good. Carter V. 1973. **Dictionary of Education**. New York: Mc. Graw-Hill , Inc.

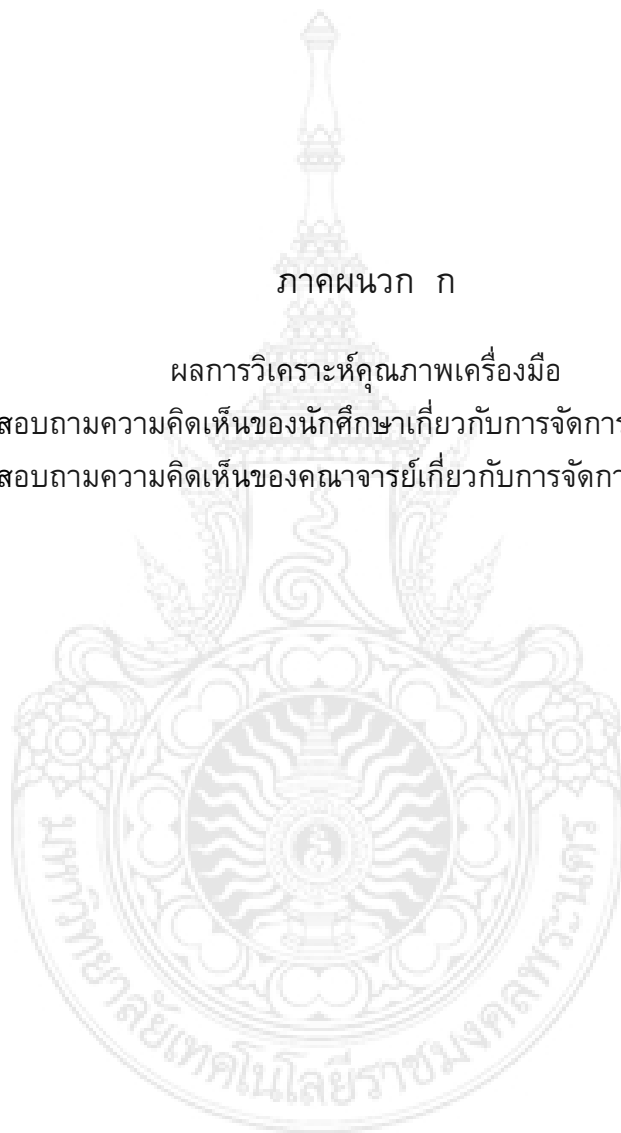
ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

ผลการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ

- แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน
- แบบสอบถามความคิดเห็นของคณาจารย์เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน

คุณภาพแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน
คุณภาพเครื่องมือด้านความเที่ยงตรง
ค่าดัชนีความสอดคล้องจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน

ข้อคำถาม	ค่า IOC	คุณภาพ
ด้านหลักสูตร		
1. จำนวนหน่วยกิตวิชาเฉพาะมีความเหมาะสม	0.80	ใช้ได้
2. จำนวนหน่วยกิตวิชาภาษาอังกฤษมีความเหมาะสม	0.60	ใช้ได้
3. จำนวนหน่วยกิตวิชาคอมพิวเตอร์มีความเหมาะสม	1.00	ใช้ได้
4. เนื้อหาวิชาในหลักสูตรมีความน่าสนใจ	1.00	ใช้ได้
5. เนื้อหาหลักสูตรสามารถนำไปใช้ในสถานการณ์จริงได้	0.80	ใช้ได้
6. เนื้อหาหลักสูตรช่วยเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ให้นักศึกษา	0.80	ใช้ได้
7. หลักสูตรสามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียนได้อย่างหลากหลาย	0.80	ใช้ได้
8. คณะฯเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้เลือกเรียนตามความสนใจ	0.80	ใช้ได้
9. เกณฑ์การจบหลักสูตรมีความเหมาะสม	1.00	ใช้ได้
10. เนื้อหาหลักสูตรยืดหยุ่นตามการเปลี่ยนแปลงของสังคม	1.00	ใช้ได้
11. หลักสูตรกำหนดเนื้อหาบางเรื่องยากเกินไป	1.00	ใช้ได้
12. เนื้อหาวิชามีความซ้ำซ้อนกันในบางรายวิชา	0.80	ใช้ได้
13. เนื้อหาหลักสูตรขาดความสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน	0.80	ใช้ได้
14. หลักสูตรเน้นทฤษฎีมากกว่าปฏิบัติจริง	1.00	ใช้ได้
15. หลักสูตรกำหนดรายวิชาที่เรียนไม่เหมาะสม	0.80	ใช้ได้
ด้านกิจกรรมการสอน		
1. อธิบายเนื้อหาได้อย่างชัดเจน	0.80	ใช้ได้
2. มีการทบทวนบทเรียนที่ผ่านมา	0.80	ใช้ได้
3. สอนด้วยวิธีการสอนที่หลากหลาย	0.80	ใช้ได้
4. สอนเนื้อหาได้ครบถ้วนตามที่กำหนดในหลักสูตร	1.00	ใช้ได้
5. เปิดโอกาสให้นักศึกษาซักถามและแสดงความคิดเห็น	0.80	ใช้ได้
6. ให้ความสนใจนักศึกษาในชั้นเรียนอย่างทั่วถึง	0.80	ใช้ได้
7. มีสื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับรายวิชา	1.00	ใช้ได้
8. นำความรู้ที่เกี่ยวข้องสอนเพิ่มเติมให้นักศึกษา	0.80	ใช้ได้
9. สั่งหรือมอบหมายงานอย่างชัดเจน	1.00	ใช้ได้
10. แจงวัตถุประสงค์ของรายวิชาให้นักศึกษาทราบ	0.80	ใช้ได้
11. แจงแผนการสอนล่วงหน้า	1.00	ใช้ได้

ข้อความ	ค่า IOC	คุณภาพ
ด้านกิจกรรมการสอน(ต่อ)		
12. แจกแผนการประเมินผลล่วงหน้า	0.80	ใช้ได้
13. บอกแหล่งอ้างอิงที่นักศึกษาสามารถสืบค้นได้	0.80	ใช้ได้
14. พยายามให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการเรียนการสอน	1.00	ใช้ได้
15. จัดเรียงลำดับเนื้อหาอย่างเหมาะสม	1.00	ใช้ได้
ด้านการวัดผลประเมินผล		
1. อาจารย์ตรวจผลงานทุกชิ้นที่มอบหมายให้นักศึกษา	1.00	ใช้ได้
2. อาจารย์เปิดโอกาสให้นักศึกษาร่วมกำหนดเกณฑ์การวัดผลประเมินผล	1.00	ใช้ได้
3. อาจารย์ใช้วิธีการวัดผลที่หลากหลาย	1.00	ใช้ได้
4. อาจารย์มีการวัดผลต่อเนื่องเป็นระยะๆ	0.80	ใช้ได้
5. อาจารย์นำผลการวัดแต่ละครั้งมาพัฒนาการเรียนของนักศึกษา	1.00	ใช้ได้
6. อาจารย์วัดผลได้ครอบคลุมเนื้อหาวิชา	0.80	ใช้ได้
7. ข้อสอบส่วนใหญ่เน้นวัดการนำไปใช้	1.00	ใช้ได้
8. ลักษณะข้อสอบเน้นการคิดวิเคราะห์สถานการณ์ต่างๆ	1.00	ใช้ได้
9. อาจารย์บอกเกณฑ์การวัดผลประเมินผลก่อนการเรียนการสอน	1.00	ใช้ได้
10. การวัดผลประเมินผลมีความยุติธรรม	0.80	ใช้ได้
11. นักศึกษาทุกคนรู้ข้อสอบพร้อมกันในวันสอบ	1.00	ใช้ได้
12. การจัดตารางสอบมีความเหมาะสม	1.00	ใช้ได้
13. อาจารย์คุมสอบปฏิบัติหน้าที่อย่างเหมาะสม	0.80	ใช้ได้
14. ความยากง่ายของข้อสอบมีความเหมาะสม	1.00	ใช้ได้
15. ข้อสอบส่วนใหญ่เน้นวัดความจำ	1.00	ใช้ได้
ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก		
1. วัสดุอุปกรณ์มีสภาพพร้อมใช้งาน	1.00	ใช้ได้
2. หนังสือหรือตำราที่ใช้ในการค้นคว้ามีจำนวนพอเพียง	1.00	ใช้ได้
3. การจัดวางผังอาคารเรียนเหมาะสมต่อการจัดการเรียนการสอน	1.00	ใช้ได้
4. สภาพห้องเรียนมีความเหมาะสมต่อการจัดการเรียนการสอน	0.80	ใช้ได้
5. บรรยากาศโดยรวมของห้องอาหารมีความเหมาะสม	0.80	ใช้ได้
6. การขอหลักสูตรรายวิชาเพื่อเทียบโอนทำได้รวดเร็ว	1.00	ใช้ได้
7. มีการประชาสัมพันธ์ข่าวสารต่าง ๆ อย่างเหมาะสม	1.00	ใช้ได้
8. ช่วงเวลาให้บริการของหน่วยงานต่างๆมีความเหมาะสม	0.80	ใช้ได้
9. หน่วยงานมีความพร้อมในการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา	0.80	ใช้ได้
10. จำนวนห้องเรียนมีมากพอสำหรับการสอนเสริม	1.00	ใช้ได้
11. มีเครื่องโสตทัศนูปกรณ์ที่ทันสมัยประจำห้องเรียน	0.80	ใช้ได้

ข้อความ	ค่า IOC	คุณภาพ
ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก(ต่อ)		
12. สภาพห้องสมุดมีความเหมาะสม	0.80	ใช้ได้
13. ลักษณะการบริการของห้องสมุดมีมาตรฐาน	1.00	ใช้ได้
14. การปฐมนิเทศการฝึกงาน/สหกิจศึกษามีรายละเอียดชัดเจน	0.80	ใช้ได้
15. เจ้าหน้าที่หน่วยงานต่างๆให้บริการด้วยความเต็มใจและสุภาพ	1.00	ใช้ได้
ด้านอาจารย์ผู้สอน		
1. มีความตรงต่อเวลา	1.00	ใช้ได้
2. มีใบหน้ายิ้มแย้มแจ่มใส	1.00	ใช้ได้
3. มีอารมณ์ขัน	0.80	ใช้ได้
4. ไม่ดูถูกหรือพูดส่อเสียดนักศึกษา	1.00	ใช้ได้
5. มีความมั่นคงในอารมณ์	1.00	ใช้ได้
6. แต่งกายสุภาพเป็นแบบอย่างที่ดี	1.00	ใช้ได้
7. น้ำเสียงชัดเจนเป็นจังหวะไม่ราบเรียบ	1.00	ใช้ได้
8. ไม่ชื่นชมนักศึกษาในกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งโดยเฉพาะ	0.80	ใช้ได้
9. มีความเข้าใจในความแตกต่างระหว่างบุคคลของนักศึกษา	1.00	ใช้ได้
10. เปิดโอกาสให้นักศึกษาปรึกษาออกชั้นเรียนด้วยความเต็มใจ	0.80	ใช้ได้
11. มีความเชี่ยวชาญในเนื้อหาที่สอน	1.00	ใช้ได้
12. รับฟังความคิดเห็นของนักศึกษา	1.00	ใช้ได้
13. เป็นตัวอย่างที่ดีในการทำงาน	1.00	ใช้ได้
14. ใ้ได้รับมอบหมายให้สอนในวิชาที่ไม่ตรงกับความถนัด	0.80	ใช้ได้
15. ไม่สามารถสร้างปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับนักศึกษา	1.00	ใช้ได้
ด้านนักศึกษา		
1. มีความแตกต่างกันด้านพื้นฐานความรู้	1.00	ใช้ได้
2. จำนวนนักศึกษาในห้องเรียนบางรายวิงวอนมากเกินไป	0.80	ใช้ได้
3. ไม่มีความถนัดในสาขาวิชาที่เรียน	0.80	ใช้ได้
4. ขาดทักษะในการเรียนรู้ด้วยตนเอง	0.80	ใช้ได้
5. ขาดความอดทนในการเรียน	0.80	ใช้ได้
6. มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ	1.00	ใช้ได้
7. ขาดความกระตือรือร้นในการเรียน	1.00	ใช้ได้
8. ไม่กล้าซักถามข้อสงสัยจากอาจารย์หรือเพื่อน	0.80	ใช้ได้
9. ขาดความสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนร่วมชั้น	0.80	ใช้ได้
10. ขาดการศึกษาเพิ่มเติมนอกเวลาเรียน	1.00	ใช้ได้
11. ขาดความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย	1.00	ใช้ได้

ข้อความ	ค่า IOC	คุณภาพ
ด้านนักศึกษา(ต่อ)		
12. ขาดความพร้อมในการเรียน เช่น ไม่มีหนังสือ/เอกสารประกอบการเรียน	1.00	ใช้ได้
13. ขาดสมาธิในการเรียนทำให้การเรียนไม่ต่อเนื่อง	0.80	ใช้ได้
14. ขาดเรียนบ่อยทำให้การเรียนไม่ต่อเนื่อง	1.00	ใช้ได้
15. ขาดการวางแผนการเรียนที่ดี	0.80	ใช้ได้

**คุณภาพแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน
คำอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่น**

ด้านหลักสูตร

ข้อ คำถาม	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Alpha if Item Deleted	คุณภาพ
1.1	50.3447	25.7991	.5534	.5507	ใช้ได้
1.2	50.7047	25.8673	.3824	.5675	ใช้ได้
1.3	50.7147	25.2826	.5381	.5465	ใช้ได้
1.4	50.5047	25.2470	.6030	.5412	ใช้ได้
1.5	50.3347	26.4342	.4691	.5628	ใช้ได้
1.6	50.3047	25.6583	.5254	.5512	ใช้ได้
1.7	50.5247	24.6242	.5698	.5371	ใช้ได้
1.8	50.9447	23.4621	.4320	.5497	ใช้ได้
1.9	50.4347	26.3255	.4591	.5626	ใช้ได้
1.10	50.6447	25.0535	.5471	.5435	ใช้ได้
1.11	51.7947	30.0253	.2663	.6528	ใช้ได้
1.12	51.9447	32.7079	.2768	.6754	ใช้ได้
1.13	51.4447	31.8985	.2117	.6606	ใช้ได้
1.14	51.7147	31.7203	.2030	.6667	ใช้ได้
1.15	51.4447	33.7099	.3766	.6820	ใช้ได้

Reliability Coefficients

N of Cases = 100.0

N of Items = 15

Alpha = .6093

ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

ข้อ คำถาม	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Alpha if Item Deleted	คุณภาพ
2.1	54.6240	86.8324	.6239	.9277	ใช้ได้
2.2	54.6840	85.7080	.6778	.9263	ใช้ได้
2.3	54.8640	85.9881	.7163	.9254	ใช้ได้
2.4	54.5340	87.9780	.5870	.9286	ใช้ได้
2.5	54.5340	85.8878	.7285	.9251	ใช้ได้
2.6	54.7240	83.9757	.7638	.9239	ใช้ได้
2.7	54.8540	87.0701	.5711	.9292	ใช้ได้
2.8	54.7240	85.7898	.6783	.9263	ใช้ได้
2.9	54.6840	86.1376	.6416	.9273	ใช้ได้
2.10	54.3540	88.7375	.5150	.9304	ใช้ได้
2.11	54.4340	87.1344	.5650	.9294	ใช้ได้
2.12	54.6740	86.7931	.5857	.9289	ใช้ได้
2.13	54.8640	84.9619	.6829	.9262	ใช้ได้
2.14	54.6440	86.4876	.6428	.9272	ใช้ได้
2.15	54.7040	87.8052	.6072	.9281	ใช้ได้

Reliability Coefficients

N of Cases = 100.0

N of Items = 15

Alpha = .9313

ด้านการวัดผลประเมินผล

ข้อ คำถาม	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Alpha if Item Deleted	คุณภาพ
3.1	53.8267	79.4413	.6630	.8835	ใช้ได้
3.2	53.9467	78.0654	.6978	.8818	ใช้ได้
3.3	53.9267	78.7982	.6993	.8821	ใช้ได้
3.4	53.8067	80.5584	.6529	.8843	ใช้ได้
3.5	53.9067	78.8177	.7444	.8810	ใช้ได้
3.6	53.8467	78.3516	.7220	.8812	ใช้ได้
3.7	53.9867	77.9509	.7305	.8808	ใช้ได้
3.8	53.8467	78.7138	.6697	.8829	ใช้ได้
3.9	53.7567	79.7977	.5940	.8857	ใช้ได้
3.10	53.7967	78.4689	.6866	.8823	ใช้ได้
3.11	53.7167	80.8673	.5363	.8878	ใช้ได้
3.12	54.2867	72.4660	.6903	.8823	ใช้ได้
3.13	53.5867	81.4876	.5727	.8868	ใช้ได้
3.14	54.0267	80.6332	.4670	.8909	ใช้ได้
3.15	54.9867	100.8115	.4661	.9313	ใช้ได้

Reliability Coefficients

N of Cases = 100.0

N of Items = 15

Alpha = .8935

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

ข้อ คำถาม	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Alpha if Item Deleted	คุณภาพ
4.1	50.8073	131.4130	.6500	.9414	ใช้ได้
4.2	50.7173	130.9610	.6887	.9405	ใช้ได้
4.3	50.7373	131.3128	.6729	.9409	ใช้ได้
4.4	50.6073	130.7102	.6803	.9407	ใช้ได้
4.5	50.8373	127.2385	.7318	.9396	ใช้ได้
4.6	51.0173	130.0771	.6582	.9413	ใช้ได้
4.7	50.9573	129.3173	.7060	.9401	ใช้ได้
4.8	50.6873	130.4359	.7383	.9395	ใช้ได้
4.9	50.8173	129.0188	.7362	.9394	ใช้ได้
4.10	51.3073	126.3301	.7244	.9399	ใช้ได้
4.11	50.9773	130.8648	.6359	.9418	ใช้ได้
4.12	50.6173	132.8372	.6344	.9417	ใช้ได้
4.13	50.6373	133.3748	.6678	.9411	ใช้ได้
4.14	50.6673	131.7548	.6307	.9418	ใช้ได้
4.15	50.7573	129.6044	.6853	.9406	ใช้ได้
Reliability Coefficients					
N of Cases = 100.0		N of Items = 15			
Alpha = .9439					

ด้านอาจารย์ผู้สอน

ข้อ คำถาม	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Alpha if Item Deleted	คุณภาพ
5.1	54.5067	80.9475	.5436	.8873	ใช้ได้
5.2	54.7167	76.7251	.7769	.8780	ใช้ได้
5.3	54.6767	77.2514	.7769	.8783	ใช้ได้
5.4	54.7467	78.1077	.6822	.8818	ใช้ได้
5.5	54.9267	76.2317	.7168	.8801	ใช้ได้
5.6	54.0467	83.1077	.5779	.8869	ใช้ได้
5.7	54.3367	80.7011	.6860	.8830	ใช้ได้
5.8	54.7667	74.5673	.7617	.8778	ใช้ได้
5.9	54.7767	77.6447	.7594	.8791	ใช้ได้
5.10	54.5667	77.8872	.7800	.8787	ใช้ได้
5.11	54.3367	80.5031	.6669	.8833	ใช้ได้
5.12	54.6467	78.1083	.7561	.8795	ใช้ได้
5.13	54.5667	79.3148	.7264	.8811	ใช้ได้
5.14	55.5567	98.0056	.3635	.9211	ใช้ได้
5.15	55.3267	96.5644	.2812	.9212	ใช้ได้

Reliability Coefficients

N of Cases = 100.0

N of Items = 15

Alpha = .8933

ด้านนักศึกษา

ข้อ คำถาม	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Alpha if Item Deleted	คุณภาพ
6.1	42.6700	159.4532	.3772	.9475	ใช้ได้
6.2	42.5000	156.0198	.5215	.9444	ใช้ได้
6.3	42.6200	160.3258	.4062	.9463	ใช้ได้
6.4	42.5200	156.5514	.6140	.9426	ใช้ได้
6.5	42.3800	152.1978	.6964	.9408	ใช้ได้
6.6	42.4100	150.2689	.7412	.9398	ใช้ได้
6.7	42.4300	153.5313	.6776	.9412	ใช้ได้
6.8	42.3600	150.4121	.6669	.9415	ใช้ได้
6.9	42.0100	144.6446	.7922	.9385	ใช้ได้
6.10	42.2000	151.3430	.7165	.9404	ใช้ได้
6.11	42.1600	146.7475	.8190	.9379	ใช้ได้
6.12	41.9900	142.6002	.8426	.9372	ใช้ได้
6.13	39.3300	128.1829	.7908	.9290	ใช้ได้
6.14	39.1100	125.0080	.7644	.9298	ใช้ได้
6.15	39.3500	128.5328	.7836	.9292	ใช้ได้

Reliability Coefficients

N of Cases = 100.0

N of Items = 15

Alpha = .9363

รวมทั้งฉบับ

Reliability Coefficients

N of Cases = 100.0

N of Items = 90

Alpha = .9222

คุณภาพแบบสอบถามความคิดเห็นของคณาจารย์เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน
คุณภาพเครื่องมือด้านความเที่ยงตรง
ค่าดัชนีความสอดคล้องจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน

ข้อคำถาม	ค่า IOC	คุณภาพ
ด้านหลักสูตร		
1. จำนวนหน่วยกิตวิชาเฉพาะมีความเหมาะสม	0.80	ใช้ได้
2. จำนวนหน่วยกิตวิชาภาษาอังกฤษมีความเหมาะสม	0.60	ใช้ได้
3. จำนวนหน่วยกิตวิชาคอมพิวเตอร์มีความเหมาะสม	1.00	ใช้ได้
4. เนื้อหาวิชาในหลักสูตรมีความน่าสนใจ	1.00	ใช้ได้
5. เนื้อหาหลักสูตรสามารถนำไปใช้ในสถานการณ์จริงได้	0.80	ใช้ได้
6. เนื้อหาหลักสูตรช่วยเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ให้นักศึกษา	0.80	ใช้ได้
7. หลักสูตรสามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียนได้อย่างหลากหลาย	0.80	ใช้ได้
8. คณะฯเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้เลือกเรียนตามความสนใจ	0.80	ใช้ได้
9. เกณฑ์การจบหลักสูตรมีความเหมาะสม	1.00	ใช้ได้
10. เนื้อหาหลักสูตรยืดหยุ่นตามการเปลี่ยนแปลงของสังคม	1.00	ใช้ได้
11. หลักสูตรกำหนดเนื้อหาบางเรื่องยากเกินไป	1.00	ใช้ได้
12. เนื้อหาวิชามีความซ้ำซ้อนกันในบางรายวิชา	0.80	ใช้ได้
13. เนื้อหาหลักสูตรขาดความสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน	0.80	ใช้ได้
14. หลักสูตรเน้นทฤษฎีมากกว่าปฏิบัติจริง	1.00	ใช้ได้
15. หลักสูตรกำหนดรายวิชาที่เรียนไม่เหมาะสม	0.80	ใช้ได้
ด้านกิจกรรมการสอน		
1. อธิบายเนื้อหาได้อย่างชัดเจน	0.80	ใช้ได้
2. มีการทบทวนบทเรียนที่ผ่านมา	0.80	ใช้ได้
3. สอนด้วยวิธีการสอนที่หลากหลาย	0.80	ใช้ได้
4. สอนเนื้อหาได้ครบถ้วนตามที่กำหนดในหลักสูตร	1.00	ใช้ได้
5. เปิดโอกาสให้นักศึกษาซักถามและแสดงความคิดเห็น	0.80	ใช้ได้
6. ให้ความสนใจนักศึกษาในชั้นเรียนอย่างทั่วถึง	0.80	ใช้ได้
7. มีสื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับรายวิชา	1.00	ใช้ได้
8. นำความรู้ที่เกี่ยวข้องสอนเพิ่มเติมให้นักศึกษา	0.80	ใช้ได้
9. สั่งหรือมอบหมายงานอย่างชัดเจน	1.00	ใช้ได้
10. แจกวัสดุประสงค์ของรายวิชาให้นักศึกษาทราบ	0.80	ใช้ได้
11. แจกแผนการสอนล่วงหน้า	1.00	ใช้ได้

ข้อความ	ค่า IOC	คุณภาพ
ด้านกิจกรรมการสอน(ต่อ)		
12. แจกแผนการประเมินผลล่วงหน้า	0.80	ใช้ได้
13. บอกแหล่งอ้างอิงที่นักศึกษาสามารถสืบค้นได้	0.80	ใช้ได้
14. พยายามให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการเรียนการสอน	1.00	ใช้ได้
15. จัดเรียงลำดับเนื้อหาอย่างเหมาะสม	1.00	ใช้ได้
ด้านการวัดผลประเมินผล		
1. อาจารย์ตรวจผลงานทุกชิ้นที่มอบหมายให้นักศึกษา	1.00	ใช้ได้
2. อาจารย์เปิดโอกาสให้นักศึกษาร่วมกำหนดเกณฑ์การวัดผลประเมินผล	1.00	ใช้ได้
3. อาจารย์ใช้วิธีการวัดผลที่หลากหลาย	1.00	ใช้ได้
4. อาจารย์มีการวัดผลต่อเนื่องเป็นระยะๆ	0.80	ใช้ได้
5. อาจารย์นำผลการวัดแต่ละครั้งมาพัฒนาการเรียนของนักศึกษา	1.00	ใช้ได้
6. อาจารย์วัดผลได้ครอบคลุมเนื้อหาวิชา	0.80	ใช้ได้
7. ข้อสอบส่วนใหญ่เน้นวัดการนำไปใช้	1.00	ใช้ได้
8. ลักษณะข้อสอบเน้นการคิดวิเคราะห์สถานการณ์ต่างๆ	1.00	ใช้ได้
9. อาจารย์บอกเกณฑ์การวัดผลประเมินผลก่อนการเรียนการสอน	1.00	ใช้ได้
10. การวัดผลประเมินผลมีความยุติธรรม	0.80	ใช้ได้
11. นักศึกษาทุกคนรู้ข้อสอบพร้อมกันในวันสอบ	1.00	ใช้ได้
12. การจัดตารางสอบมีความเหมาะสม	1.00	ใช้ได้
13. อาจารย์คุมสอบปฏิบัติหน้าที่อย่างเหมาะสม	0.80	ใช้ได้
14. ความยากง่ายของข้อสอบมีความเหมาะสม	1.00	ใช้ได้
15. ข้อสอบส่วนใหญ่เน้นวัดความจำ	1.00	ใช้ได้
ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก		
1. วัสดุอุปกรณ์มีสภาพพร้อมใช้งาน	1.00	ใช้ได้
2. หนังสือหรือตำราที่ใช้ในการค้นคว้ามีจำนวนพอเพียง	1.00	ใช้ได้
3. การจัดวางผังอาคารเรียนเหมาะสมต่อการจัดการเรียนการสอน	1.00	ใช้ได้
4. สภาพห้องเรียนมีความเหมาะสมต่อการจัดการเรียนการสอน	0.80	ใช้ได้
5. บรรยากาศโดยรวมของห้องอาหารมีความเหมาะสม	0.80	ใช้ได้
6. การขอหลักสูตรรายวิชาเพื่อเทียบโอนทำได้รวดเร็ว	1.00	ใช้ได้
7. มีการประชาสัมพันธ์ข่าวสารต่าง ๆ อย่างเหมาะสม	1.00	ใช้ได้
8. ช่วงเวลาให้บริการของหน่วยงานต่างๆมีความเหมาะสม	0.80	ใช้ได้
9. หน่วยงานมีความพร้อมในการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา	0.80	ใช้ได้
10. จำนวนห้องเรียนมีมากพอสำหรับการสอนเสริม	1.00	ใช้ได้
11. มีเครื่องโสตทัศนูปกรณ์ที่ทันสมัยประจำห้องเรียน	0.80	ใช้ได้

ข้อความ	ค่า IOC	คุณภาพ
ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก(ต่อ)		
12. สภาพห้องสมุดมีความเหมาะสม	0.80	ใช้ได้
13. ลักษณะการบริการของห้องสมุดมีมาตรฐาน	1.00	ใช้ได้
14. การปฐมนิเทศการฝึกงาน/สหกิจศึกษามีรายละเอียดชัดเจน	0.80	ใช้ได้
15. เจ้าหน้าที่หน่วยงานต่างๆให้บริการด้วยความเต็มใจและสุภาพ	1.00	ใช้ได้
ด้านอาจารย์ผู้สอน		
1. มีความตรงต่อเวลา	1.00	ใช้ได้
2. มีใบหน้ายิ้มแย้มแจ่มใส	1.00	ใช้ได้
3. มีอารมณ์ขัน	0.80	ใช้ได้
4. ไม่ดูถูกหรือพูดส่อเสียดนักศึกษา	1.00	ใช้ได้
5. มีความมั่นคงในอารมณ์	1.00	ใช้ได้
6. แต่งกายสุภาพเป็นแบบอย่างที่ดี	1.00	ใช้ได้
7. น้ำเสียงชัดเจนเป็นจังหวะไม่ราบเรียบ	1.00	ใช้ได้
8. ไม่ชื่นชมนักศึกษาในกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งโดยเฉพาะ	0.80	ใช้ได้
9. มีความเข้าใจในความแตกต่างระหว่างบุคคลของนักศึกษา	1.00	ใช้ได้
10. เปิดโอกาสให้นักศึกษาปรึกษาออกชั้นเรียนด้วยความเต็มใจ	0.80	ใช้ได้
11. มีความเชี่ยวชาญในเนื้อหาที่สอน	1.00	ใช้ได้
12. รับฟังความคิดเห็นของนักศึกษา	1.00	ใช้ได้
13. เป็นตัวอย่างที่ดีในการทำงาน	1.00	ใช้ได้
14. ใ้ได้รับมอบหมายให้สอนในวิชาที่ไม่ตรงกับความถนัด	0.80	ใช้ได้
15. ไม่สามารถสร้างปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับนักศึกษา	1.00	ใช้ได้
ด้านนักศึกษา		
1. มีความแตกต่างกันด้านพื้นฐานความรู้	1.00	ใช้ได้
2. จำนวนนักศึกษาในห้องเรียนบางรายวิงวอนมากเกินไป	0.80	ใช้ได้
3. ไม่มีความถนัดในสาขาวิชาที่เรียน	0.80	ใช้ได้
4. ขาดทักษะในการเรียนรู้ด้วยตนเอง	0.80	ใช้ได้
5. ขาดความอดทนในการเรียน	0.80	ใช้ได้
6. มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ	1.00	ใช้ได้
7. ขาดความกระตือรือร้นในการเรียน	1.00	ใช้ได้
8. ไม่กล้าซักถามข้อสงสัยจากอาจารย์หรือเพื่อน	0.80	ใช้ได้
9. ขาดความสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนร่วมชั้น	0.80	ใช้ได้
10. ขาดการศึกษาเพิ่มเติมนอกเวลาเรียน	1.00	ใช้ได้
11. ขาดความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย	1.00	ใช้ได้

ข้อความ	ค่า IOC	คุณภาพ
ด้านนักศึกษา(ต่อ)		
12. ขาดความพร้อมในการเรียน เช่น ไม่มีหนังสือ/เอกสารประกอบการเรียน	1.00	ใช้ได้
13. ขาดสมาธิในการเรียนทำให้การเรียนไม่ต่อเนื่อง	0.80	ใช้ได้
14. ขาดเรียนบ่อยทำให้การเรียนไม่ต่อเนื่อง	1.00	ใช้ได้
15. ขาดการวางแผนการเรียนที่ดี	0.80	ใช้ได้

**คุณภาพแบบสอบถามความคิดเห็นของคณาจารย์เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน
คำอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่น**

ด้านหลักสูตร

ข้อ คำถาม	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Alpha if Item Deleted	คุณภาพ
1.1	47.7240	32.3439	.4759	.6341	ใช้ได้
1.2	48.6640	31.2575	.3969	.6383	ใช้ได้
1.3	48.3040	32.1981	.5129	.6308	ใช้ได้
1.4	48.0840	30.3356	.7685	.6026	ใช้ได้
1.5	48.0440	31.3122	.5511	.6228	ใช้ได้
1.6	47.9240	30.7831	.7296	.6085	ใช้ได้
1.7	48.3040	29.9995	.6056	.6102	ใช้ได้
1.8	49.2040	29.6010	.4789	.6230	ใช้ได้
1.9	48.2640	30.5397	.6341	.6118	ใช้ได้
1.10	48.6040	31.2086	.4261	.6343	ใช้ได้
1.11	48.3240	40.9159	.3915	.7277	ใช้ได้
1.12	48.8040	43.1553	.4408	.7683	ใช้ได้
1.13	48.3640	35.9681	.3046	.6883	ใช้ได้
1.14	48.4240	42.3131	.4356	.7499	ใช้ได้
1.15	48.3640	32.2974	.5415	.6298	ใช้ได้

Reliability Coefficients

N of Cases = 50.0

N of Items = 15

Alpha = .6712

ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

ข้อ คำถาม	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Alpha if Item Deleted	คุณภาพ
2.1	63.3507	100.2813	.7815	.9642	ใช้ได้
2.2	63.4307	101.6488	.7474	.9648	ใช้ได้
2.3	63.3107	98.0226	.8751	.9626	ใช้ได้
2.4	63.3107	97.2689	.8075	.9640	ใช้ได้
2.5	63.1707	100.5009	.8083	.9638	ใช้ได้
2.6	63.2907	99.3097	.7848	.9642	ใช้ได้
2.7	63.4307	99.6325	.7524	.9648	ใช้ได้
2.8	63.2107	98.3112	.8105	.9638	ใช้ได้
2.9	63.0507	98.2477	.8870	.9624	ใช้ได้
2.10	62.8307	102.8592	.7637	.9647	ใช้ได้
2.11	62.9307	101.2386	.7039	.9655	ใช้ได้
2.12	62.9307	102.2999	.8086	.9641	ใช้ได้
2.13	63.0507	99.3824	.8413	.9632	ใช้ได้
2.14	62.9907	101.6965	.7910	.9642	ใช้ได้
2.15	63.1107	103.1154	.5570	.9682	ใช้ได้

Reliability Coefficients

N of Cases = 50.0

N of Items = 15

Alpha = .9663

ด้านการวัดผลประเมินผล

ข้อ คำถาม	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Alpha if Item Deleted	คุณภาพ
3.1	58.4867	73.0235	.7286	.9122	ใช้ได้
3.2	58.8867	70.6290	.6391	.9147	ใช้ได้
3.3	58.7667	72.4559	.6755	.9132	ใช้ได้
3.4	58.5867	72.6977	.7904	.9108	ใช้ได้
3.5	58.7667	71.7267	.8448	.9092	ใช้ได้
3.6	58.7467	72.5698	.7918	.9107	ใช้ได้
3.7	58.8867	71.8290	.7223	.9119	ใช้ได้
3.8	59.0067	68.8026	.8025	.9088	ใช้ได้
3.9	58.4667	71.3627	.7738	.9104	ใช้ได้
3.10	58.5067	71.4890	.7725	.9105	ใช้ได้
3.11	58.5867	71.9331	.6314	.9146	ใช้ได้
3.12	59.6067	78.1958	.2302	.9270	ใช้ได้
3.13	58.9667	77.4709	.2530	.9272	ใช้ได้
3.14	58.9667	76.4641	.5356	.9173	ใช้ได้
3.15	60.2667	77.9777	.2222	.9282	ใช้ได้

Reliability Coefficients

N of Cases = 50.0

N of Items = 15

Alpha = .9198

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

ข้อ คำถาม	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Alpha if Item Deleted	คุณภาพ
4.1	40.7693	117.7379	.3945	.9168	ใช้ได้
4.2	40.7293	114.0521	.6209	.9099	ใช้ได้
4.3	40.5493	117.1455	.5497	.9121	ใช้ได้
4.4	40.5893	115.3222	.5953	.9107	ใช้ได้
4.5	40.8893	113.2926	.7118	.9077	ใช้ได้
4.6	40.8493	113.4752	.4942	.9146	ใช้ได้
4.7	40.9893	110.9309	.6614	.9086	ใช้ได้
4.8	40.9293	109.9476	.7547	.9057	ใช้ได้
4.9	41.0093	109.4710	.7804	.9049	ใช้ได้
4.10	41.6693	112.0629	.6952	.9077	ใช้ได้
4.11	40.9293	114.1218	.4149	.9186	ใช้ได้
4.12	41.1893	111.5284	.7025	.9074	ใช้ได้
4.13	41.0893	111.5854	.6484	.9090	ใช้ได้
4.14	41.2093	113.8291	.5581	.9119	ใช้ได้
4.15	40.7093	116.9373	.4418	.9153	ใช้ได้

Reliability Coefficients

N of Cases = 50.0

N of Items = 15

Alpha = .9155

ด้านอาจารย์ผู้สอน

ข้อ คำถาม	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Alpha if Item Deleted	คุณภาพ
5.1	60.9947	96.5990	.7572	.9287	ใช้ได้
5.2	60.9947	96.3813	.7710	.9284	ใช้ได้
5.3	61.2347	92.8993	.8131	.9268	ใช้ได้
5.4	60.9947	96.0929	.6134	.9325	ใช้ได้
5.5	60.9147	96.1453	.8102	.9276	ใช้ได้
5.6	60.8747	95.9462	.7439	.9288	ใช้ได้
5.7	60.9347	95.1702	.8533	.9265	ใช้ได้
5.8	60.8747	97.8374	.7990	.9285	ใช้ได้
5.9	61.0747	99.5811	.6972	.9306	ใช้ได้
5.10	60.8547	97.5883	.8114	.9282	ใช้ได้
5.11	60.7947	97.3587	.8153	.9280	ใช้ได้
5.12	60.8347	98.8677	.7799	.9292	ใช้ได้
5.13	60.9347	99.1321	.6027	.9323	ใช้ได้
5.14	62.2947	103.1784	.2066	.9468	ใช้ได้
5.15	62.1947	95.3576	.4268	.9438	ใช้ได้

Reliability Coefficients

N of Cases = 50.0

N of Items = 15

Alpha = .9349

ด้านนักศึกษา

ข้อ คำถาม	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Alpha if Item Deleted	คุณภาพ
6.1	39.8500	139.5429	.3722	.9398	ใช้ได้
6.2	39.6800	136.3208	.5174	.9361	ใช้ได้
6.3	39.8000	140.3434	.4020	.9384	ใช้ได้
6.4	39.7000	136.7980	.6110	.9339	ใช้ได้
6.5	39.5600	132.7337	.6935	.9318	ใช้ได้
6.6	39.5900	130.9312	.7386	.9306	ใช้ได้
6.7	39.6100	133.9777	.6747	.9323	ใช้ได้
6.8	39.5400	131.0792	.6633	.9325	ใช้ได้
6.9	39.1900	125.6908	.7895	.9289	ใช้ได้
6.10	39.3800	131.9349	.7137	.9313	ใช้ได้
6.11	39.3400	127.6408	.8169	.9283	ใช้ได้
6.12	39.1700	123.7789	.8404	.9273	ใช้ได้
6.13	39.3300	128.1829	.7908	.9290	ใช้ได้
6.14	39.1100	125.0080	.7644	.9298	ใช้ได้
6.15	39.3500	128.5328	.7836	.9292	ใช้ได้

Reliability Coefficients

N of Cases = 50.0

N of Items = 15

Alpha = .9363

รวมทั้งฉบับ

Reliability Coefficients

N of Cases = 50.0

N of Items = 90

Alpha = .9222

ภาคผนวก ข

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

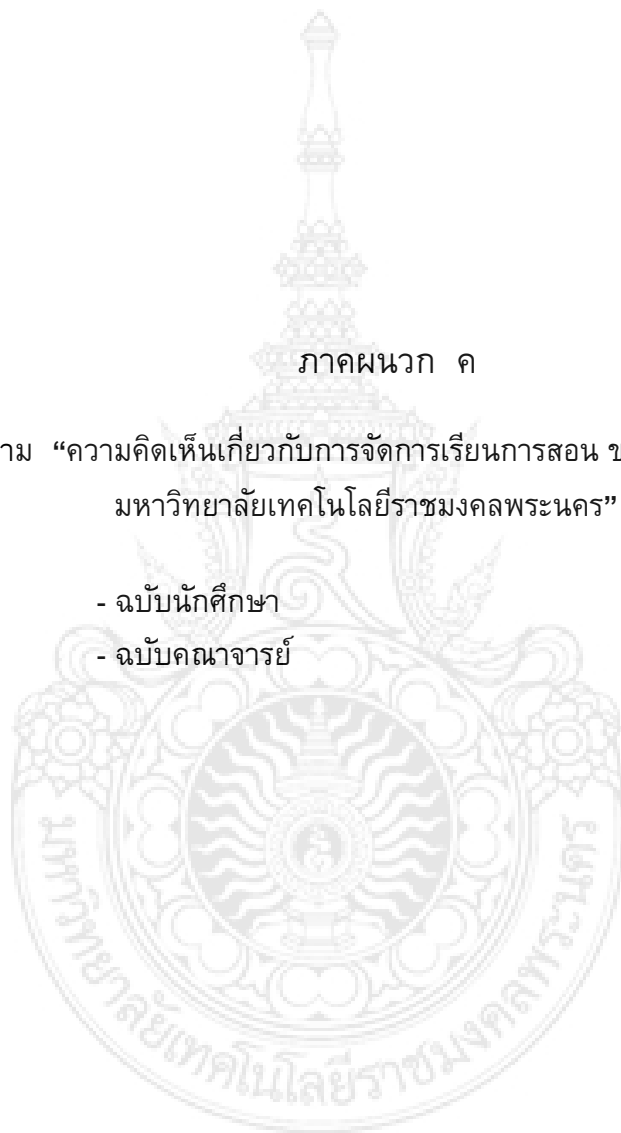
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธานี คงเพชร บธ.ม.
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ระดับ 8
 รองอธิการบดี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
 สาขาวิชาการตลาด
 คณะบริหารธุรกิจ
 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุภัทรา โกไศยกานนท์ อักษรศาสตร์บัณฑิต,สังคมสงเคราะห์ศาสตร์มหาบัณฑิต
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ระดับ 8
 รองอธิการบดี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
 สาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
 คณะศิลปศาสตร์ประยุกต์
 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดวงใจ เขมวีรัตน์ กศ.ม. การวิจัยและวัดผลการศึกษา
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ระดับ 8
 สาขาวิชาคณิตศาสตร์และสถิติ
 คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรประภา แสงสินเจริญชัย การศึกษามหาบัณฑิต
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ระดับ 8
 สาขาวิชาการจัดการ
 คณะบริหารธุรกิจ
 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
5. อาจารย์สมใจ ฉินธนะปทุมพร บธ.ม.
 อาจารย์ ระดับ 7
 สาขาวิชาการบัญชี
 คณะบริหารธุรกิจ
 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ภาคผนวก ค

แบบสอบถาม “ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ของคณะบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร”

- ฉบับนักศึกษา
- ฉบับคณาจารย์

แบบสอบถาม ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ของคณะบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

คำชี้แจง

แบบสอบถามชุดนี้จัดทำขึ้น เพื่อศึกษาสภาพการเรียนการสอน ของคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ตามความคิดเห็นของนักศึกษา โดยจะนำข้อมูลที่ได้เสนอต่อ มหาวิทยาลัย ฯ และเผยแพร่ทางสื่อต่างๆ เพื่อนำข้อมูลที่ได้เป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอน ของคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ให้มีความเหมาะสมต่อไป แบบสอบถามชุดนี้แบ่งเป็น 3 ตอนได้แก่

ตอนที่ 1 สถานภาพและข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ของคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยใคร่ขอความร่วมมือจากนักศึกษาทุกคน ช่วยตอบแบบสอบถาม ตามความเป็นจริงให้ครบทุกข้อ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีคุณภาพ และสามารถใช้เป็นแนวทางในการพัฒนา การจัดการเรียนการสอน ของคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครได้อย่างเหมาะสมต่อไป โดยผู้วิจัยจะจัดเก็บข้อมูลทั้งหมดเป็นความลับและนำเสนอผลการวิจัยในภาพรวมเท่านั้น คณะผู้วิจัยขอขอบคุณนักศึกษาทุกคน ที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี มา ณ โอกาสนี้

อาจารย์สนทยา เขมวิรัตน์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดวงใจ เขมวิรัตน์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรประภา แสงสินเจริญชัย

อาจารย์สมใจ จินธนะปทุมพร

อาจารย์เดือนรุ่ง ช่วยเรื่อง

คณะผู้วิจัย

ตอนที่ 1 สถานภาพและข้อมูลทั่วไป

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ○ หน้าข้อความที่ตรงกับสภาพความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่านที่สุด

1. เพศ
 - ชาย
 - หญิง
2. ระดับชั้นปี
 - ปริญญาตรีชั้นปีที่ 1/ปวส.ปีที่ 1
 - ปริญญาตรีชั้นปีที่ 2/ปวส.ปีที่ 2
 - ปริญญาตรีชั้นปีที่ 3/ป.ตรีเทียบโอน ปีที่ 1
 - ปริญญาตรีชั้นปีที่ 4/ป.ตรีเทียบโอนปีที่ 2
3. สาขาวิชา
 - การเงิน
 - การจัดการ
 - การตลาด
 - การบัญชี
 - สารสนเทศ
 - ภาษาอังกฤษธุรกิจ
4. ประเภทหลักสูตร
 - ปริญญาตรี 4 ปี
 - หลักสูตรเทียบโอน
5. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - ต่ำกว่า 2.5
 - ตั้งแต่ 2.5 ขึ้นไป

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ของคณะบริหารธุรกิจ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่านที่สุด

ข้อความ	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด
ด้านหลักสูตร					
1. จำนวนหน่วยกิตวิชาเฉพาะมีความเหมาะสม					
2. จำนวนหน่วยกิตวิชาภาษาอังกฤษมีความเหมาะสม					
3. จำนวนหน่วยกิตวิชาคอมพิวเตอร์มีความเหมาะสม					
4. เนื้อหาวิชาในหลักสูตรมีความน่าสนใจ					
5. เนื้อหาหลักสูตรสามารถนำไปใช้ในสถานการณ์จริงได้					
6. เนื้อหาหลักสูตรช่วยเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ให้นักศึกษา					
7. หลักสูตรสามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียนได้อย่างหลากหลาย					
8. คณะฯเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้เลือกเรียนตามความสนใจ					
9. เกณฑ์การจบหลักสูตรมีความเหมาะสม					
10. เนื้อหาหลักสูตรยืดหยุ่นตามการเปลี่ยนแปลงของสังคม					

ข้อความ	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด
ด้านหลักสูตร (ต่อ)					
11. หลักสูตรกำหนดเนื้อหาบางเรื่องยากเกินไป					
12. เนื้อหาวิชามีความซ้ำซ้อนกันในบางรายวิชา					
13. เนื้อหาหลักสูตรขาดความสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน					
14. หลักสูตรเน้นทฤษฎีมากกว่าปฏิบัติจริง					
15. หลักสูตรกำหนดรายวิชาที่เรียนไม่เหมาะสม					
ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน อาจารย์ปฏิบัติดังนี้					
1. อธิบายเนื้อหาได้อย่างชัดเจน					
2. มีการทบทวนบทเรียนที่ผ่านมา					
3. สอนด้วยวิธีการสอนที่หลากหลาย					
4. สอนเนื้อหาได้ครบถ้วนตามที่กำหนดในหลักสูตร					
5. เปิดโอกาสให้นักศึกษาซักถามและแสดงความคิดเห็น					
6. ให้ความสนใจนักศึกษาในชั้นเรียนอย่างทั่วถึง					
7. มีสื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับรายวิชา					
8. นำความรู้ที่เกี่ยวข้องสอนเพิ่มเติมให้นักศึกษา					
9. สิ่งหรือมอบหมายงานอย่างชัดเจน					
10. แจกวัสดุประสงค์ของรายวิชาให้นักศึกษาทราบ					
11. แจกแผนการสอนล่วงหน้า					
12. แจกแผนการประเมินผลล่วงหน้า					
13. บอกแหล่งอ้างอิงที่นักศึกษาสามารถสืบค้นได้					
14. พยายามให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการเรียนการสอน					
15. จัดเรียงลำดับเนื้อหาอย่างเหมาะสม					
ด้านการวัดและประเมินผล					
1. อาจารย์ตรวจผลงานทุกชิ้นที่มอบหมายให้นักศึกษา					
2. อาจารย์เปิดโอกาสให้นักศึกษาร่วมกำหนดเกณฑ์การวัดผลประเมินผล					
3. อาจารย์ใช้วิธีการวัดผลที่หลากหลาย					
4. อาจารย์มีการวัดผลต่อเนื่องเป็นระยะๆ					
5. อาจารย์นำผลการวัดแต่ละครั้งมาพัฒนาการเรียนของนักศึกษา					

ข้อความ	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด
ด้านการวัดและประเมินผล (ต่อ)					
6. อาจารย์วัดผลได้ครอบคลุมเนื้อหาวิชา					
7. ข้อสอบส่วนใหญ่เน้นวัดการนำไปใช้					
8. ลักษณะข้อสอบเน้นการคิดวิเคราะห์สถานการณ์ต่างๆ					
9. อาจารย์บอกเกณฑ์การวัดผลประเมินผลก่อนการเรียนการสอน					
10. การวัดผลประเมินผลมีความยุติธรรม					
11. นักศึกษาทุกคนรู้ข้อสอบพร้อมกันในวันสอบ					
12. การจัดตารางสอบมีความเหมาะสม					
13. อาจารย์คุมสอบปฏิบัติหน้าที่อย่างเหมาะสม					
14. ความยากง่ายของข้อสอบมีความเหมาะสม					
15. ข้อสอบส่วนใหญ่เน้นวัดความจำ					
ด้านการอำนวยความสะดวก					
1. วัสดุอุปกรณ์มีสภาพพร้อมใช้งาน					
2. หนังสือหรือตำราที่ใช้ในการค้นคว้ามีจำนวนพอเพียง					
3. การจัดวางผังอาคารเรียนเหมาะสมต่อการจัดการเรียนการสอน					
4. สภาพห้องเรียนมีความเหมาะสมต่อการจัดการเรียนการสอน					
5. บรรยากาศโดยรวมของห้องอาหารมีความเหมาะสม					
6. การขอหลักสูตรรายวิชาเพื่อเทียบโอนทำได้รวดเร็ว					
7. มีการประชาสัมพันธ์ข่าวสารต่าง ๆ อย่างเหมาะสม					
8. ช่วงเวลาให้บริการของหน่วยงานต่างๆมีความเหมาะสม					
9. หน่วยงานมีความพร้อมในการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา					
10. จำนวนห้องเรียนมีมากพอสำหรับการสอนเสริม					
11. มีเครื่องโสตทัศนูปกรณ์ที่ทันสมัยประจำห้องเรียน					
12. สภาพห้องสมุดมีความเหมาะสม					
13. ลักษณะการบริการของห้องสมุดมีมาตรฐาน					
14. การปฐมนิเทศการฝึกงาน/สหกิจศึกษามีรายละเอียดชัดเจน					
15. เจ้าหน้าที่หน่วยงานต่างๆให้บริการด้วยความเต็มใจและสุภาพ					

ข้อความ	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด
ด้านอาจารย์ผู้สอน อาจารย์มีลักษณะดังนี้					
1. มีความตรงต่อเวลา					
2. มีใบหน้าที่ยิ้มแย้มแจ่มใส					
3. มีอารมณ์ขัน					
4. ไม่ดูถูกหรือพูดส่อเสียดนักศึกษา					
5. มีความมั่นคงในอารมณ์					
6. แต่งกายสุภาพเป็นแบบอย่างที่ดี					
7. น้ำเสียงชัดเจนเป็นจังหวะไม่ราบเรียบ					
8. ไม่ชื่นชมนักศึกษาในกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งโดยเฉพาะ					
9. มีความเข้าใจในความแตกต่างระหว่างบุคคลของนักศึกษา					
10. เปิดโอกาสให้นักศึกษาปรึกษาภายนอกชั้นเรียนด้วยความเต็มใจ					
11. มีความเชี่ยวชาญในเนื้อหาที่สอน					
12. รับฟังความคิดเห็นของนักศึกษา					
13. เป็นตัวอย่างที่ดีในการทำงาน					
14. ได้รับมอบหมายให้สอนในวิชาที่ไม่ตรงกับความถนัด					
15. ไม่สามารถสร้างปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับนักศึกษา					
ด้านนักศึกษา นักศึกษามีลักษณะ ดังนี้					
1. มีความแตกต่างกันด้านพื้นฐานความรู้					
2. จำนวนนักศึกษาในห้องเรียนบางรายวิชามากเกินไป					
3. ไม่มีความถนัดในสาขาวิชาที่เรียน					
4. ขาดทักษะในการเรียนรู้ด้วยตนเอง					
5. ขาดความอดทนในการเรียน					
6. มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ					
7. ขาดความกระตือรือร้นในการเรียน					
8. ไม่กล้าซักถามข้อสงสัยจากอาจารย์หรือเพื่อน					
9. ขาดความสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนร่วมชั้น					
10. ขาดการศึกษาเพิ่มเติมนอกเวลาเรียน					
11. ขาดความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย					

แบบสอบถาม ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ของคณะบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

คำชี้แจง

แบบสอบถามชุดนี้จัดทำขึ้น เพื่อศึกษาสภาพการเรียนการสอน ของคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ตามความคิดเห็นของคณาจารย์ โดยจะนำข้อมูลที่ได้เสนอต่อ มหาวิทยาลัย ฯ และเผยแพร่ทางสื่อต่างๆ เพื่อนำข้อมูลที่ได้เป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอน ของคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ให้มีความเหมาะสมต่อไป แบบสอบถาม ชุดนี้แบ่งเป็น 3 ตอนได้แก่

ตอนที่ 1 สถานภาพและข้อมูลทั่วไปของคณาจารย์

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ของคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยใคร่ขอความร่วมมือจากคณาจารย์ทุกท่าน ช่วยตอบแบบสอบถาม ตามความเป็นจริง ให้ครบทุกข้อ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีคุณภาพ และสามารถใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน ของคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ได้อย่างเหมาะสมต่อไป โดยผู้วิจัยจะจัดเก็บข้อมูลทั้งหมดเป็นความลับและนำเสนอผลการวิจัยในภาพรวมเท่านั้น คณะผู้วิจัย ขอขอบคุณคณาจารย์ทุกท่าน ที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี มา ณ โอกาสนี้

อาจารย์สนทยา เขมวิรัตน์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดวงใจ เขมวิรัตน์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรประภา แสงสินเจริญชัย

อาจารย์สมใจ จินธนะปทุมพร

อาจารย์เดือนรุ่ง ช่วยเรื่อง

คณะผู้วิจัย

ตอนที่ 1 สถานภาพและข้อมูลทั่วไป

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความที่ตรงกับสภาพความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่านที่สุด

1. เพศ
 - ชาย
 - หญิง
2. อายุราชการ
 - ต่ำกว่า 10 ปี
 - 10 ปีขึ้นไป
3. สาขาวิชาที่สังกัด
 - การเงิน
 - การจัดการ
 - การตลาด
 - การบัญชี
 - สารสนเทศ
 - ภาษาอังกฤษธุรกิจ
4. ตำแหน่งทางวิชาการ
 - อาจารย์
 - ผู้ช่วยศาสตราจารย์

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ของคณะบริหารธุรกิจ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่านที่สุด

ข้อความ	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด
ด้านหลักสูตร					
1. จำนวนหน่วยกิตวิชาเฉพาะมีความเหมาะสม					
2. จำนวนหน่วยกิตวิชาภาษาอังกฤษมีความเหมาะสม					
3. จำนวนหน่วยกิตวิชาคอมพิวเตอร์มีความเหมาะสม					
4. เนื้อหาวิชาในหลักสูตรมีความน่าสนใจ					
5. เนื้อหาหลักสูตรสามารถนำไปใช้ในสถานการณ์จริงได้					
6. เนื้อหาหลักสูตรช่วยเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ให้นักศึกษา					
7. หลักสูตรสามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียนได้อย่างหลากหลาย					
8. คณะฯเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้เลือกเรียนตามความสนใจ					
9. เกณฑ์การจบหลักสูตรมีความเหมาะสม					
10. เนื้อหาหลักสูตรยืดหยุ่นตามการเปลี่ยนแปลงของสังคม					
11. หลักสูตรกำหนดเนื้อหาบางเรื่องยากเกินไป					
12. เนื้อหาวิชามีความซ้ำซ้อนกันในบางรายวิชา					

ข้อความ	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด
ด้านหลักสูตร (ต่อ)					
13. เนื้อหาหลักสูตรขาดความสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน					
14. หลักสูตรเน้นทฤษฎีมากกว่าปฏิบัติจริง					
15. หลักสูตรกำหนดรายวิชาที่เรียนไม่เหมาะสม					
ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน อาจารย์ปฏิบัติดังนี้					
1. อธิบายเนื้อหาได้อย่างชัดเจน					
2. มีการทบทวนบทเรียนที่ผ่านมา					
3. สอนด้วยวิธีการสอนที่หลากหลาย					
4. สอนเนื้อหาได้ครบถ้วนตามที่กำหนดในหลักสูตร					
5. เปิดโอกาสให้นักศึกษาซักถามและแสดงความคิดเห็น					
6. ให้ความสนใจนักศึกษาในชั้นเรียนอย่างทั่วถึง					
7. มีสื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับรายวิชา					
8. นำความรู้ที่เกี่ยวข้องสอนเพิ่มเติมให้นักศึกษา					
9. ส่งหรือมอบหมายงานอย่างชัดเจน					
10. แจงวัตถุประสงค์ของรายวิชาให้นักศึกษาทราบ					
11. แจงแผนการสอนล่วงหน้า					
12. แจงแผนการประเมินผลล่วงหน้า					
13. บอกแหล่งอ้างอิงที่นักศึกษาสามารถสืบค้นได้					
14. พยายามให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการเรียนการสอน					
15. จัดเรียงลำดับเนื้อหาอย่างเหมาะสม					
ด้านการวัดและประเมินผล					
1. อาจารย์ตรวจผลงานทุกชิ้นที่มอบหมายให้นักศึกษา					
2. อาจารย์เปิดโอกาสให้นักศึกษาร่วมกำหนดเกณฑ์การวัดผลประเมินผล					
3. อาจารย์ใช้วิธีการวัดผลที่หลากหลาย					
4. อาจารย์มีการวัดผลต่อเนื่องเป็นระยะ ๆ					
5. อาจารย์นำผลการวัดแต่ละครั้งมาพัฒนาการเรียนของนักศึกษา					
6. อาจารย์วัดผลได้ครอบคลุมเนื้อหาวิชา					
7. ข้อสอบส่วนใหญ่เน้นวัดการนำไปใช้					

ข้อความ	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด
ด้านการวัดและประเมินผล (ต่อ)					
8. ลักษณะข้อสอบเน้นการคิดวิเคราะห์สถานการณ์ต่างๆ					
9. อาจารย์บอกเกณฑ์การวัดผลประเมินผลก่อนการเรียนการสอน					
10. การวัดผลประเมินผลมีความยุติธรรม					
11. นักศึกษาทุกคนรู้ข้อสอบพร้อมกันในวันสอบ					
12. การจัดตารางสอบมีความเหมาะสม					
13. อาจารย์คุมสอบปฏิบัติหน้าที่อย่างเหมาะสม					
14. ความยากง่ายของข้อสอบมีความเหมาะสม					
15. ข้อสอบส่วนใหญ่เน้นวัดความจำ					
ด้านการอำนวยความสะดวก					
1. วัสดุอุปกรณ์มีสภาพพร้อมใช้งาน					
2. หนังสือหรือตำราที่ใช้ในการค้นคว้ามีจำนวนพอเพียง					
3. การจัดวางผังอาคารเรียนเหมาะสมต่อการจัดการเรียนการสอน					
4. สภาพห้องเรียนมีความเหมาะสมต่อการจัดการเรียนการสอน					
5. บรรยากาศโดยรวมของห้องอาหารมีความเหมาะสม					
6. การขอหลักสูตรรายวิชาเพื่อเทียบโอนทำได้รวดเร็ว					
7. มีการประชาสัมพันธ์ข่าวสารต่าง ๆ อย่างเหมาะสม					
8. ช่วงเวลาให้บริการของหน่วยงานต่างๆมีความเหมาะสม					
9. หน่วยงานมีความพร้อมในการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา					
10. จำนวนห้องเรียนมีมากพอสำหรับการสอนเสริม					
11. มีเครื่องโสตทัศนูปกรณ์ที่ทันสมัยประจำห้องเรียน					
12. สภาพห้องสมุดมีความเหมาะสม					
13. ลักษณะการบริการของห้องสมุดมีมาตรฐาน					
14. การปฐมนิเทศการฝึกงาน/สหกิจศึกษามีรายละเอียดชัดเจน					
15. เจ้าหน้าที่หน่วยงานต่างๆให้บริการด้วยความเต็มใจและสุภาพ					
ด้านอาจารย์ผู้สอน อาจารย์มีลักษณะดังนี้					
1. มีความตรงต่อเวลา					
2. มีใบหน้าที่ยิ้มแย้มแจ่มใส					

ข้อความ	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด
ด้านอาจารย์ผู้สอน (ต่อ)					
3. มีอารมณ์ขัน					
4. ไม่ดูถูกหรือพูดส่อเสียดนักศึกษา					
5. มีความมั่นคงในอารมณ์					
6. แต่งกายสุภาพเป็นแบบอย่างที่ดี					
7. นำเสียงชัดเจนเป็นจังหวะไม่ราบเรียบ					
8. ไม่ชื่นชมนักศึกษาในกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งโดยเฉพาะ					
9. มีความเข้าใจในความแตกต่างระหว่างบุคคลของนักศึกษา					
10. เปิดโอกาสให้นักศึกษาปรึกษาออกชั้นเรียนด้วยความเต็มใจ					
11. มีความเชี่ยวชาญในเนื้อหาที่สอน					
12. รับฟังความคิดเห็นของนักศึกษา					
13. เป็นตัวอย่างที่ดีในการทำงาน					
14. ได้รับมอบหมายให้สอนในวิชาที่ไม่ตรงกับความถนัด					
15. ไม่สามารถสร้างปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับนักศึกษา					
ด้านนักศึกษา นักศึกษามีลักษณะ ดังนี้					
1. มีความแตกต่างกันด้านพื้นฐานความรู้					
2. จำนวนนักศึกษาในห้องเรียนบางรายวิชามากเกินไป					
3. ไม่มีความถนัดในสาขาวิชาที่เรียน					
4. ขาดทักษะในการเรียนรู้ด้วยตนเอง					
5. ขาดความอดทนในการเรียน					
6. มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ					
7. ขาดความกระตือรือร้นในการเรียน					
8. ไม่กล้าซักถามข้อสงสัยจากอาจารย์หรือเพื่อน					
9. ขาดความสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนร่วมชั้น					
10. ขาดการศึกษาเพิ่มเติมนอกเวลาเรียน					
11. ขาดความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย					
12. ขาดความพร้อมในการเรียน เช่น ไม่มีหนังสือ/เอกสารประกอบการเรียน					
13. ขาดสมาธิในการเรียนทำให้การเรียนไม่ต่อเนื่อง					

ภาคผนวก จ

สรุปข้อความให้สัมภาษณ์ “ปัญหาและแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน ของคณะ
บริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร”

สรุปคำให้สัมภาษณ์ เกี่ยวกับปัญหาการจัดการเรียนการสอน ของคณะบริหารธุรกิจ

จากการสัมภาษณ์หัวหน้าสาขาวิชาต่างๆ ของคณะบริหารธุรกิจ เกี่ยวกับปัญหาการจัดการเรียนการสอน ของคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ผู้วิจัยสามารถสรุปประเด็นต่างๆได้ ดังนี้

1. ด้านหลักสูตร

1.1 การเลือกวิชาที่จะเปิดสอนมีปัญหา เนื่องจากบางวิชาเป็นรายวิชาที่ยาก จึงไม่มีอาจารย์สมัครใจที่จะสอน

1.2 อาจารย์มีความรู้ความสามารถในวิชาต่างๆ ที่จะสอนไม่เท่ากัน บางท่านมีความสามารถมากสอนได้หลายวิชา บางท่านสอนได้เพียงบางวิชา ทำให้การจัดชั่วโมงสอนให้อาจารย์แต่ละท่านเกิดปัญหา เรื่องความยุติธรรม

1.3 จำนวนอาจารย์ประจำไม่เหมาะสมกับรายวิชาที่จะเปิดสอน บางสาขาวิชาอาจารย์มีจำนวนมากแต่รายวิชาที่ต้องสอนมีน้อย ส่วนบางสาขาวิชาอาจารย์มีจำนวนน้อยกว่ารายวิชาที่ทำการเปิดสอน

1.4 การเปิดรายวิชาในแต่ละภาคเรียนเป็นไปอย่างไม่เหมาะสม บางรายวิชาที่เป็นวิชาบังคับเปิดห้องเรียนพร้อมกันหลายกลุ่มในภาคเรียนเดียว จนอาจารย์ที่สอนรายวิชานั้นๆ ต้องรับภาระการสอนมาก หรือมีอาจารย์ไม่พอสอนจนจำเป็นต้องจ้างอาจารย์พิเศษทำให้สูญเสียงบประมาณโดยไม่จำเป็น ส่วนภาคเรียนอื่นๆ อาจารย์ไม่มีกลุ่มเรียนที่จะสอนเป็นการใช้บุคลากรอย่างไม่คุ้มค่า

1.5 เนื้อหาบางรายวิชามากเกินไป

2. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

2.1 สื่อ และอุปกรณ์การสอนมีจำนวนไม่เพียงพอ หรือไม่มีคุณภาพ การซ่อมแซมอุปกรณ์เป็นไปอย่างล่าช้า

2.2 ห้องเรียนมีจำนวนไม่เพียงพอ ทำให้การจัดการเรียนการสอนเพิ่มเติม หรือการสอนชดเชยไม่สามารถกระทำได้

2.3 อาจารย์มีภาระงานอื่นๆนอกเหนือจากงานสอนมากเกินไป ทำให้มีเวลาในการเตรียมการสอนน้อย

2.4 อาจารย์ไม่มีสื่อ หรือนวัตกรรมต่างๆใช้ประกอบการสอน

2.5 อาจารย์ขาดความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการสอนที่เน้นผู้เรียน หรือไม่สามารถนำวิธีการที่เคยได้รับการอบรมมาดำเนินการอย่างเป็นรูปธรรมได้

3. ด้านการวัดประเมินผล

3.1 อาจารย์ขาดความรู้ และความตระหนักในหน้าที่ของตนเองในฐานะผู้ประเมินคุณภาพการเรียนการสอน

3.2 การวัดผลประเมินผลขาดความเป็นมาตรฐาน

4. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

4.1 ห้องสมุดคับแคบ หนังสือวิชาการมีจำนวนน้อยขาดความทันสมัย ระบบการสืบค้นไม่เอื้ออำนวยต่อการค้นคว้า เจ้าหน้าที่มีจำนวนไม่เพียงพอ

4.2 ระบบการสืบค้นทางอินเทอร์เน็ตมีปัญหาการใช้งาน

4.3 สภาพแวดล้อมโดยทั่วไปไม่สะอาด ไม่เหมาะสมกับสถานศึกษา ขาดความร่วมมือร่วมใจตามธรรมชาติ ขาดบรรยากาศวิชาการ

4.4 ขาดแคลนห้องเรียน ห้องปฏิบัติการที่มีคุณภาพ

5. ด้านอาจารย์ผู้สอน

5.1 ไม่มีการถ่ายทอดความรู้ ขาดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน อันจะนำไปสู่ผลงานที่ดีเลิศ

5.2 อาจารย์ขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ สหกิจศึกษา

6. ด้านนักศึกษา

6.1 นักศึกษาที่รับเข้าศึกษามีความสามารถเฉพาะทางน้อย

6.2 ค่านิยมในการแต่งกายของนักศึกษา ไม่เหมาะสม

6.3 นักศึกษาขาดคุณธรรมจริยธรรมในการดำเนินชีวิต

สรุปคำให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน ของคณะ
บริหารธุรกิจ

1. ด้านหลักสูตร

1.1 การจัดเปิดสอนรายวิชาต่างๆ โดยเฉพาะวิชาบังคับ ควรพิจารณาเปิดสอนให้เหมาะสมกับจำนวนอาจารย์ผู้สอน โดยพยายามเกลี้ยให้จำนวนกลุ่มที่เปิดสอนในแต่ละภาคเรียนมีความเหมาะสมเพื่อช่วยลดภาระค่าใช้จ่ายในการจ้างอาจารย์พิเศษ และใช้บุคลากรที่มีอย่างคุ้มค่า

1.2 การจัดการเรียนการสอนควรพิจารณาให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับนักศึกษา โดยพิจารณาเลือกรายวิชาที่นักศึกษาสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง คณะบริหารธุรกิจ ควรมีการประเมินหลักสูตรอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้ได้แนวทางในการพัฒนาหลักสูตรที่มีความทันสมัย อยู่เสมอ สามารถตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงานได้

1.3 การพิจารณาเลือกอาจารย์ผู้สอน ควรพยายามยึดหลักธรรมาภิบาลในการจัดชั่วโมงสอน เน้นความยุติธรรมและโปร่งใส เลือกอาจารย์ที่มีความรู้ความสามารถ มีความรับผิดชอบต่อการสอน และมีความเชี่ยวชาญในรายวิชานั้น โดยไม่เห็นแก่พวกพ้อง

1.4 ควรมีการปรับปรุงเนื้อหาวิชาให้มีความเหมาะสม ทันสมัยอยู่เสมอ

2. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

2.1 ควรมีแผนในการพัฒนาหรือจัดเตรียมสื่อ อุปกรณ์ต่างๆ ที่มีคุณภาพและเพียงพอต่อความต้องการใช้งาน และจัดหาบุคลากรที่มีคุณภาพในการควบคุมดูแลสื่อ อุปกรณ์ต่างๆ ให้พร้อมในการใช้งาน

2.2 ควรมีการวางแผนการใช้ห้อง การปรับปรุงอาคาร ให้เหมาะสมกับช่วงเวลาและความต้องการใช้งาน ควรจัดหาห้องเรียนให้เพียงพอกับจำนวนนักศึกษาอย่างทั่วถึง

2.3 ควรมีการจัดทำแผนการกำหนดภาระงานให้อาจารย์ผู้สอนทุกท่านอย่างเหมาะสม

2.4 อาจารย์ควรมีการวางแผนจัดสรรเวลาอย่างเหมาะสม เพื่อให้สามารถเตรียมการสอนได้อย่างมีคุณภาพ เพราะเป็นภาระงานหลักของอาจารย์ทุกคน

2.5 คณะฯ ควรมีการส่งเสริมด้านความรู้ งบประมาณ ขวัญและกำลังใจในการผลิตสื่อ หรือการใช้นวัตกรรมต่างๆ หรือจัดหาหน่วยงานที่รับผิดชอบในการผลิตสื่อ ที่มีความสามารถ เพื่อช่วยลดภาระงานให้อาจารย์และได้สื่อที่มีคุณภาพ

3. ด้านการวัดประเมินผล

3.1 ควรมีการให้ความรู้และเสริมสร้างความตระหนักในหน้าที่ผู้ประเมินให้อาจารย์ผู้สอน

3.2 ควรมีหน่วยงานที่ทำหน้าที่ให้ความช่วยเหลือด้านการวัดผลประเมินผล และตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมในการดำเนินการประเมินผลนักศึกษา

3.3 ควรมีการจัดทำข้อสอบที่มีมาตรฐานเดียวกันในรายวิชาเดียวกันทั้งการสอบระหว่างภาคและปลายภาค

4. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

4.1 ควรมีการจัดทำแผนงบประมาณ เพื่อพัฒนาการให้บริการทางการศึกษาอย่างเหมาะสม ทั้งห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ ห้องสมุด ห้องอาหาร ห้องน้ำ และสภาพแวดล้อมต่างๆ ให้เหมาะสมกับการใช้งาน และถูกสุขลักษณะ

4.2 ควรมีการควบคุมดูแลการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ ให้ปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ เพิ่มขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงาน

4.3 ควรมีการสร้างเสริมบรรยากาศวิชาการให้กับคณะฯ

4.4 ควรจัดกิจกรรมสร้างเสริมความตระหนักเรื่องการรักษาความสะอาด การรักษาสภาพแวดล้อม

5. ด้านอาจารย์ผู้สอน

5.1 อาจารย์ผู้สอนควรมีการพัฒนาตนเอง เพื่อให้มีความรู้ความสามารถเหมาะสม เท้าทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีใหม่ๆ และมีความรู้ความสามารถเพียงพอที่จะทำการ สอนวิชาใหม่ๆ ได้อย่างมีคุณภาพ

5.2 ควรมีการจัดหาแหล่งความรู้และจัดสรรงบประมาณในการพัฒนาอาจารย์ อย่างเหมาะสม

5.3 ควรสร้างบรรยากาศแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน ให้เกียรติกันทั้งผู้บริหาร และอาจารย์

5.4 ควรมีการส่งเสริมความรู้เกี่ยวกับสหกิจศึกษาให้กับอาจารย์ เพื่อให้เข้าใจ หลักการ และสามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้เหมาะสม

6. ด้านนักศึกษา

6.1 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการจัดกิจกรรมเพื่อสร้างเสริมจิตสำนึกในการ แข่งขันทางการศึกษาให้กับนักศึกษา

6.2 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการจัดกิจกรรมเพื่อสร้างเสริมจิตสำนึกในการ แต่งกายที่เหมาะสมกับสถานภาพความเป็นนักศึกษา

6.3 ควรมีการประสานงานจัดหาแหล่งฝึกงาน/สหกิจศึกษา ให้กับนักศึกษา อย่างเหมาะสม และจัดเตรียมนักศึกษาให้เหมาะสมกับความต้องการของสถานประกอบการ

6.4 ควรมีการจัดอบรมด้านคุณธรรมจริยธรรม ส่งเสริมการปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ แก่นักศึกษาอย่างสม่ำเสมอ

คณะผู้วิจัย

หัวหน้าโครงการวิจัย

ชื่อ	นายสนทยา เขมวิรัตน์
สถานที่อยู่อาศัย	บ้านเลขที่ 79/235 หมู่บ้านลภาวัน 9 ถนนเลียบคลองแอน ตำบลบางพลับ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี 10210
ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน	อาจารย์ ระดับ 7 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร คณะบริหารธุรกิจ

ประวัติการศึกษา

2529	บริหารธุรกิจบัณฑิต (บธ.บ.) เอกการเงินและธนาคาร มหาวิทยาลัยรามคำแหง
2542	การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) เอกการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
2546	บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (บธ.ม.) มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ประสบการณ์เกี่ยวกับงานวิจัย

- คุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพณิชยการพระนคร ตามความคาดหวังของผู้บริหารสถานประกอบการ
- คุณลักษณะของอาจารย์ สายบริหารธุรกิจ ตามความคาดหวังของนักศึกษา อาจารย์ และผู้บริหารมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
- การศึกษาการดำเนินงาน เพื่อป้องกัน และแก้ไขการประพุดติผิดระเบียบวินัย ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
- สภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังของผู้บริหารและอาจารย์ในการพัฒนาอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
- ความพึงพอใจของผู้บริหารสถานประกอบการ ต่อคุณลักษณะของบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.

- ปัจจัยที่สัมพันธ์กับทัศนคติเกี่ยวกับมลพิษสิ่งแวดล้อมของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร
- ความรู้และทัศนะของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับจริยธรรมทางธุรกิจ
- ความคาดหวังของนักศึกษาระดับปริญญาโท คณะบริหารธุรกิจ ต่อการจัดการศึกษา หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
- การวางแผนทางการเงินของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ผู้ร่วมโครงการวิจัย

ชื่อ	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดวงใจ เขมวิรัตน์
สถานที่อยู่อาศัย	บ้านเลขที่ 79/235 หมู่บ้านลภาวัน 9 ตำบลบางพลับ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี
ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ระดับ 8 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2521	การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.บ.) เอกวิทยาศาสตร์ทั่วไป มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
พ.ศ.2542	การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาวิชาการวิจัยและวัดผล การศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ประสบการณ์เกี่ยวกับงานวิจัย

- ปัญหาและความต้องการเกี่ยวกับการทำวิจัยของอาจารย์วิทยาเขตพณิชยการพระนคร
- ความคาดหวังของนักศึกษาต่อการจัดการศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพณิชยการพระนคร
- การศึกษาการดำเนินงานเพื่อป้องกัน และแก้ไขการประพตติผิดระเบียบวินัย ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

- คุณลักษณะของอาจารย์สายบริหารธุรกิจตามความคาดหวังของนักศึกษา อาจารย์และผู้บริหาร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
 - สภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังของผู้บริหารและอาจารย์ในการพัฒนาอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
 - ทักษะ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาสถิติ 1 ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร วิทยาเขตพณิชยการพระนคร ที่ผ่านการเรียนแบบร่วมมือ
 - ความพึงพอใจของผู้บริหารสถานประกอบการ ต่อคุณลักษณะของบัณฑิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
 - ปัจจัยที่สัมพันธ์กับทักษะเกี่ยวกับมลพิษสิ่งแวดล้อมของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร
 - ความรู้และทักษะของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับจริยธรรมทางธุรกิจ
 - ความคาดหวังของนักศึกษาระดับปริญญาโท คณะบริหารธุรกิจ ต่อการจัดการศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
 - การวางแผนทางการเงินของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ผู้ร่วมโครงการวิจัย

ชื่อ	ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรประภา แสงสินเจริญชัย
สถานที่อยู่อาศัย	บ้านเลขที่ 92/262 หมู่บ้านทวีสุข ซอย เสรีไทย 29 ถนนเสรีไทย แขวงคลองกุ่ม เขตบึงกุ่ม กทม. 10240
ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ระดับ 8 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร คณะบริหารธุรกิจ

ประวัติการศึกษา

2527	นิติศาสตร์บัณฑิต (น.บ.) มหาวิทยาลัยรามคำแหง
2542	การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2546	นิติศาสตร์มหาบัณฑิต (น.ม.) มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ประสบการณ์เกี่ยวกับงานวิจัย

—

ผู้ร่วมโครงการวิจัย

ชื่อ	อาจารย์สมใจ ฉินชนะปทุมพร
สถานที่อยู่อาศัย	บ้านเลขที่ 155 หมู่บ้านพงษ์ศิริชัย 3 ถนนบรมราชชนนี แขวงศาลาธรรมสพน์ เขตทวีวัฒนา กทม.10170
ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน	อาจารย์ ระดับ 7 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร คณะบริหารธุรกิจ
ประวัติการศึกษา	
2525	บริหารธุรกิจบัณฑิต (บธ.บ.) การบัญชี มหาวิทยาลัยรามคำแหง
2545	บัญชีมหาบัณฑิต (บธ.ม.) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ประสบการณ์เกี่ยวกับงานวิจัย

- ปัญหาการเรียนรายวิชาการบัญชีชั้นต้น 1 ของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ผู้ร่วมโครงการวิจัย

ชื่อ	อาจารย์เดือนรุ่ง ช่วยเรือง
สถานที่อยู่อาศัย	บ้านเลขที่ 86 ถนนพิษณุโลก แขวงสวนจิตรลดา เขตดุสิต กทม.10300
ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน	อาจารย์ ระดับ 7 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร คณะบริหารธุรกิจ
ประวัติการศึกษา	
2544	เศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต (ศ.ม.) มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ประสบการณ์เกี่ยวกับงานวิจัย